

ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

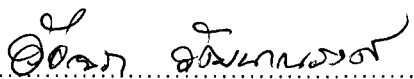
ปริญญานิพนธ์
ของ
บุบผา เป็ดทิพย์

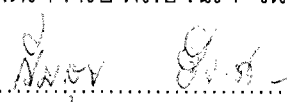
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2543
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

81951

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

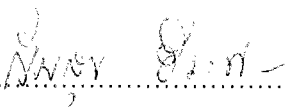
คณะกรรมการควบคุม

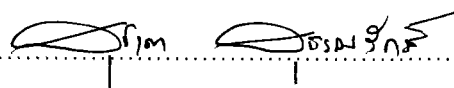
..........ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนางค์)

..........กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สมสุข วีระพิจิตร)

คณะกรรมการสอบ

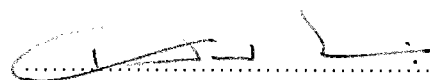
..........ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนางค์)

..........กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สมสุข วีระพิจิตร)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ชวลิต รวยอาจีน)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม 2543

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้โดยได้รับคำปรึกษาและแนะนำเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนานรงค์ อาจารย์ ดร. สมสุข ธีระพิจิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์ และอาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ ที่ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ศาสตราจารย์ ดร. ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ ผู้อำนวยการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม นายพรชัย มงคลวนิช อธิการบดีมหาวิทยาลัยสยาม คุณฤทธิ จวีร์ตัน ผู้ช่วยปลัดทบวงมหาวิทยาลัย และดร.สถาพร มอญไพพาน ที่ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือการวิจัย

ขอขอบพระคุณ นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยที่อนุญาตให้เก็บข้อมูลในมหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 13 แห่ง ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ขอขอบคุณ อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 13 แห่ง ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณพรศักดิ์ ตระกูลชีวานิตต์ ผู้อำนวยการส่วนวิจัยและประเมินผล สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย คุณมุกดา ญาณรัฐวัฒนา ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและให้คำปรึกษาแนะนำ คุณปองสิขณ์ เป็ดทิพย์ ที่ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และคุณจิระดา แซ่มพวงงาม ที่ช่วยในการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของคุณครู-อาจารย์ที่มีส่วนผลักดันให้ได้รับการศึกษาถึงปัจจุบันนี้ และจะลืมเสียมิได้คือ คุณพ่อ คุณแม่ ที่สนับสนุนการศึกษาของลูกและเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์นี้ให้สำเร็จลุล่วง

บุบผา เป็ดทิพย์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
	ความสำคัญของการวิจัย	6
	ขอบเขตของการวิจัย	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
	สมมติฐานในการวิจัย	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
	ความหมายของการวิจัย	11
	ความสำคัญของการวิจัย	13
	ประเภทของการวิจัย	14
	องค์ประกอบในการทำวิจัย	19
	สภาพการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา	21
	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย.....	22
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	39
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44

5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	77
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	77
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
	อภิปรายผล.....	80
	ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	89
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	91
	บรรณานุกรม	92
	ภาคผนวก	100
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	122

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	เปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จำแนกตามสาขาวิชา.....	4
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	39
3	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำแนกตามมหาวิทยาลัย.....	42
4	สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ใน การสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตำแหน่งทางวิชาการ.....	45
5	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของ - อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยรวม และเป็นรายด้าน.....	46
6	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้ เป็นรายข้อ.....	47
7	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเงิน เป็นรายข้อ.....	48
8	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเวลา เป็นรายข้อ.....	50
9	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเครื่องมือ- วัสดุอุปกรณ์เป็นรายข้อ.....	51
10	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านบุคลากร- ช่วยงานวิจัยเป็นรายข้อ.....	52

11	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยรวม และเป็นรายด้าน.....	53
12	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้เป็นรายข้อ	54
13	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเงินเป็นรายข้อ.....	55
14	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเวลาเป็นรายข้อ.....	57
15	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์เป็นรายข้อ.....	58
16	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยเป็นรายข้อ.....	59
17	เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ	60
18	เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยรวมและ เป็นรายด้านจำแนกตามระดับ การศึกษา	61
19	การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่.....	62
20	การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ด้านความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่.....	62

21	การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ด้านการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่	63
22	เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน	63
23	การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนด้านการเงิน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเป็นรายคู่.....	64
24	เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย..	65
25	เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ	66
26	เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ	67
27	เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามระดับ การศึกษา	68
28	การเปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ด้านความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่.....	69
29	เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน.....	69
30	การเปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ด้านการเงิน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเป็นรายคู่.....	70
31	เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตามประสบการณ์ ในการทำวิจัย.....	71

32	เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตาม ตำแหน่งทางวิชาการ.....	72
33	ค่าความถี่ของปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล.....	73
34	ค่าความถี่ของความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล.....	74
35	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการในการทำวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในแต่ละด้าน.....	76

บทที่ 1 บทนำ

ภูมิหลัง

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันวิชาการชั้นสูงที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์จริย
ความก้าวหน้าทางวิชาการ และเพื่อก่อให้เกิดผลแห่งความก้าวหน้าทางวิชาการ นอกเหนือจาก
การปฏิบัติการกิจทางด้านการสอนเพื่อการผลิตบัณฑิต และการบริการวิชาการแก่สังคมใน
ลักษณะต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ภารกิจด้านการศึกษาค้นคว้าวิจัยควรได้รับการเน้น
เป็นพิเศษ เพราะหากปราศจากการวิจัย สถาบันอุดมศึกษาก็จะทำหน้าที่เป็นเพียงสถาบันที่
ถ่ายทอดความรู้อันเป็นมรดกตกทอดมาเท่านั้น (วิจิตร ศรีสอาน. 2525 : 40) การวิจัยเป็น
กระบวนการได้มาซึ่งข้อความรู้ที่เชื่อถือได้ รวมทั้งยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของศาสตร์ต่าง ๆ
อันก่อให้เกิดความรู้ใหม่ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของกฎหรือทฤษฎี ว่าด้วยการส่งเสริมเพิ่มเติมความรู้
ของศาสตร์ต่าง ๆ ให้เจริญงอกงามเป็นวิชาการที่เข้มแข็ง จึงอาจกล่าวได้ว่า ความเจริญงอกงาม
ของแต่ละศาสตร์ย่อมขึ้นอยู่กับความเจริญก้าวหน้าของการวิจัย (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2537 :
50) การวิจัยจึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญของอาจารย์มหาวิทยาลัย กล่าวคือ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย
ต้องมีหน้าที่สองหน้าที่เท่าเทียมกัน คือ สอนนักศึกษาและขณะเดียวกันจะต้องวิจัยเพื่อเผยแพร่
ชื่อเสียงด้วย มหาวิทยาลัยที่เรียกตัวเองเป็นมหาวิทยาลัยแล้วจึงต้องมีผลงานวิจัยไม่เช่นนั้นก็ไม่ผิด
อะไรกับโรงเรียนมัธยมหรือโรงเรียนประชาบาล (ดิทธิชัย โกโคยอุดม. 2539 : 59) ดังนั้นการ
วิจัยซึ่งเป็นภารกิจหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาจึงควรได้รับการสนับสนุนและแสวงหาแนวทางในการ
ปรับปรุงพัฒนาให้มีความเหมาะสมอยู่เสมอ ด้วยความเป็นจริงที่ว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบัน
ที่มีความพร้อมในการทำวิจัยกว่าสถาบันอื่น กล่าวคือ เป็นสถาบันที่อยู่ในฐานะเป็นผู้นำและมี
ความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นแหล่งรวมนักวิชาการ รวมทั้งมีอิสระและเสรีภาพทางวิชาการอย่าง
เพียงพอแก่การทำวิจัย ขณะที่สถาบันอื่นสามารถทำวิจัยได้ภายใต้กรอบแห่งภาระหน้าที่ที่ได้รับ
มอบหมายเท่านั้น (สจิวรรณ ทรรพพล. 2540 : 1)

สังคมในประเทศที่พัฒนาแล้วได้เห็นความสำคัญในงานวิจัย และได้มอบให้เป็นภารกิจ
ของสถาบันอุดมศึกษาอย่างจริงจัง สำหรับประเทศไทย รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการ
ศึกษาค้นคว้าวิจัย จึงได้กำหนดนโยบายการศึกษาไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ไว้ดังนี้ คือ พัฒนาขีดความสามารถของสถาบันอุดมศึกษาในด้
การวิจัย เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ เพื่อสนองตอบความต้องการด้านความรู้และเทคโนโลยี
การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งนี้โดยการปรับปรุงการบริหารและดำเนินงานวิจัย
ในสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการวางแผนงานวิจัยที่ชัดเจนและการระดม

ทรัพยากรและความร่วมมือ เพื่อการวิจัยจากแหล่งต่าง ๆ อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ และในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ได้ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยดังที่ได้กำหนดนโยบายไว้ คือ ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยทำการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาวิชาที่มีศักยภาพ เพื่อความเป็นผู้นำในภูมิภาค และเครือข่ายของการเรียนรู้ของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะเรื่องที่จะสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2539 ข : 19) นอกจากนี้ ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดนโยบายทางด้านการวิจัยในแผนอุดมศึกษาระยะยาว (พ.ศ. 2533 - 2547) ของทบวงมหาวิทยาลัย คือ การเร่งพัฒนาขีดความสามารถของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ให้สามารถสร้างและผสมผสานองค์ความรู้สากล เทคโนโลยีและภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อีกทั้งให้งานวิจัยของระบบอุดมศึกษาไทยได้ส่งเสริมบทบาทของประเทศในประชาคมโลก โดยเน้นการปรับปรุงการบริหารและการดำเนินงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีการกำหนดทิศทางการวิจัยระดับสถาบันที่ชัดเจน สร้างความเป็นเลิศเฉพาะทาง ตลอดจนระดมทรัพยากร และความร่วมมือนำด้านการวิจัยจากแหล่งต่าง ๆ อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2533 : 5)

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 ไม่ได้ระบุให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในระยะเริ่มแรกจึงเป็นหน้าที่ของรัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีขีดจำกัดในการรับนักศึกษาเข้าเรียนต่อ ซึ่งในแต่ละปีการศึกษาจำนวนนักศึกษาที่มีโอกาสเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐมีจำนวนน้อยมาก ถึงแม้ว่ารัฐจะพยายามขยายการรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น แต่ก็ยังไม่สามารถสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างพอเพียง จึงได้มีการเสนอปัญหาการไม่มีที่เรียนต่อของนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2508 คณะรัฐมนตรีได้ลงมติรับหลักการในการเปิดโอกาสให้เอกชนจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น โดยคณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2512 และประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2512 (อรทัย โพธิ์สุข. 2530 : 140 - 142) จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 41 แห่ง จำแนกเป็นมหาวิทยาลัย 20 แห่ง วิทยาลัย 21 แห่ง ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร 22 แห่ง ในส่วนภูมิภาค 9 แห่ง จำนวนนักศึกษาทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 189,702 คน จำแนกเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 180,447 คน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 9,255 คน

จำนวนนักศึกษารับเข้าใหม่ ในปีการศึกษา 2541 มีจำนวน 59,720 คน จำแนกเป็นนักศึกษา ระดับปริญญาตรี 56,169 คน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 3,551 คน จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2540 มีจำนวน 35,036 คน จำแนกเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี 33,063 คน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 1,973 คน ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐบาลเป็นอันมาก และในปีการศึกษา 2541 จำนวนอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมี 7,221 คน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2541 ก : 78 - 99)

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นสถานศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริม วิทยาการและวิชาชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของชาติ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2538 : 4) เช่นเดียวกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย ของรัฐ อย่างไรก็ตามการทำวิจัยของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระยะแรกมีผลงานวิจัย จำนวนน้อยมาก จากการประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ระดับอุดมศึกษา ของคณะกรรมการประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (2537 : 67 - 69) เกี่ยวกับผลผลิตงานวิจัย พบว่า ปริมาณงานวิจัยสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสังกัดทบวง มหาวิทยาลัยที่ดำเนินโครงการวิจัยประเภทต่าง ๆ ทั้งการวิจัยพื้นฐาน การวิจัยประยุกต์ ตลอดจน การวิจัยและพัฒนาในระหว่างปี พ.ศ. 2530 - 2534 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,488 โครงการ จำแนก ออกเป็นโครงการวิจัยในสาขาเกษตรศาสตร์มากเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 1,600 โครงการ รองลงมา เป็นโครงการวิจัยในสาขาแพทยศาสตร์ จำนวน 1,529 โครงการ สาขาศึกษาศาสตร์ จำนวน 590 โครงการ สาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ จำนวน 552 โครงการ สาขาสังคมศาสตร์ และ วิศวกรรมศาสตร์ใกล้เคียงกัน คือ จำนวน 468 และ 462 โครงการ นอกจากนั้นเป็นสาขา มนุษยศาสตร์ สาขานิติศาสตร์และสาขาอื่นๆ รวมจำนวน 287 โครงการ ส่วนสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนมีงานวิจัยรวมทั้งสิ้น จำนวน 112 โครงการ ส่วนมากเป็นงานวิจัยสถาบันเพื่อ ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงาน และในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับ อุดมศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) พบว่า ปริมาณงานวิจัยของอาจารย์ในสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐมีจำนวนทั้งสิ้น 5,955 โครงการ ปริมาณงานวิจัยของอาจารย์ในสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน มีจำนวนทั้งสิ้น 254 โครงการ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2541 ข : 40) ดัง แสดงในตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	งานวิจัยใน สถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ	งานวิจัยใน สถาบันอุดมศึกษา เอกชน	รวม
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	1,745	172	1,917
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	1,448	58	1,506
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2,762	24	2,786
รวม	5,955	254	6,209

ที่มา : ทบวงมหาวิทยาลัย. 2541 ข

ข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นบ่งชี้ให้เห็นว่า ปริมาณงานวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทำการวิจัยน้อยกว่าอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้จัดสรรงบประมาณแผ่นดินในหมวดเงินอุดหนุนทั่วไปสำหรับโครงการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และได้ออกระเบียบทบวงมหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารเงินทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2531 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2539 ก : 1) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทำการวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ พัฒนาการเรียนการสอน การแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ และการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สำรวจสภาพปัญหา ณ เดือนพฤศจิกายน 2540 โดยใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์ ในมหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัย เอกชนจำนวน 5 แห่ง มีอาจารย์ที่เคยทำการวิจัย จำนวน 19 คน และอาจารย์ที่ไม่เคยทำการวิจัยมีจำนวน 24 คน สภาพปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน มีดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการะงานสอน อาจารย์ต้องรับผิดชอบภาระงานสอนมากและต้องเตรียมการสอน ทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัย
2. ปัญหาเกี่ยวกับแรงจูงใจ ขาดทุนทรัพย์ งบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณในการทำการวิจัยไม่สะดวก ไม่มีสิ่งจูงใจในการทำวิจัย และขาดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในงานวิจัยที่คอยให้คำปรึกษาและแนะนำงานวิจัย นอกจากนี้ยังขาดผู้ช่วยนักวิจัย

3. ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างและแหล่งข้อมูลบางแห่งไม่ค่อยให้ความร่วมมือ และไม่ให้ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยอ้างว่าเป็นความลับไม่สามารถเปิดเผยได้

จากการสัมภาษณ์รองอธิการบดีอาวุโส มหาวิทยาลัยศรีปทุม (ศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, บุษผา เป็ดทิพย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ทีมมหาวิทยาลัย ศรีปทุม. เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2541) พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมไม่มีความมั่นใจในการทำวิจัย ทำให้ผลงานวิจัยมีค่อนข้างจำกัด และผลงานส่วนหนึ่งยังไม่ได้คุณภาพตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด จึงไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากทบวงมหาวิทยาลัย ดังนั้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยศรีปทุมจึงได้ให้การสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์มากขึ้น โดยให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัย จัดประชุมสัมมนา ฝึกอบรมอาจารย์เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยและการเขียนโครงการเพื่อขอทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอก จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณางานวิจัย ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย โดยมีผู้อำนวยการสำนักวิจัยเป็นเลขานุการ เพื่อพิจารณาผลงานวิจัยและให้คำปรึกษาแนะนำกับอาจารย์ที่ทำการวิจัย และผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพจะได้นำลงในวารสารวิชาการ และสามารถนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการได้ด้วย

จากการสัมภาษณ์นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย และอธิการบดีมหาวิทยาลัยสยาม (พรชัย มงคลวนิช. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, บุษผา เป็ดทิพย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด มหาชน สำนักงานใหญ่. เมื่อวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2541) พบว่า อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่มีความมั่นใจในการทำวิจัย อาจารย์ส่วนมากชอบงานสอนมากกว่าการทำวิจัย ผลงานวิจัยของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงมีค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ดังนั้นสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยจึงมีนโยบายที่จะสนับสนุนให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น โดยได้มีการจัดสัมมนา ฝึกอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยให้กับอาจารย์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่และให้อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยยังเป็นแหล่งทุนสนับสนุนให้กับนักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วย

จากความจำเป็นของการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาและสภาพปัญหาการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อได้ข้อมูลที่เป็น

ประโยชน์และสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงและสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้

✓ ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตำแหน่งทางวิชาการ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในแต่ละด้าน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้จะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนและทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนได้ทำวิจัยมากขึ้น และเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาปรับปรุงภารกิจด้านต่าง ๆ ของอาจารย์ให้เหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยและเปรียบเทียบสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่ปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542
2. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ จำแนกเป็น
 - 2.1.1 เพศ ได้แก่ ชาย และหญิง
 - 2.1.2 ระดับการศึกษา ได้แก่ ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

2.1.3 ประสบการณ์ในการสอน ได้แก่ 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป (เกิน 6 เดือนให้นับเป็น 1 ปี)

2.1.4 ประสบการณ์ในการทำวิจัย ได้แก่ เคยทำวิจัย และไม่เคยทำวิจัย

2.1.5 ตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาและความต้องการด้านการวิจัย 5 ด้านคือ

2.2.1 ด้านความรู้

2.2.2 ด้านการเงิน

2.2.3 ด้านเวลา

2.2.4 ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์

2.2.5 ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย ✕

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. มหาวิทยาลัยเอกชน หมายถึง สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษา ขั้นอุดมศึกษาแก่นักศึกษาทุกผลัดรวมกันเกินเจ็ดคนขึ้นไป ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2535 ในการวิจัยนี้ หมายถึง มหาวิทยาลัยเอกชนตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล คือ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดนครปฐม

2. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนประจำในมหาวิทยาลัยเอกชน ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ซึ่งปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542

3. ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน

4. ประสบการณ์ในการทำวิจัย หมายถึง ประสบการณ์ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำวิจัย

✓ 5. ตำแหน่งทางวิชาการ หมายถึง ตำแหน่งที่ได้รับโดยการพิจารณาจากผลงานทางวิชาการ ได้แก่ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

6. ปัญหาด้านการวิจัย หมายถึง อุปสรรค หรือสิ่งกีดขวางในการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ จำแนกเป็น 5 ด้านคือ

6.1 ด้านความรู้ ได้แก่ ปัญหาความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย การเลือกหัวข้อหรือประเด็นในการวิจัย การวางแผนการวิจัย การสุ่มตัวอย่างหรือการเลือกวัสดุอุปกรณ์ในการวิจัย การใช้สถิติเพื่อการวิจัย การสร้างเครื่องมือหรือวิธีการวิจัย การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัยหรือบทความการวิจัยเพื่อเผยแพร่

6.2 ด้านการเงิน ได้แก่ ปัญหาที่เกี่ยวกับแหล่งเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน แหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย เอกชน แหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ขั้นตอนหรือระเบียบการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น เงินสำรองจ่ายในโครงการวิจัยที่ได้รับเงินอุดหนุนจากภายในประเทศ และเงินทุนส่วนตัวในการวิจัย

6.3 ด้านเวลา ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับภารกิจด้านการสอน ภารกิจด้านการบริหาร ภารกิจอื่น ๆ เช่น การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา การเป็นกรรมการเฉพาะกิจและอื่น ๆ การจัดตารางสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการวิจัย และภาระทางครอบครัวไม่เอื้ออำนวยต่อการวิจัย

6.4 ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ ปัญหาที่เกี่ยวกับการขาดเอกสารตำรา และวารสาร ความสะดวกในการใช้บริการห้องสมุด ความสะดวกในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องอัดสำเนา เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องมือทดลองและอื่น ๆ การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เช่น ความล่าช้าในการสั่งซื้อวัสดุบางอย่างและวัสดุบางชนิดต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ การซ่อมบำรุงและรักษาเครื่องมือ เช่น เมื่อเครื่องมือบางชนิดติดขัดหรือชำรุด ต้องรอช่างซ่อมจากบริษัทตัวแทนจำหน่ายหรือจากบริษัทผู้ผลิตโดยตรง

6.5 ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย ได้แก่ ปัญหาที่เกี่ยวกับไม่มีผู้ช่วยในการวิจัย ผู้ช่วยในการเตรียมการทดลอง ผู้ช่วยในการเก็บและรวบรวมข้อมูล และผู้ช่วยเกี่ยวกับงานวิจัยด้านอื่น ๆ ผู้ช่วยเกี่ยวกับการบริหารงานวิจัย เช่น เจ้าหน้าที่ธุรการ เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีดและเจ้าหน้าที่อัดสำเนา

7. ความต้องการในการทำวิจัย หมายถึง ความต้องการที่จะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกเป็น 5 ด้านคือ

7.1 ความต้องการด้านความรู้ ในวิจัยนี้หมายถึง ความต้องการที่จะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการเข้ารับการฝึกอบรม การเลือกหัวข้อ หรือประเด็นในการเข้าร่วมสัมมนาเรื่องวางแผนในการวิจัย การเข้ารับการฝึกอบรมเรื่องการสุ่มตัวอย่าง หรือการเลือกวัสดุอุปกรณ์ในการวิจัย (การวิจัยทดลอง) การเข้ารับการฝึกอบรมเรื่องการใช้สถิติเพื่อการวิจัย การเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือหรือวิธีในการวิจัย การเข้าร่วมประชุม

ทางวิชาการที่มีการเสนอผลงานวิจัย การเข้ารับการฝึกอบรมเรื่องหลักและวิธีเขียนรายงานหรือบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่

7.2 ความต้องการด้านการเงิน หมายถึง ความต้องการที่จะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการตั้งงบประมาณด้านการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน การจัดหาทุนอุดหนุนการวิจัยจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยเอกชน การจัดหาทุนอุดหนุนการวิจัยจากต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ การปรับปรุงระเบียบการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยให้มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น การจัดให้อาจารย์ได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินจากการวิจัย การจัดหารางวัลให้แก่อาจารย์ที่มีผลวิจัยดีเด่น

7.3 ความต้องการด้านเวลา หมายถึง ความต้องการที่จะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการลดภารกิจด้านการสอน การลดภารกิจด้านอื่น ๆ สำหรับอาจารย์ผู้วิจัย การจัดตารางสอนให้มีเวลาว่างติดต่อกันพอที่จะวิจัยได้ การผ่อนผันการลงเวลาทำงานของอาจารย์เพื่อความสะดวกของอาจารย์ในการวิจัยนอกสถานที่ การไปปรึกษาหรือวิจัยร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิโดยไม่นับเป็นวันลา

7.4 ความต้องการด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง ความต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดหาเอกสาร ตำรา วารสารและผลวิจัยที่เหมาะสมและทันสมัย ความสะดวกในการใช้เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ บริการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์อย่างรวดเร็ว การจัดซื้อเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์โดยคำนึงถึงการซ่อมบำรุงและรักษาเครื่องมือ

7.5 ความต้องการด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย หมายถึง ความต้องการผู้ช่วยในการวิจัย ผู้ช่วยในการเตรียมการทดลอง ผู้ช่วยในการเก็บและรวบรวมข้อมูล และผู้ช่วยเกี่ยวกับงานวิจัยด้านอื่น ๆ เช่น เจ้าหน้าที่ธุรการ เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด และเจ้าหน้าที่อัดสำเนา ฯลฯ

✓ สมมติฐานในการวิจัย

1. อาจารย์มีสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัย ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย ในระดับมาก
2. อาจารย์ที่มีเพศต่างกัน มีสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยแตกต่างกัน
3. อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยแตกต่างกัน
4. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยแตกต่างกัน

5. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการวิจัยต่างกัน มีสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยแตกต่างกัน

6. อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน มีสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยแตกต่างกัน

7. สภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มีความสัมพันธ์กันทางบวก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังสาระสำคัญต่อไปนี้

1. ความหมายของการวิจัย
2. ความสำคัญของการวิจัย
3. ประเภทของการวิจัย
4. องค์ประกอบในการทำวิจัย
5. สภาพการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
6. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

1. ความหมายของการวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิทางการวิจัยหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

การวิจัย หมายถึง การสืบค้นเชิงวิทยาศาสตร์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่สองตัวขึ้นไป ในอันที่จะค้นหาคำตอบที่ต้องการรู้ (Sowell, 1982 : 6) กล่าวคือ เป็นการค้นหาความจริงข้อค้นพบหรือความรู้ใหม่ ๆ โดยใช้วิธีการที่เชื่อถือได้ และให้ผลที่ถูกต้อง (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537 : 1) เป็นการพยายามคิดไตร่ตรองหาวิธีการ หรือระเบียบวิธีศึกษาค้นคว้าที่เหมาะสม แล้วดำเนินวิธีการหรือระเบียบวิธีนั้น เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่แม่นยำมากที่สุด มีข้อบกพร่องหรือคลาดเคลื่อนน้อยที่สุดและปราศจากความลำเอียง (เรืองอุไร ศรีนิลทา, 2535 : 5) รวมทั้งเป็นกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้จากปัญหาที่ชัดเจนเป็นระบบ โดยมีการทดสอบสมมติฐานที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในเรื่องนั้น ๆ เพื่อนำไปพยากรณ์หรือสังเกตการเปลี่ยนแปลงเพื่อควบคุมสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้คงที่ (อนันต์ ศรีโสภณ, 2527 : 2) ตลอดจนเป็นกระบวนการค้นคว้าหาข้อเท็จจริง หรือปรากฏการณ์ตามธรรมชาติอย่างมีระบบระเบียบและมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน เพื่อให้ได้ความรู้ที่เชื่อถือได้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2535 : 14) เช่นเดียวกับที่เบสท์กล่าวว่า การวิจัยเป็นการวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างมีจุดมุ่งหมายอย่างมีระบบระเบียบและบันทึกผลจากการวิเคราะห์หรือการสังเกต เพื่อการอ้างอิงสรุป เพื่อพัฒนาทฤษฎี เพื่อการพยากรณ์ และเพื่อควบคุมเหตุการณ์ต่าง ๆ (Best, 1981 : 18) และสอดคล้องกับพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 11) ที่กล่าวว่าการศึกษา คือ การค้นคว้าหาความรู้ ความจริง โดยใช้วิธีการที่มีระบบแบบแผนที่เชื่อถือได้ เพื่อนำความรู้ที่ได้นั้นไปสร้างกฎเกณฑ์ ทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อใช้ในการอ้างอิง อธิบายปรากฏการณ์เฉพาะเรื่อง และปรากฏการณ์ทั่ว ๆ ไป และ

เป็นผลทำให้สามารถทำนายและควบคุมการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้ ขณะเดียวกันความรู้ที่ได้มาจากการวิจัยโดยวิธีการที่เชื่อถือได้ ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องแน่นอนตายตัวเสมอไป แต่จะต้องดำรงสภาพเช่นนั้น (Stable) ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้เป็นไปตามกฎแห่งความน่าจะเป็นของปรากฏการณ์ธรรมชาติ (Probabilistic Law of Nature) (เชดคักดี โฆวาสินธุ์. 2527 : 1) ขณะเดียวกัน เหตุที่การค้นหาคำความจริงต้องอาศัยวิธีทางวิทยาศาสตร์นั้นสืบเนื่องมาจากการหาความรู้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ต้องใช้ทั้งวิธีอุปมานและอนุมานกลับไปกลับมาหลาย ๆ ครั้ง จนเกิดความมั่นใจ ซึ่งวิธีนี้ได้ช่วยให้วิทยาการทางวิทยาศาสตร์ก้าวล้ำหน้าศาสตร์อื่น ๆ ไปอย่างรวดเร็ว ต่อมาวิทยาการทางสังคมศาสตร์ได้พัฒนาความรู้ในสาขาของตนให้ก้าวไปด้วยโดยอาศัยวิธีวิทยาศาสตร์เช่นกัน และศาสตร์อื่น ๆ ก็ได้หันมาปฏิบัติตามเป็นแนวเดียวกัน (กฤษดา กรุดทอง และคนอื่น ๆ . ม.ป.ป. : 2)

จึงอาจกล่าวได้ว่า การวิจัยมีลักษณะที่สำคัญ เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่ ๆ เป็นการชี้แนะวิธีการแก้ปัญหา เน้นการแสดงความสัมพันธ์เกี่ยวข้องระหว่างตัวแปรสองตัวหรือมากกว่า ตระหนักถึงพัฒนาการของการเกิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เหมาะสมหรือการค้นพบกฎเกณฑ์ทั่วๆ ไปที่นับว่าเป็นประโยชน์ต่อการทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยอาศัยความชำนาญที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการสังเกตอย่างแม่นยำ และพรรณนาปรากฏการณ์นั้นอย่างถูกต้อง เป็นเรื่องของการใช้หลักของเหตุผลและความถูกต้องให้มากที่สุด อาศัยความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว อาศัยการบันทึก และนำเสนอรายงานอย่างรอบคอบระมัดระวัง (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2527 : 2 - 3) การค้นคว้าวิจัย นับได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่มนุษย์กระทำด้วยความตั้งใจ โดยมุ่งสนองความต้องการบางอย่าง อันได้แก่ ความต้องการอยากรู้อยากเห็น ความต้องการป้องกันอันตรายหรือแก้ปัญหาเพื่อสวัสดิภาพของตน และความต้องการแสดงออกซึ่งค่านิยมในสิ่งที่ถือว่าดีงาม จึงได้ปรากฏในหลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่า นับแต่โบราณมนุษย์ได้ใช้วิธีการต่าง ๆ ในการค้นหาคำรู้ และประดิษฐ์คิดค้นสิ่งที่จะสนองความต้องการดังกล่าวโดยตลอดมาจนก่อให้เกิดการสั่งสมมวลความรู้เกี่ยวกับสรรพสิ่งในเอกภพทั้งรอบตัวมนุษย์และภายในมนุษย์เอง ตลอดจนสิ่งผลิต สิ่งประดิษฐ์สร้างสรรค์มากมาย เป็นอารยธรรมของมนุษย์ ดังที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน (เจลิเยว บุรีภักดี และสมใจ จิตพิทักษ์. 2531 : 16)

โดยสรุป การวิจัย หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ หาความจริงเพื่อตอบปัญหา ในสิ่งที่ต้องการอยากรู้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นระบบและอยู่บนพื้นฐานของการเป็นเหตุและผลที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรสองตัว หรือมากกว่าสองตัวขึ้นไป ซึ่งความรู้ที่ค้นพบได้ใหม่

ไม่จำเป็นต้องแน่นอนตายตัวเสมอไป แต่จะต้องดำรงสภาพเช่นนั้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ภายใต้กฎเกณฑ์ของธรรมชาติ

2. ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยนับได้ว่าเป็นส่วนสำคัญในอันที่จะก่อให้เกิดมีผลผลิตของงานวิจัยขึ้น ซึ่งหากพิจารณาถึงระบบการทำงานวิจัยแล้วพบว่า การทำวิจัยนั้นจะอยู่ในส่วนของกระบวนการ (Process) ที่เป็นการดำเนินงานของการปฏิบัติการที่ผู้วิจัยได้มีการแสวงหาความรู้เพื่อตอบปัญหาของสิ่งที่ต้องการทราบอย่างแท้จริง รวมทั้งการเอื้ออำนวยให้ผู้วิจัยได้เห็นลู่ทางและขอบเขตในการดำเนินงานวิจัยให้เกิดผลดี (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2536 : 13-15) ซึ่งบุญธรรม จิตต์อนันต์ (2536 : 14) กล่าวว่า การวิจัยเป็นเรื่องสำคัญที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับมวลมนุษยชนเป็นอันมาก ดังต่อไปนี้

1. เพื่อค้นคว้าหาคำตอบในสิ่งที่ยังไม่รู้ ความรู้ใหม่ ๆ หรือเป็นการเพิ่มพูนความรู้ที่มีอยู่เดิมให้สมบูรณ์เพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด
2. เพื่อศึกษาหรือค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งมีทั้งที่อยู่ใกล้ตัวเราและห่างไกลออกไป
3. เพื่อประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ แนวทางใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น
4. เพื่อสร้างกฎเกณฑ์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีใหม่ ๆ หรือปรับปรุงของเดิมให้เข้ากับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
5. เพื่อเป็นพื้นฐานในการวางแผน การกำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายเพื่อการบริหารงาน เพราะทำให้สามารถคาดการณ์ความเป็นไปในอนาคตได้ และช่วยในการปรับแก้แผนการดำเนินงานให้บรรลุความสำเร็จ
6. เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งมีมากมายหลายเรื่องทำให้สังคมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving Research) เนื่องจากกฎเกณฑ์และทฤษฎีต่าง ๆ รอบด้าน มนุษย์จึงต้องทำการวิจัยเพื่อหาทางแก้ปัญหาให้หมดไป
2. เพื่อสร้างทฤษฎี (Theory - Developing Research) เนื่องจากกฎเกณฑ์และทฤษฎีต่าง ๆ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์มากมาย สามารถนำไปใช้อ้างอิง (Generalization) อธิบาย (Explanation) ทำนาย (Prediction) และควบคุม (Control) ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทั้ง

ธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี มนุษย์จึงต้องทำการวิจัยเพื่อสร้างทฤษฎีที่เป็นประโยชน์ สามารถนำมาใช้ได้โอกาสต่อไป

3. เพื่อพิสูจน์ทฤษฎี (Theory Testing Research) เนื่องจากทฤษฎีที่สร้างขึ้นมานั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ภายใต้กฎเกณฑ์ของธรรมชาติ มนุษย์จึงต้องทำการวิจัยเพื่อตรวจสอบว่าข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งก่อน ๆ นั้น ยังคงถูกต้องอยู่หรือไม่เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไป ถ้าไม่ถูกต้อง ทฤษฎีที่สร้างขึ้นจากความรู้ความจริงนั้น ๆ ก็นำไปใช้ไม่ได้

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของการวิจัย คือ การค้นคว้าหาข้อเท็จจริง และความรู้ใหม่อย่างมีระบบระเบียบ และมีจุดมุ่งหมายแน่นอน การทำวิจัยประกอบด้วยลักษณะสำคัญ คือ เป็นการศึกษาค้นคว้าหาข้อเท็จจริง เป็นการกระทำที่มีระบบระเบียบแน่นอน เป็นการกระทำที่มีจุดมุ่งหมายแน่นอน และจะเป็นประโยชน์ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2535 : 26)

1. ช่วยให้เห็นพบทฤษฎี และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ
2. ช่วยในการกำหนดนโยบายหรือหลักการปฏิบัติงาน
3. ช่วยให้ได้เลือกวิธีปฏิบัติงานที่ดีที่สุดและประหยัด
4. ช่วยในการประเมินผลงาน
5. ช่วยแก้ปัญหาได้ถูกต้องและยุติธรรม
6. ช่วยในการบริหารงาน

3. ประเภทของการวิจัย

รวิวรรณ ชินะตระกูล (2536 : 10-11) ได้แบ่งประเภทการวิจัยไว้ดังนี้

1. การวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ การวิจัยในด้านนี้เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทางกายภาพ ทางด้านวัตถุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เครื่องมือที่ใช้มีความแม่นยำในผลการวัด เช่น เครื่องมือในการวัดอุณหภูมิ แสง เสียง เป็นต้น การวิจัยนี้ ถือว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีเหตุมาก่อน จึงมีผล และความเชื่อหรือสิ่งที่ป็นจริงตามธรรมชาติย่อมจะต้องทดสอบหรือพิสูจน์ได้ นอกจากนี้ผลการวิจัยต้องมีหลักฐานยืนยัน หรือจะต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริง และเป็นที่ยอมรับแล้วเท่านั้น

2. การวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ การวิจัยทางด้านนี้จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยหรือเครื่องมือที่สร้างขึ้น เช่น แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ เป็นต้น จะสร้างให้มีความเที่ยงตรงหรือให้มีความแม่นยำได้ยาก การควบคุมสภาพแวดล้อม หรือตัวแปรที่จะมีอิทธิพลต่อมนุษย์

ก็ทำได้ยาก เพราะเป็นการศึกษาจากสภาพที่เป็นจริงตามธรรมชาติ ดังนั้นข้อค้นพบที่นำไปสร้างเป็นกฎเกณฑ์และทฤษฎีต่าง ๆ ทางสังคมศาสตร์จึงยืดหยุ่นได้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2525 : 5-7) ได้แบ่งประเภทการวิจัยไว้ดังนี้

1. การวิจัยที่ยึดถือผลประโยชน์ที่จะได้รับ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

1.1 การวิจัยพื้นฐานหรือการวิจัยบริสุทธิ์ เป็นการวิจัยที่มุ่งความรู้แท้หรือทฤษฎี มักใช้หลักเหตุผลเป็นสำคัญ เช่น มุ่งศึกษาความรู้พื้นฐาน วิวัฒนาการของมนุษยชาติโดยอาศัยการวิเคราะห์ตามหลักเหตุผลโดยตรง หรือกล่าวอย่างง่าย ๆ การวิจัยแบบนี้เป็นการวิจัยเพื่อความรู้โดยแท้ หรือเป็นการวิจัยเพื่อสร้างความรู้ในแต่ละศาสตร์ซึ่งนับเป็นการวิจัยที่สำคัญยิ่ง

1.2 การวิจัยประยุกต์ เป็นการวิจัยที่มุ่งเอาผลการวิจัยไปใช้เป็นสำคัญ เช่น การวิจัยเกี่ยวกับการปรุงยาเพื่อนำผลที่ได้ไปรักษาโรคต่าง ๆ เป็นต้น หรือในบางครั้งจะเป็นการนำเอาการวิจัยบริสุทธิ์มาทำต่อเพื่อดูผล เช่น การวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้แบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ทำนายอนาคตเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม หากเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหา หรือนำผลมาใช้ แต่ความรู้ที่ได้อยู่ในเฉพาะวงแคบ ไม่สามารถสรุปได้กว้างขวางเช่นการวิจัยประยุกต์โดยทั่วไป การวิจัยในลักษณะนี้เรียกว่าการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะ (Action Research) ตัวอย่างเช่น การวิจัยเด็กไม่มีที่เรียนในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

2. การวิจัยที่ยึดถือความมุ่งหมายและวิธีการวิจัย สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ

2.1 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในอดีต การวิจัยทำนองนี้ มุ่งอธิบายหรือบรรยายเหตุการณ์ในอดีตให้ถูกต้องที่สุด เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสภาพปัจจุบัน

2.2 การวิจัยเชิงบรรยาย เป็นการวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน การวิจัยเชิงบรรยายนี้ บ่งชี้ถึงสถานการณ์ปัจจุบันของสิ่งต่าง ๆ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาแนวทางสำหรับอนาคต การวิจัยเชิงบรรยายนี้อาจจะแบ่งออกได้เป็นหลายลักษณะคือ การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงความสัมพันธ์ และการวิจัยเชิงพัฒนาการ เป็นต้น

2.3 การวิจัยทดลองและการวิจัยกึ่งทดลอง เป็นการวิจัยที่มุ่งสร้างสถานการณ์ขึ้น แล้วสังเกตผลที่ตามมา การวิจัยประเภทนี้ จะให้คำตอบเป็นเหตุเป็นผลได้ชัดเจนมาก การวิจัยทดลองจะมุ่งควบคุมตัวแปรอื่น ปล่อยให้ตัวแปรต้นมีผลต่อตัวแปรตามเท่านั้น แล้วจึงวัดผลจากตัวแปรตามที่ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรต้น การวิจัยทดลองนี้อาจทำการทดลองในห้องทดลอง โดยเฉพาะ หรือทดลองในสถานที่อื่นก็ได้ ลักษณะการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ต้องการให้มีผลต่อตัวแปรตามนี้ ทำให้สามารถแบ่งการวิจัยทดลองประเภทนี้ออกเป็น 2 ลักษณะคือ การวิจัยทดลองที่เป็นการทดลองค้นคว้าในห้องปฏิบัติการด้วยการทดลองจริง ๆ กับ การวิจัยทดลองที่

ควบคุมตัวแปรอื่น ๆ โดยใช้วิธีการทางสถิติเข้าช่วยซึ่งอาจเรียกว่าการวิจัยกึ่งทดลองก็ได้ การวิจัยกึ่งทดลองนี้ได้มีการนำไปประยุกต์ใช้กันมากในการวิจัยสาขาพฤติกรรมศาสตร์ สาขาศึกษาศาสตร์ และสาขาจิตวิทยา

วัน เดชพิชัย (2535 : 52 - 56) ได้จำแนกการวิจัยออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. จำแนกโดยใช้ประโยชน์เป็นเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 การวิจัยพื้นฐานหรือการวิจัยบริสุทธิ์ (Basic or Pure Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งใช้ประโยชน์เพื่อให้ได้ความก้าวหน้าด้านความรู้หรือทฤษฎี โดยไม่ต้องคำนึงถึงการแก้ปัญหา การปรับปรุงงานหรือการพัฒนาสังคม

1.2 การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งใช้ประโยชน์เพื่อให้ได้ความก้าวหน้าด้านการปฏิบัติงานคือเน้นการนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา การปรับปรุงงานและการพัฒนาสังคม

2. จำแนกโดยใช้ลักษณะของข้อมูลเป็นเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

2.1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) คือ การวิจัยที่สามารถเก็บข้อมูลได้เป็นตัวเลขซึ่งระบุจำนวนในเชิงปริมาณได้อย่างชัดเจน

2.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการวิจัยที่มีเป้าหมายที่จะศึกษาคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ไม่สามารถจะเก็บข้อมูลในเชิงปริมาณได้

3. จำแนกโดยใช้เวลาการเกิดปรากฏการณ์และวิธีดำเนินการวิจัยเป็นเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

3.1 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) เป็นการศึกษาปรากฏการณ์ที่ผ่านมาแล้ว โดยอาศัยข้อมูลที่คงเหลือจากอดีต

3.2 การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เป็นการศึกษาปรากฏการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันโดยอาศัยข้อมูลที่เป็นธรรมชาติอยู่ในปัจจุบัน

3.3 การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เป็นการศึกษาปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยการสร้างสถานการณ์ขึ้นและมีการควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ก่อนแล้วจึงเก็บข้อมูล

4. จำแนกโดยใช้การควบคุมเป็นเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

4.1 การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) คือการวิจัยที่มีลักษณะดังกล่าวแล้ว แต่สามารถที่จะควบคุมตัวแปรได้อย่างสมบูรณ์

4.2 การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) คือการวิจัยเชิงทดลองที่ควบคุมตัวแปรได้บางส่วน

4.3 การวิจัยเชิงธรรมชาติ (Naturalistic Research) เป็นการวิจัยที่ไม่ได้สร้างสถานการณ์ขึ้นเลยและไม่ได้ควบคุมตัวแปรใด ๆ แต่อาศัยข้อมูลตามที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ

5. จำแนกโดยให้บทบาทของการวิจัยเป็นเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

5.1 การวิจัยเชิงวิเคราะห์ (Analytic Research) เป็นการวิจัยที่มีบทบาทด้านการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งคล้ายคลึงกับการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์

5.2 การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เป็นการวิจัยที่มีบทบาทด้านการบรรยายปรากฏการณ์ที่กำลังเป็นอยู่

5.3 การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เป็นการวิจัยที่มีบทบาทด้านการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของปรากฏการณ์

6. จำแนกโดยใช้การทดลองเป็นเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

6.1 การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อย ได้แก่

6.1.1 การวิจัยเชิงทดลองที่แท้จริง (True - Experimental Research) คือการวิจัยเชิงทดลองที่มีการควบคุมตัวแปรได้อย่างแท้จริง

6.1.2 การวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) คือการวิจัยเชิงทดลองที่ควบคุมตัวแปรได้เพียงบางตัว

6.2 การวิจัยที่ไม่ใช่เชิงทดลอง (Non - Experimental Research) คือการวิจัยทั้งหลายที่ไม่มีการสร้างสถานการณ์ขึ้นและไม่มีการควบคุมตัวแปรใด ๆ

7. จำแนกโดยใช้ตัวความรู้ของแต่ละศาสตร์เป็นเกณฑ์ จะได้ประเภทของการวิจัยมากมายตามสาขาวิชาที่ศึกษา เช่น การวิจัยการศึกษา การวิจัยสังคมศาสตร์ การวิจัยธุรกิจ การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ การวิจัยเศรษฐศาสตร์ การวิจัยจิตวิทยา การวิจัยข้ามวัฒนธรรม และการวิจัยภาษาศาสตร์ เป็นต้น

8. จำแนกโดยใช้ความมุ่งหมายและธรรมชาติของปัญหาเป็นเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 11 ประเภท คือ

8.1 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) คือการวิจัยที่มีความมุ่งหมายเพื่อแก้ไขหรือปรับปรุงใหม่ให้ปรากฏการณ์ในอดีตถูกต้องและเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น ซึ่งส่วนมากจะเป็นการพิสูจน์ข้อสันนิษฐานที่ตั้งไว้

8.2 การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เป็นการวิจัยที่มีความมุ่งหมายเพื่อบรรยายปรากฏการณ์หรือเรื่องราวที่สนใจอย่างถูกต้องตามความเป็นจริงและมีระบบ

8.3 การวิจัยเชิงทดลองที่แท้จริง (True-Experimental Research) คือการวิจัยที่มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลของปรากฏการณ์โดยกำหนดกลุ่มทดลองขึ้นตั้งแต่หนึ่งกลุ่มขึ้นไปเพื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ซึ่งอาจจะมีหนึ่งกลุ่มหรือมากกว่าก็ได้ โดยการจัดกระทำบางสิ่งบางอย่างกับกลุ่มทดลองแต่ปล่อยให้กลุ่มควบคุมเป็นไปตามธรรมชาติ

8.4 การวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) คือการวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลของปรากฏการณ์เพียงพอประมาณ เนื่องจากไม่สามารถควบคุมตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด

8.5 การวิจัยเชิงเปรียบเทียบหาสาเหตุหรือการวิจัยย้อนรอย (Causal-Comparative or “ExPost Facto” Research) เป็นการวิจัยที่มีความมุ่งหมายเพื่อจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลว่า ทำไมปรากฏการณ์จึงมีสภาพดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้โดยการศึกษาย้อนกลับไปในอดีตว่ามีองค์ประกอบใดบ้างที่ส่งผลให้เป็นเช่นนั้น ในการวิจัยจำเป็นต้องมีกลุ่มข้างเคียงตั้งแต่หนึ่งกลุ่มขึ้นไปเพื่อเป็นกลุ่มไว้เปรียบเทียบ

8.6 การวิจัยเชิงพัฒนาการ (Developmental Research) เป็นการวิจัยที่มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแบบแผนและขั้นตอนของการเจริญเติบโต และ/หรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อเวลาเปลี่ยนไป

8.7 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action or Operation Research) คือการวิจัยที่มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะใหม่ หรือแนวคิดใหม่สำหรับใช้แก้ปัญหา และปรับทิศทางของการดำเนินงานโครงการใดโครงการหนึ่งในขณะที่โครงการนั้นอยู่ในระหว่างการดำเนินงาน

8.8 การวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation Research) คือการวิจัยที่มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระบบการดำเนินงานของโครงการ แล้วนำผลไปช่วยให้ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบโครงการตัดสินใจได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

8.9 การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในระบบของปรากฏการณ์ เพื่อพิจารณาว่า หากเกิดความแปรปรวนขึ้นกับองค์ประกอบหนึ่งแล้วจะมีผลก่อให้เกิดความแปรปรวนกับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วยหรือไม่

8.10 การวิจัยเชิงการศึกษารณีและภาคสนาม (Case and Field Study Research) คือการวิจัยที่มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง ฐานะปัจจุบัน และสิ่งแวดล้อมของปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับกลุ่มคน สถาบันทางสังคมหรือชุมชน

8.11 การวิจัยเชิงอนาคต (Futures Research) คือการวิจัยที่มีความมุ่งหมายที่จะศึกษามิติของการเปลี่ยนแปลงที่ผันแปรไปตามเวลาสู่ออนาคตทั้งในด้านความไกล ความกว้าง และความลึกของปรากฏการณ์ที่ยังมาไม่ถึง

จะเห็นได้ว่าการจำแนกประเภทของการวิจัยทั้งโดยการจำแนกอย่างหยาบ ๆ และการจำแนกอย่างละเอียด ซึ่งความเหมาะสมจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและเหตุผลของผู้ที่จะนำไปใช้ (วัน เดชพิชัย. 2535 : 52-56)

4. องค์ประกอบในการทำวิจัย

ในการทำวิจัยมีการดำเนินงานตามขั้นตอนของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และได้มีการนำมาขยายให้เป็นขั้นตอนที่ละเอียดที่มีความต่อเนื่องกันเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงสามารถที่จะวางแผนการดำเนินงานไว้ล่วงหน้า เพื่อให้งานวิจัยนั้นสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งบุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2535 : 18) ได้แบ่งองค์ประกอบในการทำวิจัยไว้ คือ

1. การตั้งปัญหาที่จะวิจัย ขั้นนี้รวมถึงตั้งแต่การเลือกปัญหามาทำวิจัย และการกำหนดทำความเข้าใจกับปัญหาที่เลือกมาวิจัยให้ชัดเจนว่า ต้องการศึกษาอะไรบ้าง มีขอบเขตเพียงใด

2. การตั้งสมมติฐานการวิจัย ขั้นนี้รวมถึงการวิเคราะห์เอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการตั้งสมมติฐาน ซึ่งเป็นการคาดคะเนคำตอบไว้ล่วงหน้า

3. การรวบรวมข้อมูล ขั้นนี้รวมถึงการเลือกตัวอย่างและวิธีการที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมด

4. การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล เป็นขั้นที่จัดกระทำข้อมูลที่รวบรวมได้ นำมาวิเคราะห์และแปลผล

5. การสรุปผล เป็นขั้นสรุปรายงานผลการวิจัยเพื่อเผยแพร่ต่อไป

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 15-16) ได้แบ่งองค์ประกอบในการทำวิจัยไว้ คือ

1. เลือกหัวข้อปัญหา ขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดขอบเขตของงานวิจัยที่จะศึกษาว่ามีขอบเขตกว้างขวางเพียงใด

2. ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี ขั้นตอนนี้เป็นการหาข้อมูลพื้นฐานทางทฤษฎีเพื่อก่อให้เกิดความแจ่มชัดในปัญหาโดยผู้วิจัยจะต้องศึกษาหาความรู้ ความจริง จากเอกสารตลอดจนงานวิจัยเพื่อก่อให้เกิดความรู้ที่กว้างขวาง ในขอบเขตของการวิจัยนั้น

3. ให้คำจำกัดความปัญหา ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะต้องเขียนบรรยายถึงความเป็นมาของปัญหา ความมุ่งหมายของการวิจัย ตัวแปรต่าง ๆ สำหรับการศึกษ ตลอดจนนิยามศัพท์เฉพาะ

และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ปัญหานั้นแจ่มชัดและสามารถตรวจสอบโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ได้

4. สร้างสมมติฐาน ขั้นนี้เป็นการคาดคะเนคำตอบของปัญหาไว้ล่วงหน้าโดยอาศัยเหตุผล ซึ่งอาจจะได้มาจากความรู้ ประสบการณ์ หรือเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ศึกษา

5. พิจารณาขัดเกลาปัญหาและสมมติฐาน เป็นการพิจารณาว่าปัญหานั้นแจ่มชัดหรือไม่ สมมติฐานนั้นสมเหตุสมผลหรือไม่ สมมติฐานนั้นเพียงพอหรือครอบคลุมสิ่งที่ต้องการหรือไม่ ปัญหาและสมมติฐานสอดคล้องกันและมีเหตุผลที่จะตรวจสอบหรือไม่

6. พิจารณาแหล่งที่มาของข้อมูล ผู้วิจัยจะต้องถามว่าจะอะไรคือตัวแปร ข้อมูลคืออะไรได้มาอย่างไร

7. วางแบบแผนการวิจัย ผู้วิจัยจะต้องเขียนรายละเอียดของแบบแผนการวิจัย พิจารณาว่าขั้นตอนในการดำเนินการนั้นรัดกุมเพียงพอหรือไม่ ในแต่ละขั้นตอนมีโอกาสมิฉะนั้นจะ ผิดพลาดหรือเกิดความคลาดเคลื่อนอย่างไร

8. สร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยจะต้องกำหนดและเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับงานวิจัย โดยคำนึงถึงรูปแบบของการวิจัยและข้อมูลที่ต้องการศึกษา

9. ทดสอบทำและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะต้องทดลองศึกษากับกลุ่มย่อยของมวลประชากร เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หาข้อบกพร่องของแบบแผนการวิจัย และเป็นการฝึกหัดแก้ปัญหาก่อนที่จะทำวิจัยจริง

10. เลือกกลุ่มตัวอย่างและกำหนดวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เป็นตัวแทนที่ดีของมวลประชากรที่ศึกษา

11. เก็บรวบรวมข้อมูลจริง ขั้นตอนนี้เป็นการนำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

12. จัดกระทำข้อมูล ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะต้องนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาจัดประเภทข้อมูลให้ง่ายและสะดวกต่อการวิเคราะห์ และพิจารณาเลือกใช้สถิติให้เหมาะสมและสอดคล้องกับระดับของข้อมูล นอกจากนี้จะต้องวางแผนการที่จะเสนอข้อค้นพบโดยพยายามเสนออย่างมีความหมายและเข้าใจง่าย

13. เขียนรายงานการวิจัย ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะต้องเขียนรายงานผลการวิจัยตามแนวการเขียนรายงานการวิจัย โดยใช้ภาษาให้ถูกต้อง รัดกุม และอ่านเข้าใจง่าย

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2538 : 10-11) ได้แบ่งองค์ประกอบของการวิจัย เป็นขั้นตอนที่สำคัญของการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดหัวข้อสำหรับการวิจัย
2. การแจกแจงประเด็นสำหรับการวิจัย
3. การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
4. การสร้างกรอบแนวคิดและข้อสมมติฐาน
5. การกำหนดประชากรเป้าหมาย (กลุ่มตัวอย่าง)
6. การออกแบบการวิจัย
7. การสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การเก็บข้อมูล
9. การจัดระเบียบข้อมูล
10. การวิเคราะห์ข้อมูล
11. รายงานผลการวิเคราะห์
12. การเผยแพร่

การทำวิจัยจะเริ่มจากการจัดทำข้อเสนอหรือโครงร่างการวิจัย ซึ่งจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับความเป็นมา ความสำคัญของปัญหา การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และแนวความคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ แล้วแต่ความเหมาะสม

5. สภาพการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยของไทยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเกือบทั้งหมด จะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา และมีสถาบันวิจัยเฉพาะสาขาสังกัดอยู่ (มนตรี จุฬาวัดฒนทล. 2537 : 79) แต่ระบบบริหารมหาวิทยาลัยไทยในปัจจุบัน มิได้มีไว้สำหรับการบริหารงานวิจัยในรูปแบบที่เอาจริงเอาจัง ยังคงเป็นการบริหารในรูปแบบที่มองงานวิจัยว่าเป็นเรื่องของความสมัครใจของผู้ทำ ระบบบริหารมหาวิทยาลัยมักจะอำนวยความสะดวกเท่าที่จะทำได้ โดยจะต้องไม่ไปกระทบกระเทือนงานหลักของมหาวิทยาลัย คือ งานสอนและงานบริการ และจะต้องไม่กระทบกระเทือนต่อหลักการแบ่งภาระงานของอาจารย์ในภาควิชา คือ อาจารย์แต่ละคนต้องมีการเรียนการสอนและงานบริการเท่า ๆ กัน ไม่ว่าอาจารย์ผู้นั้นจะมีงานวิจัยหรือไม่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งงานวิจัยถูกถือเป็นงาน "ส่วนตัว" ของอาจารย์แต่ละคน ข้อยึดถือนี้รุนแรงมากน้อยแตกต่างกันในต่างมหาวิทยาลัยและในต่างคณะ (วิจารณ์ พานิช. 2539 : 66) ขณะนี้นักวิจัยไทยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก โดยรวมนักวิจัยไทยในทุกสาขามีอยู่ไม่มาก ประเทศไทยมีจำนวนนักวิจัย 3 คน

ต่อผู้ใช้แรงงานหนึ่งหมื่นคน ขณะที่ประเทศสิงคโปร์มีนักวิจัย 34 คน และได้วันมีถึง 54 คน ต่อ ผู้ใช้แรงงานหนึ่งหมื่นคน และนอกจากจะมีอยู่น้อยแล้ว นักวิจัยไทยส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในภาครัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สาขาวิชาที่มีนักวิจัยอยู่มาก ได้แก่ สาขาวิชาการเกษตรและการแพทย์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีอยู่น้อยกว่า ส่วนสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ยังมีจำนวนน้อยมาก (มนตรี จุฬาวัดมนทล. 2537 : 30 - 31) ส่วนการดำเนินการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ เป็นการวิจัยประยุกต์มากกว่าการวิจัยพื้นฐาน โดยในปีงบประมาณ 2536 สัดส่วนการวิจัยประยุกต์กับการวิจัยพื้นฐานเท่ากับ 71.89 : 28.11 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และ 58.57 : 41.23 ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และเป็นการวิจัยในสาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากกว่าสาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2541 ข : 70)

ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีการปฏิรูปโครงสร้างการบริหารงานวิชาการให้มีลักษณะเป็นโครงสร้างเพื่อการวิจัยมากยิ่งขึ้น ความต้องการองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในการค้นคว้าวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการในภาคอุตสาหกรรมและการเกษตรกรรม เพื่อเพิ่มสมรรถภาพในระบบการผลิตของชาติ กิจกรรมการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องขยายตัวออกไปอีกมาก ทั้งในด้านกำลังคนและทรัพยากรที่จะสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การเพื่อการวิจัยเฉพาะทางและศูนย์แห่งความเป็นเลิศ เป็นกลไกสำคัญที่จะต้องพัฒนาขึ้นตามศักยภาพความพร้อมและความชำนาญของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละสถาบัน รวมทั้งจะต้องมีทิศทางการวิจัยที่แน่นอน โดยทิศทางการวิจัยในอนาคตจำเป็นต้องสร้างสมดุลระหว่างการวิจัยพื้นฐานกับการวิจัยประยุกต์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการพึ่งพาตนเองด้านภูมิความรู้ของประเทศในระยะยาว (พจน์ สะเพียรชัย. 2537 : 6)

6. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

ในการทำวิจัยนั้นจำเป็นต้องมีปัจจัยในด้านต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่ง มานิดา เพชรรัตน์ (2529 : 14) ได้จำแนกปัจจัยสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการวิจัย ดังนี้

1. ด้านความรู้ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และทักษะที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนของการดำเนินงานวิจัย ประกอบด้วย ความสามารถในการสรุปหลักการ การตรวจสอบข้อมูลก่อนทำวิจัย การเลือกหัวข้อปัญหาสำหรับการวิจัย การกำหนดความมุ่งหมายการวิจัย การกำหนดสมมติฐาน การออกแบบการวิจัย การเขียนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเลือก

กลุ่มตัวอย่าง การเลือกและพัฒนาเครื่องมือวิจัย การเลือกสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล และความสามารถในการเขียนรายงานวิจัย

2. ด้านการเงิน หมายถึง เงินทุนอุดหนุนในการวิจัยซึ่งอาจจะเป็นเงินทุนส่วนตัว เงินสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัย เงินอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน หรือจากบุคคล และหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

3. ด้านเวลา หมายถึง เวลาของผู้วิจัย เป็นเวลาที่ผู้วิจัยจะสามารถทุ่มเทให้กับงานวิจัยของตน

4. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง เครื่องมือทดลอง เครื่องอำนวยความสะดวกในการวิจัย เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องอัดสำเนา เครื่องคอมพิวเตอร์ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทดลองหรือการวิจัย

5. ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย หมายถึง ผู้ช่วยในการทำวิจัย ผู้ช่วยในการเตรียมการทดลอง ผู้ช่วยในการเก็บและรวบรวมข้อมูล และผู้ช่วยเกี่ยวกับงานวิจัยด้านอื่น ๆ

การวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยส่วนมากจะประสบปัญหาเนื่องจากมีความต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนเพื่อการวิจัยในปัจจุบันทั้ง 5 ด้านที่กล่าวมาข้างต้น ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

ปัญหาและความต้องการด้านความรู้

การวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ ๆ นำไปใช้ประโยชน์หรือในการแก้ปัญหาได้ (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2536 : 1) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความชำนาญโดยเฉพาะ ซึ่งพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 15 - 16) ให้ความเห็นว่าบุคคลที่จะประสบความสำเร็จในการวิจัยมักจะมีลักษณะเด่นในทางความรู้ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความสามารถด้านการวิเคราะห์ คือ สามารถวิเคราะห์คัดเลือกงานวิจัยและความรู้จากเอกสารต่าง ๆ ที่ต้องการได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว รวมถึงสามารถเลือกใช้ผลงานวิจัยได้อย่างถูกต้อง

2. เป็นคนทำงานอย่างเป็นระบบ สามารถวางแผนในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ได้แก่ การมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะวิธีการทางสถิติ ซึ่งจะเอื้ออำนวยต่อการทำวิจัยได้เป็นอย่างดี

4. เป็นผู้ที่มีความสามารถในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ และพยากรณ์คำตอบได้ดี

5. เป็นผู้มีความสามารถในการเชิงสังเคราะห์ คือ สามารถนำสิ่งที่ได้ฝึกงาน และข้อค้นพบมาเขียนสรุปรายงานให้อ่านเข้าใจได้ง่ายและชัดเจน

6. เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย (ม.ป.ป. : 20 - 21) ให้ข้อสังเกตว่าหากจะให้นักวิจัยเป็นผู้ที่มีความพร้อมทางด้านความรู้แล้ว นักวิจัยควรมีคุณลักษณะทางด้านความรู้เพิ่มเติมอีก 2 ประการคือ

1. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่จะใช้กระบวนการทดลองที่เหมาะสมกับสภาพปัญหา และมีความสามารถในการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนตรรกวิทยาในการทดลอง

2. เป็นผู้มีความสามารถในการขมวดความคิด หรือสรุปผลข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านความรู้ความสามารถ นพรัตน์ ชูชาติวรรณกุล (2529 : 148-150) พบว่า กลุ่มตัวอย่างครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับรู้อย่างสอดคล้องกันว่า ตนเองมีสมรรถภาพนักวิจัยด้านความรู้ความสามารถโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า มีสมรรถภาพตามการรับรู้ในระดับสูง 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย และด้านความรู้ความสามารถในการวางแผนดำเนินการและประเมินโครงการวิจัย ส่วนสมรรถภาพที่พบอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่เป็นพื้นฐานเพื่อการวิจัย และด้านความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย ไพโรจน์ แสงจันทร์ (2527 : 229) ได้ศึกษาสภาพการวิจัย และความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลาง พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่แม้จะผ่านการทำงานวิจัยในระหว่างการศึกษามาแล้วก็ตาม แต่อาจารย์ในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลางเห็นว่า ความรู้ด้านเทคนิควิธีวิจัยเป็นปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยกันเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ตัวอาจารย์เองเห็นว่าความรู้ด้านเทคนิควิธีวิจัยที่ตนเองศึกษามายังไม่เพียงพอกับการทำวิจัยได้ ประกอบกับอาจารย์ที่จบการศึกษาส่วนใหญ่อาจจะมิได้ทำการวิจัยเมื่อกลับมาปฏิบัติงาน จึงทำให้ความรู้ที่ได้ศึกษามาขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความไม่สนใจและคิดว่าตนเองยังมีความรู้ในด้านนี้น้อย

ผู้ที่วิจัยนั้นนอกจากจะมีความรู้ในเนื้อหาวิชาหรือทฤษฎีเป็นอย่างดีแล้ว จำเป็นจะต้องมีความรู้ในระเบียบวิธีการหรือกระบวนการวิจัยเป็นอย่างดีด้วย จึงจะประสบความสำเร็จในการวิจัยโดยทั่วไปแล้วหากผู้วิจัยขาดความรู้ดังกล่าวมักจะประสบปัญหาหลายประการ เช่น ปัญหาในการเลือกเรื่องหรือหัวข้อที่จะวิจัย ปัญหาความไม่มั่นใจว่าจะวิจัยสำเร็จ ขาดการแนะนำให้เข้าร่วมโครงการวิจัยเป็นกลุ่ม ปัญหาการเก็บข้อมูลหรือการสร้างเครื่องมือ ปัญหาในการบริหารการวิจัย ซึ่งได้แก่ การออกภาคสนาม การรวบรวมข้อมูล การแปลความหมายข้อมูลและการเขียนรายงาน

ผลการวิจัย (จุมพล สวัสดิยากร. ม.ป.ป. : 5 - 6) ซึ่งปัญหาในการเลือกเรื่องหรือหัวข้อเรื่องเพื่อวิจัยนั้น ผู้มีประสบการณ์ในการวิจัยน้อยมักจะมีปัญหาการไม่สามารถเลือกเรื่องมาวิจัยได้ ไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่าเรื่องหรือหัวข้อเรื่องที่ตนเลือกมาวิจัยนั้น มีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถและทักษะของผู้วิจัยเพียงใด หรือมีผู้วิจัยเรื่องนั้น ๆ มาก่อนหรือไม่ บางครั้งผู้วิจัยศึกษาเรื่องที่มีความสำคัญน้อยหรือมุ่งที่จะสนองความสนใจของตนเองเป็นหลัก ทำให้ไม่สามารถนำผลวิจัยไปใช้โดยตรง (โกวิท ประวาลพุกษ์. 2522 : 89) เมื่อไม่มีผู้นำผลการวิจัยไปใช้ในการวิจัยก็จะเป็นเรื่องฟุ่มเฟือย ทำให้นักวิจัยหมดกำลังใจที่จะวิจัย (วิจิตร ศรีสอาน. 2519 : 112 - 113)

นอกจากนั้น การที่ผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาของการวิจัยน้อย ไม่สื่อความหมายชัดเจนแจ่มแจ้ง ทำให้ยากแก่การตัดสินใจในการเลือกนำผลการวิจัยไปใช้ (พจน์ สะเพียรชัย. 2520 : 125) ในส่วนของภาษาที่ใช้ในการวิจัยนี้ ทวีป อภิลิทธิ์ (2521 : 68) ได้ศึกษาพบว่า อาจารย์ที่ทำหน้าที่ผู้บริหารวิทยาลัยครู มีปัญหาและอุปสรรคในการนำผลวิจัยไปใช้ เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการวิจัยเป็นภาษาทางวิชาการมากเกินไป และการขาดความรู้ในเรื่องความหมายของคำที่นำมาใช้ในการวิจัยนั้นยังอาจจะทำให้ผู้วิจัยทำวิจัยผิด ๆ ได้อีกด้วย (สีดา สอนศรี. 2524 : 75) ส่วนผลการวิจัยจะเป็นที่น่าเชื่อถือหรือไม่ขึ้นอยู่กับประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งต้องเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพดีจึงจะได้ข้อมูลที่เที่ยงตรงน่าเชื่อถือ ส่วนการรวบรวมข้อมูลแต่ละชนิดนั้นใช้เครื่องมือที่แตกต่างกัน เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและประเภทของการวิจัย (กาญจนา มณีแสง. 2522 : 51) ผู้วิจัยหรือนักวัดผลส่วนใหญ่ประสบปัญหาการมีเครื่องมือที่ไม่น่าเชื่อถือและไม่เที่ยงตรงพอที่จะทำให้ทราบว่าคุณภาพวัดตัวแปรที่ต้องการทราบเพียงตัวเดียว ถ้าเครื่องมือไม่ดีพออาจจะวัดตัวแปรที่ละหลายตัว ทำให้ผลการวิจัยหรือผลการทดลองไม่แจ่มชัดหรือไม่ถี่ถ้วนเท่าที่ควร (ดวงเดือน ล. พันธมนาวิน. 2519 : 6) ส่วนการวางแผนเพื่อรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความรู้และเทคนิคทางสถิติศาสตร์ (อุทุมพร ทองอุไทย. 2523 : 5) ดังที่ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2520 : 4) พบว่า การขาดความรู้ทางสถิติศาสตร์นั้นทำให้นักวิจัยใหม่มีความบกพร่องหลายประการ เช่น บกพร่องในการเลือกประชากรที่ใช้ในการวิจัย การใช้ตัวอย่างประชากรที่มีจำนวนน้อยเกินไป การใช้วิธีสุ่มตัวอย่างที่ไม่เหมาะสมและอาจจะเกิดความผิดพลาดในการรวบรวมข้อมูลให้รัดกุม จึงทำให้ผลการวิจัยเกิดความคลาดเคลื่อนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อำนวย ถาวร (2526 : 59) ที่พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูภาคกลางมีปัญหาด้านความรู้ในการทำวิจัยเรียงลำดับดังนี้คือ ขาดความรู้ทางสถิติสำหรับการวิจัย ขาดความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย ขาดความรู้ในระเบียบการวิจัยและขาด

ที่ปรึกษาในการวิจัย

จึงอาจสรุปได้ว่า ผู้วิจัยประสบปัญหาเกี่ยวกับความรู้ในการวิจัยหลายประการ เป็นต้นว่า การเลือกเรื่องหรือหัวข้อที่จะวิจัย การวางแผนและการเลือกสถิติเพื่อวิจัย ขาดความรู้ในเรื่องระเบียบวิธีวิจัย ได้แก่ การเลือกประเด็นในการวิจัย การตั้งสมมติฐาน การเลือกประชากร และวิธีการสุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือเพื่อศึกษาตัวแปร การเลือกวัสดุอุปกรณ์และวิธีการทดลอง ในสาขาวิทยาศาสตร์ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย การเขียนรายงานผลการวิจัยหรือเขียนบทความเพื่อลงในวารสารเผยแพร่ผลงานวิจัย ปัญหาเหล่านี้อาจจะเป็นสาเหตุทำให้มีผู้วิจัยน้อยและผลการวิจัยมีคุณภาพไม่ดีพอ

เกี่ยวกับเรื่องคุณภาพของผลงานวิจัยนี้ โกวิท ประวาลพุกษ์ (2522 : 14 - 15) ได้เสนอแนวทางปรับปรุงผลงานวิจัยทางการศึกษาว่า หากต้องการให้งานวิจัยดูหน้าไปอย่างมีคุณภาพแล้ว มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องจัดบริการที่เรียกว่า การให้คำปรึกษาทางการวิจัย เพื่อให้ นักวิจัยมีที่พึ่ง มีผู้แนะนำ ซึ่งจะทำให้คุณภาพของงานวิจัยสูงขึ้นและหากเป็นไปได้ควรสนับสนุนให้มีบริการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคำนวณ โดยฝึกให้ผู้วิจัยลงมือทำเองจึงจะทำให้งานวิจัยมี ผลงานออกมารวดเร็วยิ่งขึ้น แนวความคิดนี้สอดคล้องกับความเห็นของสวัสดี ทรัพย์จำนงค์ (2517 : 40) ในเรื่องที่พักษาทางการวิจัยว่า อาจารย์ที่มีคุณสมบัติเป็นนักวิจัยที่ดีจำนวนหนึ่งต้องทำหน้าที่ หลายด้านรวมทั้งที่เป็นผู้บริหาร จึงทำให้ขาดที่ปรึกษาทางการวิจัยซึ่งเป็นนักวิจัยรุ่นเก่าที่มี ประสบการณ์เพียงพอที่จะช่วยสอน ประสานและสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ขึ้นมา ไพโรจน์ แสงจันทร์ (2527 : 267 - 268) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ด้านการวิจัย เพื่อให้เกิดความพร้อม ที่จะทำงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. แนวทางการเพิ่มจำนวนนักวิจัยและคุณภาพการวิจัย

1.1 จัดวางแผนพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลและสภาพเกี่ยวกับบุคลากรด้านการวิจัยในปัจจุบัน และแนวโน้มการทำวิจัยในอนาคต โดยวางแผนเป้าหมายและโครงการในเชิงจำนวนและคุณภาพ

1.2 สร้างหัวหน้าทีมในการทำงานวิจัย โดยสนับสนุนให้อาจารย์ซึ่งมีศักยภาพด้านการวิจัยอยู่แล้ว ได้ทำงานวิจัยร่วมกับอาจารย์อื่น ๆ หรือร่วมกับหน่วยงานอื่นทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย ได้เพิ่มประสบการณ์ในการทำงานวิจัยมากขึ้น

1.3 จัดการฝึกอบรมความรู้ด้านเทคนิควิธีวิจัย ทั้งในระดับทฤษฎีและฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยเน้นให้เหมาะสมกับทิศทางการวิจัย

2. แนวทางการส่งเสริมเจตคติด้านการวิจัยของอาจารย์

2.1 จัดให้มีแกนนำในกลุ่มอาจารย์ซึ่งอาจเป็นกลุ่มวิชาการนอกรูปแบบ โดยส่งเสริม

ให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดมวลพลังพอที่จะเป็นแรงผลักดันให้มีการวิจัยเกิดขึ้น

2.2 จัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อเสนอผลงานวิจัยโดยเปิดโอกาสให้มีการวิพากษ์วิจารณ์ในทางเสริมสร้าง

2.3 ปรับปรุงระเบียบวิธีการใช้ผลงานวิจัย ประกอบการพิจารณาความดีความชอบหรือตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อให้เกิดผลต่อความตั้งใจที่จะทำการวิจัยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

2.4 จัดให้มีรางวัลหรือยกย่องอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยดีเด่น และควรเผยแพร่ไปในระดับกว้าง

เฉลียว บุรีภักดิ์ และสมใจ จิตพิทักษ์ (2531 : 27) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนางานวิจัยในส่วนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอาจารย์ด้านการวิจัย คือ

1. เปิดสอนรายวิชาเทคนิคการทำวิจัยสำหรับอาจารย์
2. จัดสัมมนาหรือการประชุมปฏิบัติการระยะสั้นประมาณ 2 สัปดาห์ เพื่อฝึกปฏิบัติในการเขียนโครงการวิจัย หรือฝึกหัดเทคนิควิธีเฉพาะสำหรับการทำวิจัย

3. เผยแพร่เอกสารเกี่ยวกับเทคนิควิธีการทำวิจัยให้อาจารย์อย่างทั่วถึง โดยการแจกฟรีหรือจำหน่ายในราคาลดพิเศษ ตลอดจนการจัดสรรเงินสนับสนุนเพื่อเป็นค่าลงทะเบียนสำหรับอาจารย์ผู้ไปเข้าสัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัยนอกสถาบัน

4. เชิญวิทยากรมาบรรยายเกี่ยวกับเทคนิควิธีการทำวิจัยให้อาจารย์ฟังเป็นระยะ ๆ ซึ่งจะเป็นแนวทางช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของอาจารย์ในด้านนี้ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

กิจกรรมการพัฒนาอาจารย์ด้านการวิจัย จะสามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสม และมีคุณค่าได้นั้น ส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับกระบวนกรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ซึ่งสามารถนำแนวความคิดเชิงระบบ (Systems Approach) มาประยุกต์ใช้กับกระบวนการพัฒนาอาจารย์ได้เป็นอย่างดี ดังที่ ชวนพิศ นรเดชาพันธ์ (2525 : 47 - 48) ได้เสนอกระบวนการพัฒนาอาจารย์ไว้ดังนี้

1. ความต้องการ (Need) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาอาจารย์ อาจารย์เองต้องเป็นผู้ที่ต้องการ และตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง อาจเกิดขึ้นโดยการอ่านตำราข้อมูล ผลงานวิจัยต่าง ๆ หรือมาจากนโยบายของผู้บริหาร ในฐานะผู้บริหารต้องหาวิธีการที่ทำให้อาจารย์ทุกคนสนใจต่อการพัฒนาตนเอง เนื่องจากในทุกสถาบันยังมีอาจารย์ที่ขาดความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเองหรือยึดมั่นอยู่กับวิธีการและความคิดเดิม ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเจตคติของอาจารย์เหล่านี้ด้วย

2. การวินิจฉัยและการวิเคราะห์ (Diagnosis and Analysis) เป็นการพิจารณาข้อบกพร่องทางกายภาพ สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่ควรแก้ไข โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายเฉพาะ ขั้นตอนนี้อาจใช้วิธีสำรวจความต้องการของอาจารย์โดยอาจจัดทำเป็นแบบสอบถาม จัดประชุมสัมมนาให้อาจารย์แสดงความคิดเห็น พูดคุย สนทนา ตั้งคณะกรรมการขึ้นเป็นตัวแทนของอาจารย์เพื่อพิจารณาถึงความต้องการของอาจารย์โดยส่วนรวม

3. การพัฒนา (Development) เป็นขั้นตอนแสวงหาวิธีการที่ช่วยแก้ไขปรับปรุงด้านต่าง ๆ ตามความต้องการของอาจารย์ มีวิธีการคือ อาจดำเนินการพัฒนาโดยตรง โดยการจัดกิจกรรมที่ส่งผลโดยตรงต่อการทำงานของอาจารย์ ได้แก่ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การอภิปราย การให้คำปรึกษา การเผยแพร่ข่าวสารในรูปคู่มือ แผ่นปลิว ส่วนการพัฒนาทางอ้อม เช่น การจัดสภาพแวดล้อม ให้เป็นวิชาการ และการบริการความสะดวกต่าง ๆ ให้กับอาจารย์ เช่น การพิมพ์เอกสาร การจัดหาหนังสือ การให้บริการอุปกรณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้อาจารย์มีเวลาพักหรือลดชั่วโมงสอนลงก็จะช่วยให้อาจารย์มีเวลาปรับปรุงการสอนและการวิจัยให้ดีขึ้น

4. ความเป็นไปได้ (Validation) ดูความเป็นไปได้ของโครงการ โดยมีการวิจัย ศึกษาทดลองจริง (Pilot Study) ถ้าพบข้อบกพร่องก็ทำการค้นคว้า แก้ไข ปรับปรุง เพื่อให้โครงการสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี

5. การนำไปใช้ (Implementation) นำเอาโครงการไปปฏิบัติ โดยเชิญผู้รู้หรือวิทยากรผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านที่ต้องการให้มีการพัฒนา เพื่อนำมาฝึกอบรมในสิ่งที่ผู้จัดทำโครงการไม่สามารถกระทำได้หรือขาดประสบการณ์

6. การประเมินผล (Evaluation) การประเมินผลโครงการที่ทำว่า บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยนำข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณาอย่างมีหลักเกณฑ์ และควรมีการประเมินผลทุกระยะเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่อไป

แนวความคิดดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับแนวความคิดของสมชอบ ไชยเวช (2523 : 1 - 4) ซึ่งได้กล่าวถึงการสนับสนุนการพัฒนาคณาจารย์เชิงระบบไว้เช่นกัน โดยเน้นว่า อาจารย์เป็นองค์ประกอบ (Subsystem) ที่สำคัญของการศึกษาที่ทำให้ผลผลิต (Output) คือ ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถ เป็นไปตามเป้าหมายของระบบ การพัฒนาองค์ประกอบที่สำคัญต่าง ๆ โดยยึดเป้าหมาย (Goal) หรือคุณค่า (Value) ของผลผลิตที่ต้องการเป็นหลัก จึงนับเป็นเรื่องจำเป็น ทั้งนี้เพื่อให้ระบบการทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่องค์ประกอบต่าง ๆ มิได้ทำหน้าที่เป็นอิสระ หากแต่มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ ในระบบอย่างใกล้ชิด จึงจำเป็นต้องศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบที่สำคัญของระบบไปพร้อมกัน เพื่อจุดประสงค์ที่จะหาจุดอ่อน

หรือปัญหาในความสัมพันธ์ระหว่างพิจารณาเลือกปัญหาที่ต้องดำเนินการแก้ไขก่อนหลัง และหาทางที่ดีที่สุด เพื่อวางแผนพัฒนาแก้ไขปรับปรุงต่อไป

ปัญหาและความต้องการด้านการเงิน

การบริหารงานมีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ที่ต้องการให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้ โดยมีปัจจัยพื้นฐานในการบริหารที่สำคัญ คือ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และวิธีการจัดการ ปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมานี้ในวงการบริหารยอมรับว่า เงินเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่จะนำไปสู่การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ การดำเนินการวิจัยก็เช่นเดียวกัน เงินทุนอุดหนุนการวิจัยนับได้ว่ามีความสำคัญต่อการทำวิจัยให้ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากการดำเนินการวิจัยเรื่องหนึ่ง ๆ ย่อมต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น เงินจึงเป็นปัจจัยสำคัญมากในการจูงใจให้อาจารย์ทำงานวิจัย (จุมพล สวัสดิยากร, 2533 : 236) ในประเทศอุตสาหกรรม สถาบันอุดมศึกษาได้รับทุนอุดหนุนการทำวิจัยจากองค์การรัฐบาล องค์การเอกชน ดังนั้น อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาจึงมีเงินสนับสนุนการทำวิจัยอย่างเพียงพอ แต่สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยได้รับเงินอุดหนุนการทำวิจัยจากเงินงบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้ และจากองค์การของรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ ส่วนบทบาทขององค์การเอกชนต่องานวิจัยยังมีน้อย (ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์, 2522 : 9) จึงทำให้อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของไทยมีทุนในการทำวิจัยอย่างไม่เพียงพอ นอกจากนี้อาจารย์หนุ่มสาวในมหาวิทยาลัยยังมีภาระทางการเงินที่ต้องรับผิดชอบมาก เนื่องจากอยู่ในวัยก่อร่างสร้างตัว อาจารย์เหล่านี้จึงไม่มีทุนส่วนตัวเหลือพอที่จะนำมาทำงานวิจัยได้ ส่วนเงินทุนอุดหนุนการวิจัยนั้นจัดได้ว่าเป็นสวัสดิการและผลประโยชน์เกื้อกูลของมหาวิทยาลัย ที่จัดให้กับบุคลากร 3 สาย คือ สาย ก. เป็นกลุ่มที่ปฏิบัติงานวิชาการโดยตรง สาย ข. ทำหน้าที่ช่วยงานวิชาการและงานวิชาการเฉพาะเรื่อง และสาย ค. ทำหน้าที่ในงานบริหารและงานธุรการ โดยข้าราชการทั้งหมดดังกล่าวจะได้รับผลประโยชน์เกื้อกูลจากเงินอุดหนุนประเภทเพื่อส่งเสริมงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ได้แก่ เงินอุดหนุนการวิจัย เงินอุดหนุนการแต่งตำรา และเงินอุดหนุนเพื่อซื้อหนังสือวิชาการ โดยผลประโยชน์เกื้อกูลประเภทที่จัดเพื่อเป็นสวัสดิการเหล่านี้ จะมีอยู่เล็กน้อยต่างกัน ในแต่ละมหาวิทยาลัย (เพ็ญศรี วายวานนท์, 2531 : 233 - 234) ผู้บริหารจึงควรยึดหลักในการจัดสวัสดิการด้วยความเสมอภาค หลักแห่งประโยชน์ หลักแห่งการจูงใจ หลักแห่งการตอบสนองความต้องการแห่งประสิทธิภาพ หลักแห่งการประหยัด หลักแห่งการบำรุงขวัญและกำลังใจ หลักแห่งความสะอาด หลักแห่งงบประมาณ และหลักแห่งความยุติธรรม (ปิญญู สาร 2517 : 388 - 389)

การจัดสรรงบประมาณสำหรับการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาที่ผ่านมา รัฐบาลได้มีการจัดสรรงบประมาณให้ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่เป็นการเพียงพอ ดังนั้นเพื่อเป็นการสนับสนุนเงินทุนอุดหนุนวิจัยแก่อาจารย์และบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการหรือองค์การจัดหาทุนอุดหนุนการวิจัยจากบุคคลและแหล่งเงินทุนภายนอกเพื่อนำมาสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์ ดังที่ เฉลียว บุรีภักดี และสมใจ จิตพิทักษ์ (2531 : 27) ได้กล่าวถึงแนวทางของการพัฒนางานวิจัยในมหาวิทยาลัยคือ หน่วยงานวิจัยควรมีการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทุนวิจัยต่าง ๆ ซึ่งอาจารย์สามารถเสนอโครงการขอทุนมาทำวิจัยได้ แหล่งทุนอาจมีหลายประเภท เช่น ทุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ทุนจากมูลนิธิต่างประเทศ หรือระหว่างประเทศ ตลอดจนทุนจากบริษัทห้างร้านหรือบุคคลต่าง ๆ นอกจากนั้นหน่วยงาน ดังกล่าวอาจทำหน้าที่เสาะแสวงหาเงินทุนจากแหล่งทุนโดยตรง เพื่อนำมาจัดสรรให้อาจารย์ทำวิจัยตามแผนงานวิจัยหรือประมวลหัวข้อที่ควรทำวิจัยซึ่งสถาบันได้กำหนดไว้ และหากพิจารณาถึงสิ่งที่ควรปรับปรุงหรือข้อบกพร่องของการบริหารงานวิจัยทางการศึกษาในอดีตนั้น วิเชียร เกตุสิงห์ (2536 : 32) เห็นว่า ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยของประเทศให้มากขึ้น รวมทั้งมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการวิจัยทางการศึกษาอีกด้วย

อย่างไรก็ตามเรื่องแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยและรายละเอียดของการสนับสนุนเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์การวิจัยได้ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาได้รับทราบอย่างทั่วถึง รวมถึงการใช้ประโยชน์จากแหล่งเงินอุดหนุนการวิจัยเหล่านั้น ตลอดจนกลยุทธ์ในการขอทุนอุดหนุนการวิจัยที่จะช่วยให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จในการได้รับทุน ทั้งนี้โดยผู้ขอทุนอุดหนุนการวิจัยควรให้ความสนใจในการขอทุนอุดหนุนการวิจัย ดังที่จรัส สุวรรณเวลา และคนอื่น ๆ (2534 : 114) แสดงความคิดเห็นไว้ คือ

1. ความสนใจของเจ้าของทุน บางครั้งการประกาศทุนวิจัยมิได้ให้รายละเอียดแก่ผู้ขอทุนมากนัก ผู้ขอทุนควรขวนขวายศึกษาประวัติความเป็นมา เป้าหมาย และความต้องการของทุนเพื่อเสนอโครงการได้ตรงตามความสนใจของผู้ให้ทุน
2. ความในใจพิเศษของผู้ให้ทุนที่แฝงอยู่ อาจได้มาจากการไต่ถามผู้เกี่ยวข้องซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเสนอโครงการวิจัยอย่างยิ่ง
3. จำนวนเงินของผู้แทนท้องถิ่นของแหล่งทุนต่างประเทศ ที่สามารถอนุมัติได้โดยข้อมูลนี้จะช่วยให้การพิจารณาที่สามารถทำได้ในระดับท้องถิ่น ไม่ต้องเสนอไปยังสำนักงานใหญ่ที่อยู่ต่างประเทศ

4. ชื่อผู้ใช้อ้างอิง ควรเป็นผู้ที่ผู้ให้ทุนรู้จักและยอมรับ จะเป็นการเพิ่มคุณค่าแก่โครงการวิจัยมากยิ่งขึ้น ในขณะที่การอ้างชื่อผู้ที่ไม่เหมาะสม เช่น อ้างถึงผู้เป็นเจ้าของทุนไม่รู้จักหรือไม่ชอบ ด้วยเหตุผลใดก็ตามอาจจะมีผลในทางลบ

5. โครงการวิจัยควรมีเนื้อหาสาระกระชับ ไม่มีรายละเอียดมากเกินไป โดยการนำส่วนที่เป็นรายละเอียดมากและไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาสาระที่จะทำวิจัยใส่ไว้ในภาคผนวก

6. ประวัติการทำงานของผู้วิจัยมีความสำคัญมากในการขอทุนแต่ละครั้ง เพราะการสร้าง ความเชื่อถือเป็นสิ่งสำคัญ

ปัญหาและความต้องการด้านเวลา

การจัดสรรเวลาในการสอนและการทำงานอื่น ๆ ให้เหมาะสมเพื่อให้อาจารย์มีเวลาวิจัย มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนางานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา เพราะในการวิจัยนั้นอาจารย์ต้องอาศัย เวลาเป็นอันมากนับตั้งแต่การเลือกเรื่องหรือปัญหาที่จะวิจัย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ วิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงานการวิจัย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2523 : 33) ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องเลือกเวลาวิจัยให้เหมาะสมกับงานประจำของตน หากมีความ ขัดแย้งระหว่างเวลาที่นักวิจัยว่างจากงานต่าง ๆ กับเวลาที่เหมาะสมของการทำงานวิจัยปัญหา ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นจนเป็นอุปสรรค ทำให้งานวิจัยไม่สำเร็จตามเวลาที่กำหนดได้ และคุณภาพของ งานวิจัยที่ได้ก็อาจจะไม่ดีเท่าที่ควร (สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์. 2538 : 446) นอกจากนี้การ ปฏิบัติภาระกิจด้านอื่น ๆ มากเกินไป ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาวิจัย ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน และอาจารย์ วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่มีเวลาวิจัยเนื่องจากมีชั่วโมงสอนมากเกินไป (สุธีระ ทานตวนิช. 2519 : 82 และสมชาย วงศ์เกษม. 2519 : 117) และเป็นปัญหาเดียวกัน กับอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ไม่มีเวลาวิจัยเพราะมีงานสอนและ งานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2527 : 2) ส่วนอาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยประสบปัญหาการจัดตารางสอนที่ไม่เอื้ออำนวย ให้อาจารย์มีเวลาวิจัย (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2520 : 99) และโอกาสในการวิจัยของอาจารย์แต่ละคนะก็มีความ แตกต่างกัน เนื่องจากลักษณะของงานประจำที่ทำ ซึ่งส่วนมากไม่มีเวลาเพียงพอที่จะวิจัยได้ (วิชัย รูปขำดี. 2526 : 2-16) สอดคล้องกับสัจจวรรณ ทรรพวุธ (2540 : 172) ที่พบว่าอาจารย์ใน สถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ไม่มีความกระตือรือร้นสนใจที่จะทำวิจัย อาจเป็น เพราะไม่มีเวลาเพียงพอต่อการทำวิจัย นอกจากนั้นภาระทางเศรษฐกิจและครอบครัวก็ทำให้เกิด เป็นปัญหาด้านเวลาอีกประการหนึ่งเช่นเดียวกันกับอาจารย์ที่กำลังก่อร่างสร้างตัวย่อมมีภาระ

ทางการเงินที่ต้องรับผิดชอบมาก อาจารย์เหล่านี้จำเป็นต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เพิ่ม งานพิเศษดังกล่าวอาจแตกต่างกันออกไปตามวิชาชีพของอาจารย์ เช่น การสอนพิเศษ การรับจ้าง ออกแบบ การทำบัญชีห้างร้านหรือรับตรวจสอบบัญชี การเปิดคลินิกส่วนตัว การเขียนบทความ ส่งหนังสือพิมพ์หรือส่งสถานีวิทย์ และการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์ ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้ย่อมแย่ง เวลาการวิจัยของอาจารย์ไปโดยสิ้นเชิง (พัทยา สายหู, 2522 : 113) จากผลการศึกษาค้นคว้า จะเห็นว่าอาจารย์สถาบันอุดมศึกษามีปัญหาด้านเวลาในการวิจัย เนื่องจากมีชั่วโมงสอนมากเกินไป มีงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบมาก การจัดตารางสอนไม่เอื้ออำนวยให้อาจารย์แบ่งเวลาไปทำงานวิจัย และมีภาระทางครอบครัวมากจนไม่มีเวลาวิจัย

ในด้านการวางแผนเพื่อการวิจัย สวัสดิ์ สุคนธ์รังษี (2515 : 22 - 25) กล่าวว่า ใน การวางแผนเพื่อการวิจัยนั้น นักวิจัยต้องแน่ใจว่ามีเวลาพอที่จะศึกษาหรือวิจัยเรื่องที่ตนสนใจ หากเวลาในการเก็บข้อมูลไม่เหมาะสม ผลการวิจัยอาจคลาดเคลื่อน ข้อมูลที่รวบรวมไว้อาจ ล้าสมัย ทำให้ได้ผลการวิจัยที่ไม่มีคุณภาพ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาควรสนับสนุนโดยให้อาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาปลอดการสอนเพื่อการวิจัยได้มากขึ้น สอดคล้องกับผลวิจัยของ เสน่ห์ ระวังบ้าน (2519 : 64) ซึ่งพบว่าอาจารย์วิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีความต้องการอยู่ใน ระดับสูง ที่จะได้รับอนุญาตให้ลางานเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการโดยไม่นับเป็นวันลา ในเรื่องนี้ ทบวงมหาวิทยาลัยเห็นความสำคัญ จึงได้ออกระเบียบทบวงมหาวิทยาลัยว่าด้วยการให้ ข้าราชการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ พ.ศ. 2523 สรุปใจความสำคัญได้ว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติราชการไม่น้อยกว่า 6 ปี สามารถขอลาไปวิจัยหรือเพิ่มพูนความรู้ ทางวิชาการอื่น ๆ ได้คราวละไม่เกิน 12 เดือน (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2523 : 1 - 3)

การส่งเสริมให้อาจารย์สถาบันอุดมศึกษามีเวลาในการวิจัยนี้ ประพัทธ์พรณ โปธิ์กระจำง (2521 : 72) ได้ศึกษาบทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการ ถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควร กำหนดชั่วโมงสอนให้เหมาะสมเพื่อให้อาจารย์มีความสะดวกในการวิจัย และสัจจิวรรณ ทรรพสุ (2540 : 173) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้านการศึกษาของอาจารย์ในสถาบัน ราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาจารย์ในสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะ ให้สถาบันจัดหรือกำหนดเวลาให้อาจารย์มีเวลาเพียงพอในการทำวิจัย

ปัญหาและความต้องการด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์

เมื่อเลือกปัญหาหรือเรื่องที่จะวิจัยได้แล้ว ผู้วิจัยจะต้องศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลหรือห้องสมุดซึ่งเป็นที่เก็บรวบรวมเอกสารและผลงานวิจัย เพื่อศึกษา

เนื้อหา วิธีการ ปัญหาในการดำเนินงานวิจัย ตลอดจนพยายามหลีกเลี่ยงการวิจัยซ้ำซ้อน (อนันต์ ศรีโสภณ. 2527 : 40 - 46) การขาดแคลนตำราและผลงานวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งหนังสืออ้างอิงภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และการขาดแคลนเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการวิจัยของอาจารย์ ตลอดจนของนักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติตนในบทบาทหน้าที่ด้านการวิจัยไม่เต็มที่ ซึ่งปัญหานี้สอดคล้องกับความเห็นของพจน์ สะเพียรชัย (2520 : 127) ที่ว่าสถาบันอุดมศึกษาขาดเครื่องคำนวณ เครื่องพิมพ์ดีด และห้องทำงานที่เหมาะสม และสอดคล้องกับแนวความคิดของเชฟเฟอร์ (Shaeffer. 1979 : 10) ที่ว่า การที่จะสร้างบรรยากาศการวิจัยที่ดีนั้นจะต้องมีปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน ปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ มีข้อมูลพื้นฐานเพียงพอและเชื่อถือได้ มีเอกสารตำราเพียงพอในการค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีอุปกรณ์เครื่องมือที่อำนวยความสะดวกในการวิจัย และมีงบประมาณสำหรับการวิจัย ซึ่งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยอันเป็นแหล่งจำเป็นพื้นฐานของการวิจัย ได้แก่ หน่วยงานหรือสถานที่ดังต่อไปนี้

1. ห้องสมุด การศึกษาวิจัยต้องอาศัยการศึกษาข้อมูลจากความรู้ หรือหลักฐานที่มีอยู่เดิม โดยปัญหาที่สำคัญที่พบในการพัฒนาการวิจัย คือ นักวิจัยมีความรู้ไม่กว้างขวาง และไม่ลึกซึ้งพอที่จะกำหนดปัญหาที่ควรวิจัย หัวข้อวิจัยจึงมักขาดความคิดริเริ่มที่น่าสนใจ การเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อสร้างความเข้าใจ และการแสวงหาความรู้ก็ไม่สามารถทำได้ ขณะที่เมื่อกำหนดหัวข้อปัญหาที่จะทำวิจัยแล้ว นักวิจัยก็มักจะขาดการศึกษารายงานผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีผู้ได้ศึกษาไว้แล้วทั้งในประเทศและระดับสากล ทำให้งานวิจัยขาดความลึกซึ้ง เกิดความซ้ำซ้อนที่ไม่เหมาะสม รวมถึงความจำเป็นที่ต้องวิเคราะห์วิจารณ์เปรียบเทียบกับที่เคยมีผู้อื่นศึกษาไว้ ซึ่งหากขาดไปก็อาจทำให้การแปลผลผิดพลาดหรือแคบไป ไม่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์เป็นข้อความรู้ใหม่เท่าที่ควร จะเห็นได้ว่าฐานข้อมูลมีความจำเป็นสำหรับการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ห้องสมุดจึงเป็นแหล่งข้อมูลทฤษฎีที่มีสิ่งตีพิมพ์ในรูปวารสาร วิชาการหรือหนังสือ ซึ่งนับได้ว่าเป็นฐานข้อมูลมาตรฐานของมหาวิทยาลัยและหากจะพัฒนาให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแล้วจะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาห้องสมุดก่อน ขณะที่มหาวิทยาลัยบางแห่งที่จัดสร้างขึ้นใหม่ในต่างประเทศได้มีการสร้างห้องสมุดไว้เป็นศูนย์กลางของมหาวิทยาลัย โดยมีคณะวิชาและสถาบันต่าง ๆ ล้อมรอบ ปัญหาของห้องสมุดมหาวิทยาลัยที่จำเป็นต้องแก้ไขประการแรก คือ นโยบายของมหาวิทยาลัยที่เดิมมุ่งเน้นปฏิบัติการกิจทางด้านการสอนเป็นหลัก ห้องสมุดจึงมีหนังสือ และวารสารเพื่อการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ หากจะให้ห้องสมุดสนองความต้องการด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยจะต้องมีนโยบายด้านการวิจัยที่ชัดเจนแน่นอน มีการกระทำตามนโยบายนั้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วยการลงทุนที่พอเหมาะ และมีเวลาในการ

สะสมข้อมูล ประการที่สอง ระบบงานการจัดการห้องสมุดไม่มีการกำหนดแผนหรือแนวทางไว้ล่วงหน้า จึงมีความสับสนอยู่ภายในระบบมากพอสมควร กล่าวคือ บางมหาวิทยาลัยอาจจะ มีทั้งห้องสมุดระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะวิชา ระดับภาควิชา หรือแม้แต่หน่วยย่อยในแต่ละภาควิชา เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การมีห้องสมุดรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวทั้งมหาวิทยาลัย สำหรับทุกคณะวิชาและภาควิชา นั้นคงจะทำได้สำหรับมหาวิทยาลัยที่เกิดขึ้นใหม่และมีขนาดเล็ก หากไม่สามารถรวมกันได้ทั้งหมดก็อาจแบ่งเป็นสาขาใหญ่ ๆ เช่น วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ หรืออาจจัดเป็นห้องสมุดในแต่ละคณะวิชาก็ได้ ซึ่งเมื่อจะทำการวิจัยจะต้องค้นข้อมูลจากห้องสมุดทั้งในแง่การค้นรายชื่อรายงาน และการหารายงานทั้งฉบับมาศึกษา โดยระบบข้อมูลที่มีจะต้องสามารถสนองความจำเป็นนี้ได้ ซึ่งการบริการค้นหารายชื่อรายงานทั้งในห้องสมุดเอง และที่ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมทั้งการสื่อสารดาวเทียมจะช่วยนักวิจัยได้มาก นอกจากนั้นยังต้องมีบริการยืมวารสารระหว่างห้องสมุด และบริการถ่ายเอกสารจากต่างประเทศในกรณีที่ไม่มีเอกสารที่ต้องการภายในประเทศด้วย นอกจากนั้นห้องสมุดในมหาวิทยาลัยต่างประเทศบางแห่งได้พัฒนาขึ้นโดยให้บริการจากระบบตั้งรับที่เปลี่ยนจากให้นักวิชาการไปขอใช้บริการไปเป็นระบบรุก คือ จัดในรูป Learning House ที่มีการวิเคราะห์เอกสาร ทั้งวารสารและหนังสือใหม่ตามหัวข้อวิชาการต่าง ๆ แล้วแจ้งให้นักวิชาการด้านนั้น ๆ ได้ทราบ โดยสรุปแล้ว หากจะพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการวิจัยที่สมบูรณ์แล้ว ต้องมีการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การมีนโยบาย การจัดระบบงานห้องสมุด การลงทุนสร้างสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เหมาะสมและการลงทุนจัดหาข้อมูลที่จำเป็นทั้งในรูปวารสารและแหล่งอ้างอิง (จรัส สุวรรณเวลา และคนอื่น ๆ. 2534 : 196 - 198) จึงอาจสรุปได้ว่าห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดบริการให้ความสะดวกแก่อาจารย์และนิสิตในการเพิ่มพูนความรู้ ดังนี้ (Lyle. 1967 : 9)

- (1) เลือกและจัดหาวัสดุต่าง ๆ อันมีหนังสือ วารสาร จุลสาร แผนที่ ภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง และวัสดุอื่น ๆ ที่สามารถใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนได้
- (2) จัดและดูแลรักษาวัสดุเหล่านี้เพื่อความสะดวกในการให้บริการแก่อาจารย์และนิสิตนักศึกษา
- (3) ช่วยเหลืออาจารย์ นิสิตนักศึกษาในการนำวัสดุเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นหมู่
- (4) ช่วยส่งเสริมพัฒนาทางวิชาการให้แก่อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา เพื่อให้สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากวัสดุในห้องสมุด

ในการจัดการให้ห้องสมุดเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการวิจัยที่สมบูรณ์นั้น รุย (Rui, 1994 : 139 - 141) ได้ให้ข้อคิดว่า ประเทศจีนได้ให้ความสำคัญกับห้องสมุด โดยได้มีการจัดสร้างห้องสมุดพิเศษ หรือห้องสมุดวิจัยขึ้นโดยเฉพาะ ที่เป็นศูนย์เอกสารและข้อมูลในการให้บริการที่หลากหลาย เช่น บริการปรึกษาข้อมูล การค้นหาข้อมูล การแปลสื่อต่างประเทศ โดยมีลักษณะการบริการและดำเนินงานในรูปแบบของเครือข่ายที่มีการนำผู้เชี่ยวชาญ และเทคโนโลยีมาปรับปรุงพัฒนาห้องสมุดอยู่เสมอ

2. ศูนย์สารสนเทศ ข้อมูลที่ต้องใช้ในการวิจัยอาจได้มาจากเอกสาร และหนังสือที่จัดพิมพ์ไว้อย่างเป็นทางการ แต่ก็ยังพบว่ามีข้อมูลอีกเป็นจำนวนมากที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยทั้งที่ไม่ได้จัดพิมพ์อย่างเป็นทางการ หรือเป็นข้อมูลรายละเอียดนอกเหนือจากที่ได้จัดพิมพ์แล้ว ข้อมูลเหล่านี้อาจอยู่ในรูปต่าง ๆ ทั้งที่เป็นข้อมูลปฐมภูมิ กล่าวคือได้มาจากการเก็บรวบรวมจากธรรมชาติ หรือสถานะที่ศึกษาโดยตรง หรือข้อมูลทุติยภูมิที่ได้มีการศึกษารวบรวมและจัดทำรายงานมาแล้วขึ้นหนึ่ง ดังเช่น รายงานของทางราชการที่ตีพิมพ์ในรูปของรายงาน ไม่ใช่เอกสารทางวิชาการแต่ก็ใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาวิจัยได้ รวมทั้งข้อมูลจากทะเบียนต่าง ๆ เช่น ทะเบียนราษฎร สำมะโนครัว และระบบข้อมูลของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ดังนั้นหากมีการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวไว้ ณ สถานที่เฉพาะในลักษณะของศูนย์สารสนเทศย่อมจะมีประโยชน์ต่อการค้นคว้าวิจัย ซึ่งอาจอยู่ในรูปของพิพิธภัณฑ์ หรือศูนย์รวมวัตถุต่าง ๆ นอกจากจะเป็นที่รวมสิ่งที่จะใช้เป็นวัตถุดิบในการวิจัยแล้ว ยังอาจทำหน้าที่เป็นแหล่งอ้างอิงได้ด้วย โดยศูนย์ข้อมูลบางแห่งจะทำหน้าที่หลายอย่างประกอบกันเป็นวงจร เช่น ศูนย์เอกสารที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับยา ใช้เป็นแหล่งอ้างอิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับยา และอาจให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับยาสำหรับนักวิชาการ นักวิชาชีพ หรือประชาชนทั่วไปก็ได้ รูปแบบของศูนย์สารสนเทศจึงมีรูปแบบที่หลากหลาย ด้วยเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ดังนั้น หากจะพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยจึงจำเป็นต้องมีศูนย์สารสนเทศ แต่การพิจารณาเลือกสร้างให้มีความเหมาะสมต่อการดำเนินงานนั้น ควรมีการพิจารณาถึงขั้นตอนที่สำคัญ เพราะการจัดตั้งและดำเนินการศูนย์สารสนเทศต้องสิ้นเปลืองทั้งงบประมาณและงบประมาณมาก จะต้องคอยจัดหา ดูแล และเพิ่มพูนอยู่เสมอ มิฉะนั้นอาจจะล้าสมัยและใช้ประโยชน์ไม่ได้ จึงต้องเลือกดำเนินการให้ได้ประโยชน์คุ้มกับงบประมาณ บุคลากรในการดำเนินงานทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่ข้อมูล นักวิชาการที่จะป้อนข้อมูลและผู้ใช้ข้อมูล ขณะเดียวกันระบบของศูนย์สารสนเทศระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ก็มีความสำคัญ เนื่องจากต้องระงับการซ้ำซ้อนและความสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ จึงควรจะได้มีการประสานงานและใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวมด้วย

3. ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์การวิจัย การวิจัยจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือ อุปกรณ์ ซึ่งต้องจัดไว้ในสถานที่เหมาะสม เรียกได้ว่าเป็นห้องปฏิบัติการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านวิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ รวมถึงการมีศูนย์เครื่องมือวิจัยในระดับมหาวิทยาลัย โดยในการ ดำเนินงานของศูนย์เครื่องมือวิจัย หัวใจที่สำคัญจะอยู่ที่การให้บริการที่มีเป้าหมายของตนเอง ไม่สัมพันธ์กับทิศทางการวิจัยในส่วนอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย ซึ่งการจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงนั้น จำเป็นต้องมีการทำงานที่เป็นระบบ ตลอดจนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของผู้มาใช้บริการ พร้อมกับต้องตระหนักอยู่เสมอว่า หากจัดให้มีหน่วยปฏิบัติการวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยแล้วจะต้องมีอาจารย์หรือกลุ่มบุคลากรของมหาวิทยาลัยรับผิดชอบดูแลโดยเฉพาะ ส่วนเรื่องของสถานที่ และอุปกรณ์การวิจัยนั้น สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2533 : 11) ให้นโยบายในเรื่องนี้ว่า รัฐพึงส่งเสริมการปรับปรุงองค์การวิจัย หรือสถาบันวิจัยให้มีอาคารสถานที่ห้องปฏิบัติการ ตลอดจน อุปกรณ์การวิจัยที่ทันสมัยและเพียงพอ โดยจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นให้เพียงพอที่จะใช้ในการวิจัยเพื่อ แก้ไขปัญหาที่สำคัญของชาติโดยใช้เงินงบประมาณนอกเหนือจากค่าใช้จ่ายในการวิจัยร้อยละ 2 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี และสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนาการสร้างอุปกรณ์การวิจัย ขึ้นใช้เองด้วย

4. ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์นับเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการวิจัยและมีความ สำคัญเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ปัญหาในการจัดการมีความคล้ายคลึงกับบริการห้องสมุด และบริการ ศูนย์เครื่องมือดังได้กล่าวมาแล้ว แต่สิ่งที่ควรพิจารณาเป็นพิเศษ คือ บุคลากรระดับกลางที่จะช่วย นักวิจัยในสาขาวิชาการต่าง ๆ การพัฒนาอาจารย์ หรือนักวิจัยแต่ละคนให้มีความสามารถใน ด้านคอมพิวเตอร์เพื่อการดำเนินงานวิจัย ขณะเดียวกันหากโครงการวิจัยมีขนาดใหญ่ หรือมี ความสลับซับซ้อนมากขึ้น นักวิเคราะห์ข้อมูล นักวิเคราะห์ระบบ หรือนักเขียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์อาจต้องเข้าไปช่วย หรือเข้าไปร่วมในโครงการวิจัยด้วย (จรัส สุวรรณเวลา และ คนอื่น ๆ. 2534 : 197)

ปัญหาและความต้องการด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย

การทำวิจัยแต่ละโครงการจะต้องได้รับการสนับสนุนให้มีสถานที่สำหรับทำงานวิจัย มี ผู้ช่วยวิจัยที่จะช่วยทำงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ แต่ในปัจจุบันการดำเนินงานวิจัยมักเป็นลักษณะ ของการหาคนมาช่วยงานในลักษณะชั่วคราว พองานวิจัยเสร็จสิ้น บุคลากรที่ช่วยทำวิจัยก็ต้อง สลายตัวไป ทำให้ขาดการต่อเนื่องทางด้านทรัพยากรมนุษย์ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. 2541 : 8) ซึ่งสอดคล้องกับพจน์ สะเพียรชัย (2520 : 127) ที่กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาขาดผู้ช่วยพิมพ์

งานวิจัย ในบางกรณีหัวหน้าโครงการวิจัยอาจมีความจำเป็นต้องใช้เจ้าหน้าที่ในภาคิวิชาทำงาน บางอย่างให้แก่งานวิจัย หากหัวหน้าภาควิชาช่วยจัดการสิ่งการเรื่องดังกล่าวให้ ก็จะช่วยให้เกิด ความราบรื่น และในเรื่องของปัญหาด้านบุคลากร หน่วยงานบางแห่งเคยได้ทุนวิจัยจากต่างประเทศ มีค่าตอบแทนแก่เจ้าหน้าที่ในอัตราที่สูง เช่น พนักงานขับรถถ้าปฏิบัติงานในโครงการนี้จะได้ เบี้ยเลี้ยงเพิ่มอีกวันละ 300 บาท ต่อมาเมื่อโครงการวิจัยซึ่งเป็นทุนของประเทศไทย และเวลา ปฏิบัติงานเป็นเวลาทำงานปกติ จึงไม่มีเบี้ยเลี้ยงเพิ่มให้ พนักงานขับรถก็จะไม่ยอมขับรถให้แก่ โครงการใหม่ ในกรณีเช่นนี้ผู้บริหารจะต้องช่วยชี้แจงและสั่งการ โดยให้ถือว่าการขับรถให้แก่ โครงการวิจัยเป็นการทำงานให้แก่ราชการตามปกติ (วิจารณ์ พานิช. 2539 : 75) ดังนั้น การวางแผนการวิจัยจะต้องรู้ว่ามีคนช่วยทำวิจัยหรือมีผู้ช่วยทำวิจัยกี่คน จะต้องพิจารณาให้ละเอียดทุกขั้นตอนว่า แต่ละขั้นตอนจะมีผู้ช่วยเท่าใด (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2535 : 318)

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการวิจัยอีกประการหนึ่ง คือ การแสวงหาบุคลากรที่มีคุณสมบัติ เหมาะสม มีเวลาในช่วงตอนที่ต้องการ มีความสนใจที่จะร่วมในโครงการ และมีความสามารถ เพียงพอในโครงการขนาดใหญ่ ซึ่งหัวหน้าโครงการหรือผู้วิจัยหลักจะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ใน การบริหารโครงการ จึงจำเป็นต้องแสวงหาผู้ช่วย หรือนักวิจัยสมทบที่มีความสามารถในการ ควบคุมปัญหาทางด้านเทคนิคของโครงการวิจัย ผู้ช่วยหรือนักวิจัยสมทบจะทำงานได้ตลอด โครงการ และต้องมีความพร้อมเสมอที่จะรับช่วงงาน หรือหากคนมาทำงานแทนต่อเนื่องได้ ปัญหาการเปลี่ยนแปลงบุคลากร จะทำให้ระดับความเชื่อถือแตกต่างกัน ทำให้งานล่าช้าลงเป็น การสูญเสียแรงงานและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2538 : 449 - 451)

การที่อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาประสบปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากร ดังกล่าวข้างต้น ทำให้อาจารย์สถาบัน อุดมศึกษาทำงานด้านการวิจัยได้ไม่เต็มที่ ดังนั้น ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาที่ประสงค์จะส่งเสริม การกิจด้านนี้ จึงจำเป็นจะต้องหาทางขจัดปัญหาต่าง ๆ ให้น้อยลง เพื่อปลุกจิตสำนึก และสร้าง แรงจูงใจที่จะให้อาจารย์ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญาต่อการทำวิจัยอย่างเต็มที่ เพื่อ สร้างและพัฒนาผลผลิตของงานวิจัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้ คือ การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประจำปีการศึกษา 2542 จำนวน 13 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร รวม 5,318 คน

γ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประจำปีการศึกษา 2542 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ($\alpha = .05$) เมื่อเทียบจากตารางของยามาเน (Yamane, 1967 : 886 – 887) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 397 คน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัย	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	972	69
มหาวิทยาลัยเกริก	148	11
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	393	28
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	388	28
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	226	16
มหาวิทยาลัยรังสิต	671	48
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	317	23
มหาวิทยาลัยสยาม	413	30
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	402	29
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	241	17
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	874	62
มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	220	16
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	279	20
รวม	5,318	397

✦ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยศึกษาวิธีการเขียนแบบสอบถาม และศึกษาจากแบบสอบถามที่ใช้สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการทำวิจัย นำมาสร้างแบบสอบถามในครั้งนี้อย่างเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามรูปแบบของไลเคิร์ต (Likert)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 5	หมายถึง	ผู้ตอบมีปัญหาหรือมีความต้องการในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	ผู้ตอบมีปัญหาหรือมีความต้องการในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ผู้ตอบมีปัญหาหรือมีความต้องการในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	ผู้ตอบมีปัญหาหรือมีความต้องการในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	ผู้ตอบมีปัญหาหรือมีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายคะแนน

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	ผู้ตอบมีปัญหาหรือมีความต้องการในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	ผู้ตอบมีปัญหาหรือมีความต้องการในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	ผู้ตอบมีปัญหาหรือมีความต้องการในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	ผู้ตอบมีปัญหาหรือมีความต้องการในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	ผู้ตอบมีปัญหาหรือมีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาผลงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์จากผู้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวิจัย
3. สร้างแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย
4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน (ภาคผนวก) ตรวจสอบความเที่ยงตรง และความครอบคลุมของเนื้อหา
5. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 75 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของข้อคำถามโดยใช้ t-test

และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นำไปใช้เป็นข้อคำถาม (Fleming and Nellis. 1994 : 374) ได้ข้อคำถามด้านความรู้ 15 ข้อ ด้านการเงิน 10 ข้อ ด้านเวลา 9 ข้อ ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ 9 ข้อ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย 7 ข้อ รวม 50 ข้อ

6. นำแบบสอบถามไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน เท่ากับ 0.92 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน เท่ากับ 0.91

7. นำแบบสอบถามที่มีคุณภาพแล้วไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตและขอคำแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
2. ขออนุญาตและขอคำแนะนำตัว และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
3. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกให้กับอาจารย์และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ตามกำหนดระยะเวลาที่นัดหมาย จำนวน 397 ฉบับ และเมื่อได้คัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกเหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 355 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.42 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำแนกตามมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	69	62
มหาวิทยาลัยเกริก	11	7
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	28	21
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	28	26
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	16	14
มหาวิทยาลัยรังสิต	48	45
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	23	23
มหาวิทยาลัยสยาม	30	30
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	29	25
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	17	17
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	62	54
มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	16	16
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	20	15
รวม	397	355

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย โดยรวมและเป็นรายด้าน วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. เปรียบเทียบสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตำแหน่งทางวิชาการ วิเคราะห์โดยการหาค่า t (t-test)

และค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

3. ศึกษาความสัมพันธ์ของปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คำนวณค่าสถิติต่าง ๆ และทดสอบสมมติฐานด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistics Package for Social Sciences)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้ t-test (Ferguson.1971 : 152) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วยค่า t (t-test) และความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 153)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน ระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
r_{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
f	แทน ค่าความถี่ของข้อมูล
p	แทน ค่าความน่าจะเป็นที่ได้ค่าสถิติทดสอบค่านั้น
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์

มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา
ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์

มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา
ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตำแหน่งทางวิชาการ โดยใช้ค่า
t (t-test) และค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ตอนที่ 4 การเสนอปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
เอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการแจกแจงความถี่

ตอนที่ 5 การเสนอค่าความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัญหาและความต้องการในการทำ
วิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนโดยรวมและในแต่ละด้าน

ตอนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน
ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตำแหน่งทางวิชาการ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	144	40.6
หญิง	211	59.4
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	47	13.2
ปริญญาโท	286	80.6
ปริญญาเอก	22	6.2
3. ประสบการณ์ในการสอน		
1-5 ปี	153	43.1
6-10 ปี	115	32.4
11 ปีขึ้นไป	87	24.5
4. ประสบการณ์ในการทำวิจัย		
เคยทำวิจัย	205	57.7
ไม่เคยทำวิจัย	150	42.3
5. ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	328	92.4
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	18	5.1
รองศาสตราจารย์	5	1.4
ศาสตราจารย์	4	1.1

จากตาราง 4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.4) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 80.6) มีประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี (ร้อยละ 43.1) มีประสบการณ์ในการทำวิจัย (ร้อยละ 57.7) และมีตำแหน่งทางวิชาการเป็น อาจารย์ (ร้อยละ 92.4)

ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย

เอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือ-วัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย โดยรวมและเป็นรายด้าน ดังแสดงในตาราง 5 - 16

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยรวมและเป็นรายด้าน

ด้าน	ปัญหาในการทำวิจัย	อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน (N = 355)		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	ด้านความรู้	3.21	0.74	ปานกลาง
2	ด้านการเงิน	3.53	0.82	มาก
3	ด้านเวลา	3.61	0.88	มาก
4	ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	3.58	0.89	มาก
5	ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย	3.61	0.83	มาก
	รวม	3.51	0.62	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีปัญหาในการทำวิจัยทั้ง 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$ S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาในการทำวิจัยทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านความรู้ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.74)

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของ
อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี หลักการและแนวคิดทาง วิชาการในหัวข้อ หรือประเด็นที่สนใจจะทำการ วิจัย	3.34	1.13	ปานกลาง
2.	การเลือกหัวข้อและกำหนดปัญหาในการวิจัย	3.14	1.13	ปานกลาง
3.	ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการทำวิจัย	2.78	1.15	ปานกลาง
4.	ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดประชากร และการ เลือกกลุ่มตัวอย่าง	3.00	1.06	ปานกลาง
5.	ความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	3.24	1.00	ปานกลาง
6.	ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	2.94	0.99	ปานกลาง
7.	ความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	3.61	1.18	มาก
8.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลความหมาย ข้อมูล	3.43	1.22	ปานกลาง
9.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านผลข้อมูลที่ ใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์	3.45	1.29	ปานกลาง
10.	ความรู้ความสามารถในการเขียนรายงานการ วิจัย	2.91	1.20	ปานกลาง
11.	ความรู้เกี่ยวกับการเขียนบทความเพื่อเผยแพร่ ผลการวิจัย	3.06	1.23	ปานกลาง
12.	ความรู้เกี่ยวกับการเขียนโครงการเพื่อขอทุน สนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัย และ หน่วยงานภายนอก	3.25	1.29	ปานกลาง
13.	การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการอบรมหรือ สัมมนาเกี่ยวกับความรู้ในการทำวิจัย	3.46	1.21	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
14.	การจัดโครงการพัฒนาสมรรถภาพทางการวิจัยแก่อาจารย์	3.18	1.26	ปานกลาง
15.	การจัดฝึกอบรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลทางสถิติให้กับอาจารย์..	3.29	1.29	ปานกลาง
	รวม	3.21	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่าปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$, S.D.= 0.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหากการทำวิจัยทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 7 ความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 1.18)

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเงินเป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการทำวิจัยด้านการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	การเผยแพร่เรื่องแหล่งทุนวิจัยให้อาจารย์รับทราบ	3.58	1.09	มาก
2.	ทุนอุดหนุนการวิจัยที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้อาจารย์	3.56	1.14	มาก
3.	การให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากทบวงมหาวิทยาลัย	3.61	1.06	มาก
4.	การแสวงหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยในประเทศ	3.75	1.06	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาในการทำวิจัยด้านการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
5.	การแสวงหาเงินทุนเพื่อการวิจัยจากแหล่งทุนหรือหน่วยงานจากต่างประเทศ	3.80	1.10	มาก
6.	การพิจารณาจัดสรรเงินทุนเพื่อการวิจัยให้แก่อาจารย์	3.61	1.13	มาก
7.	ขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการทำวิจัย	3.12	1.25	ปานกลาง
8.	การให้บริการยืมเงินทดรองจ่ายแก่อาจารย์สำหรับการทำวิจัย	3.16	1.30	ปานกลาง
9.	การจัดรางวัลให้แก่อาจารย์ที่มีผลงานวิจัยดีเด่น	3.38	1.21	ปานกลาง
10.	ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัยในกรณีที่ท่านไม่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย หรือได้รับเพียงบางส่วน			
	- ค่าใช้จ่ายในการพิมพ์เอกสาร	3.54	1.22	มาก
	- ค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูล	3.66	1.18	มาก
	- ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์ข้อมูล	3.61	1.17	มาก
	- ฯลฯ			
	รวม	3.53	0.82	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่าปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาในการทำวิจัยทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 7 ขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการทำวิจัย ข้อ 8 การให้บริการยืมเงินทดรองจ่ายแก่อาจารย์สำหรับการทำวิจัย และข้อ 9 การจัดรางวัลให้แก่อาจารย์ที่มีผลงานวิจัยดีเด่น มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 1.25, $\bar{X} = 3.16$, S.D. = 1.30 และ $\bar{X} = 3.38$, S.D. = 1.21 ตามลำดับ)

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของ
อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเวลาเป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการทำวิจัยด้านเวลา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	การกำหนดภาระงานสอนสำหรับอาจารย์ที่มี โครงการวิจัย หรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการ	3.78	1.02	มาก
2.	การจัดการงานอื่นๆ	3.86	1.09	มาก
3.	การจัดเวลาสอนให้เอื้อต่อการทำวิจัย	3.87	1.14	มาก
4.	การผ่อนผันเรื่องการลงเวลาปฏิบัติงานให้แก่ อาจารย์ที่ทำวิจัย	3.55	1.36	มาก
5.	การให้เวลาในการเดินทางไปทำวิจัยหรือเก็บข้อ มูลนอกสถานที่	3.90	1.17	มาก
6.	การให้เวลาในการไปปรึกษาหรือวิจัยร่วมกับ ผู้ทรงคุณวุฒิโดยไม่นับเป็นวันลา	3.71	1.14	มาก
7.	การอนุญาตให้อาจารย์ลาไปทำการวิจัย	3.61	1.14	มาก
8.	การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาเพื่อให้มีเวลา ในการทำวิจัย	3.12	1.40	ปานกลาง
9.	การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานเพื่อให้มีเวลาใน การทำวิจัย	3.10	1.18	ปานกลาง
	รวม	3.61	0.88	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่าปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเวลาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$, S.D.= 0.88)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาในการทำวิจัยทุกข้ออยู่ใน
ระดับมาก ยกเว้นข้อ 8 การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาเพื่อให้มีเวลาในการทำวิจัย และข้อ 9
การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานเพื่อให้มีเวลาในการทำวิจัย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.12$, S.D.= 1.40 และ $\bar{X} = 3.10$, S.D. = 1.18)

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของ
 อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์
 เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาในการทำวิจัยด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	ความเพียงพอของตำราและเอกสารเพื่อการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด	3.82	1.18	มาก
2.	ความสะดวกในการยืมตำรา เอกสาร และรายงานการวิจัยจากห้องสมุด	3.24	1.31	ปานกลาง
3.	การให้บริการของคณะ/ภาควิชาในการพิมพ์งานวิจัยแก่อาจารย์	3.66	1.23	มาก
4.	การให้บริการเครื่องอัดสำเนาเพื่ออาจารย์จัดทำเอกสารการวิจัย	3.71	1.26	มาก
5.	การมีฐานข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาค้นคว้า	3.67	1.27	มาก
6.	การจัดจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อให้อาจารย์ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	3.83	1.20	มาก
7.	การจัดสถานที่เฉพาะเพื่อศึกษาค้นคว้าและการเขียนรายงานการวิจัยของอาจารย์	3.47	1.39	ปานกลาง
8.	การให้บริการด้านการประมวลผลข้อมูลทางคอมพิวเตอร์	3.37	1.35	ปานกลาง
9.	การให้บริการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นที่จะใช้ในการทำวิจัย	3.48	1.35	ปานกลาง
	รวม	3.58	0.89	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่าปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, $S.D. = 0.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาในการทำวิจัยทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 2 ความสะดวกในการยืมตำรา เอกสาร และรายงานการวิจัยจากห้องสมุด ข้อ 7 การจัดสถานที่เฉพาะเพื่อศึกษาค้นคว้าและการเขียนรายงานการวิจัยของอาจารย์ ข้อ 8 การให้บริการด้านการประมวลผลข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ และข้อ 9 การให้บริการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นที่จะใช้ในการทำวิจัย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$ $S.D. = 1.31$, $\bar{X} = 3.47$, $S.D. = 1.39$, $\bar{X} = 3.37$, $S.D. = 1.35$, และ $\bar{X} = 3.48$, $S.D. = 1.35$ ตามลำดับ)

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย เป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการทำวิจัยด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	การจัดผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัยแก่อาจารย์	3.50	1.33	ปานกลาง
2.	การส่งเสริมให้อาจารย์ในแต่ละหน่วยงานได้วางแผนการทำวิจัยร่วมกัน	3.39	1.27	ปานกลาง
3.	การให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านการวิจัย	3.67	1.10	มาก
4.	การจัดผู้ช่วยนักวิจัยในการเก็บและรวบรวมข้อมูล	3.70	1.13	มาก
5.	การจัดผู้ช่วยพิมพ์งานวิจัย	3.77	1.16	มาก
6.	การจัดเจ้าหน้าที่อัดสำเนา	3.70	1.13	มาก
7.	การจัดผู้ช่วยในการเตรียมการวิจัย เช่น การเตรียมการทดลอง การเตรียมเอกสาร ฯลฯ	3.57	1.09	มาก
	รวม	3.61	0.83	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่าปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$, $S.D. = 0.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาในการทำวิจัยทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 1 การจัดผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัยแก่อาจารย์ และข้อ 2 การส่งเสริมให้อาจารย์ในแต่ละหน่วยงานได้วางแผนการทำวิจัยร่วมกัน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$, $S.D. = 1.33$ และ $\bar{X} = 3.39$, $S.D. = 1.27$)

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยรวมและเป็นรายด้าน

ด้าน	ความต้องการในการทำวิจัย	อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน (N = 355)		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1	ด้านความรู้	3.76	0.64	มาก
2	ด้านการเงิน	3.92	0.79	มาก
3	ด้านเวลา	4.04	0.86	มาก
4	ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	4.07	0.85	มาก
5	ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย	3.99	0.86	มาก
	รวม	3.96	0.66	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีความต้องการในการทำวิจัยทั้ง 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, $S.D. = 0.66$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการในการทำวิจัยด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัยของ
อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้เป็นรายข้อ

ข้อที่	ความต้องการในการทำวิจัยด้านความรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ
1.	ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี หลักการและแนวคิดทาง วิชาการในหัวข้อ หรือประเด็นที่สนใจจะทำการ วิจัย	3.77	1.02	มาก
2.	การเลือกหัวข้อและกำหนดปัญหาในการวิจัย	3.77	1.04	มาก
3.	ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการทำวิจัย	3.52	1.11	มาก
4.	ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดประชากร และการ เลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย	3.44	1.12	ปานกลาง
5.	ความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างเครื่อง มือที่ใช้ในการวิจัย	3.69	1.06	มาก
6.	ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	3.44	1.09	ปานกลาง
7.	ความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	3.86	1.08	มาก
8.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลความหมาย ข้อมูล	3.68	1.10	มาก
9.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านผลข้อมูลที่ ใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์	3.76	1.16	มาก
10.	ความรู้ความสามารถในการเขียนรายงาน การวิจัย	3.63	1.13	มาก
11.	ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนบทความเพื่อเผยแพร่ ผลงานการวิจัยในวารสารทางวิชาการ	3.83	1.02	มาก
12.	ความรู้เกี่ยวกับวิธีเขียนโครงการเพื่อขอทุน สนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัย และ หน่วยงานภายนอก	3.89	1.10	มาก
13.	การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการอบรมหรือ สัมมนาเกี่ยวกับความรู้ในการทำวิจัย	4.03	1.05	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ความต้องการในการทำวิจัยด้านความรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ
14.	การจัดโครงการพัฒนาสมรรถภาพทางการวิจัย แก่อาจารย์	4.00	1.01	มาก
15.	การจัดฝึกอบรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลทางสถิติให้กับอาจารย์	4.07	1.03	มาก
	รวม	3.76	0.76	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่าความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
เอกชน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D.
= 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการทุกข้ออยู่ใน
ระดับมาก ยกเว้นข้อ 4 ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ใน
การวิจัย และข้อ 6 ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.44$ S.D. = 1.12 และ $\bar{X} = 3.44$ S.D. = 1.09 ตามลำดับ)

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัยของ
อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเงินเป็นรายข้อ

ข้อที่	ความต้องการในการทำวิจัยด้านการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ
1.	การเผยแพร่เรื่องแหล่งทุนวิจัยให้อาจารย์รับ ทราบ	4.02	0.95	มาก
2.	ทุนอุดหนุนการวิจัยที่มหาวิทยาลัยจัดสรร สำหรับอาจารย์	4.01	0.95	มาก
3.	การให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากทบวง มหาวิทยาลัย	4.00	0.97	มาก
4.	การแสวงหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจาก บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ในประเทศ	4.00	0.98	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ความต้องการในการทำวิจัยด้านการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ
5.	การแสวงหาเงินทุนเพื่อการวิจัยจากแหล่งทุนหรือหน่วยงานจากต่างประเทศ	3.89	1.04	มาก
6.	การพิจารณาจัดสรรเงินทุนเพื่อการวิจัยให้แก่อาจารย์	3.89	1.05	มาก
7.	ขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการทำวิจัย	3.80	1.07	มาก
8.	การให้บริการยืมเงินทดรองจ่ายแก่อาจารย์สำหรับการทำวิจัย	3.78	1.10	มาก
9.	การจัดรางวัลให้แก่อาจารย์ที่มีผลงานวิจัยดีเด่น	3.87	1.03	มาก
10.	ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัยในกรณีที่ท่านไม่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย หรือได้รับเพียงบางส่วน			มาก
	- ค่าใช้จ่ายในการพิมพ์เอกสาร	3.89	1.05	มาก
	- ค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูล	3.94	1.06	มาก
	- ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์ข้อมูล	3.90	1.03	มาก
	- ฯลฯ			
	รวม	3.92	0.79	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่าความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.79) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัยของ
อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเวลาเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ความต้องการในการทำวิจัยด้านเวลา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ
1.	การกำหนดภาระงานสอนสำหรับอาจารย์ที่มี โครงการวิจัย หรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการ	4.08	0.97	มาก
2.	การจัดภาระงานอื่นๆ	3.97	1.02	มาก
3.	การจัดเวลาสอนให้เอื้อต่อการทำวิจัย	4.09	1.02	มาก
4.	การผ่อนผันเรื่องการลงเวลาปฏิบัติงานให้แก่ อาจารย์ที่ทำวิจัย	4.12	1.00	มาก
5.	การให้เวลาในการเดินทางไปทำวิจัยหรือเก็บ ข้อมูลนอกสถานที่	4.10	1.07	มาก
6.	การให้เวลาในการไปปรึกษาหรือวิจัยร่วมกับ ผู้ทรงคุณวุฒิโดยไม่นับเป็นวันลา	4.12	1.03	มาก
7.	การอนุญาตให้อาจารย์ลาไปทำการวิจัย	4.05	1.05	มาก
8.	การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาเพื่อให้มีเวลา ในการทำวิจัย	4.00	1.10	มาก
9.	การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานเพื่อให้มีเวลาใน การทำวิจัย	3.85	1.09	มาก
	รวม	4.04	0.86	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่าความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเวลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.86) และ
เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการทุกข้ออยู่ในระดับ
มากเช่นเดียวกัน

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัยของ
อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์
เป็นรายข้อ

ข้อที่	ความต้องการในการทำวิจัยด้านเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ
1.	ความเพียงพอของตำราและเอกสารเพื่อการ ศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด	4.19	0.97	มาก
2.	ความสะดวกในการยืมตำรา เอกสาร และราย งานการวิจัยจากห้องสมุด	3.85	1.13	มาก
3.	การให้บริการของคณะ/ภาควิชาในการพิมพ์ งานวิจัยแก่อาจารย์	4.04	1.05	มาก
4.	การให้บริการเครื่องอัดสำเนาเพื่ออาจารย์จัดทำ เอกสารการวิจัย	4.07	1.06	มาก
5.	การมีฐานข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการ ศึกษาค้นคว้า	4.12	1.04	มาก
6.	การจัดจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อให้ อาจารย์ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	4.14	1.05	มาก
7.	การจัดสถานที่เฉพาะเพื่อศึกษาค้นคว้าและการ เขียนรายงานการวิจัยของอาจารย์	4.07	1.04	มาก
8.	การให้บริการด้านการประมวลผลข้อมูลทาง คอมพิวเตอร์	4.06	1.06	มาก
9.	การให้บริการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นที่จะ ใช้ในการทำวิจัย	4.07	1.03	มาก
	รวม	4.07	0.85	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่าความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$,
S.D.= 0.85) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการ
ทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการทำวิจัยของ
อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย
เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ความต้องการในการทำวิจัยด้านบุคลากร ช่วยงานวิจัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ
1.	การจัดผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นที่ปรึกษาโครงการ วิจัยแก่อาจารย์	4.17	0.99	มาก
2.	การส่งเสริมให้อาจารย์ในแต่ละหน่วยงานได้วาง แผนการทำวิจัยร่วมกัน	4.04	1.00	มาก
3.	การให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ด้านการวิจัย	3.85	1.02	มาก
4.	การจัดผู้ช่วยนักวิจัยในการเก็บและรวบรวม ข้อมูล	3.88	1.02	มาก
5.	การจัดผู้ช่วยพิมพ์งานวิจัย	4.02	1.06	มาก
6.	การจัดเจ้าหน้าที่อัดสำเนา	3.98	1.06	มาก
7.	การจัดผู้ช่วยในการเตรียมการวิจัย เช่น การ เตรียมการทดลอง การเตรียมเอกสาร ฯลฯ	3.99	1.07	มาก
	รวม	3.99	0.86	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่าความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$,
S.D.= 0.86) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการ
ทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์

มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา
ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตำแหน่งทางวิชาการ ดังแสดง
ในตาราง 17-27

ตาราง 17 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

ปัญหาในการทำวิจัย	เพศชาย (N = 144)		เพศหญิง (N = 211)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความรู้	3.10	0.69	3.29	0.77	-2.27*	0.02
2. ด้านการเงิน	3.67	0.82	3.45	0.81	2.49*	0.01
3. ด้านเวลา	3.46	0.88	3.73	0.87	-2.83*	0.01
4. ด้านเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์	3.57	0.91	3.60	0.89	-0.33	0.74
5. ด้านบุคลากรช่วยงาน วิจัย	3.58	0.83	3.64	0.83	-0.74	0.46
รวม	3.44	0.64	3.50	0.61	-0.95	0.34

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่าอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ ด้านการเงิน และด้านเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัญหาในการทำวิจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	10.38	5.19	9.72*
	ภายในกลุ่ม	352	187.84	0.53	
	รวม	354	198.22		
2. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.22	2.61	3.91*
	ภายในกลุ่ม	352	234.78	0.67	
	รวม	354	240.00		
3. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.08	0.54	0.69
	ภายในกลุ่ม	352	275.16	0.78	
	รวม	354	276.24		
4. ด้านเครื่องมือวัสดุ- อุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	4.10	2.05	2.56
	ภายในกลุ่ม	352	281.91	0.80	
	รวม	354	286.01		
5. ด้านบุคลากรช่วย งานวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.65	1.83	2.66
	ภายในกลุ่ม	352	241.25	0.69	
	รวม	354	244.90		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.28	2.14	5.62*
	ภายในกลุ่ม	352	134.18	0.38	
	รวม	354	138.46		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน คือ ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความรู้ ด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 19-21

ตาราง 19 การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนโดยรวม
จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	3.73	3.44	3.27
ปริญญาตรี	3.73	-	*	*
ปริญญาโท	3.44		-	-
ปริญญาเอก	3.27			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่าอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท และอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอก มีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนด้านความรู้
จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	3.55	3.19	2.74
ปริญญาตรี	3.55	-	*	*
ปริญญาโท	3.19		-	*
ปริญญาเอก	2.74			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่าอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนด้านการเงิน
จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	3.85	3.53	3.49
ปริญญาตรี	3.85	-	*	-
ปริญญาโท	3.53		-	-
ปริญญาเอก	3.49			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่าอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีปัญหาในการทำวิจัยด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ปัญหาในการทำวิจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	0.38	0.19	0.33
	ภายในกลุ่ม	352	197.84	0.56	
	รวม	354	198.22		
2. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.40	3.20	4.82*
	ภายในกลุ่ม	352	233.60	0.66	
	รวม	354	240.00		
3. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	3.69	1.84	2.38
	ภายในกลุ่ม	352	272.56	0.77	
	รวม	354	276.25		

ตาราง 22 (ต่อ)

ปัญหาในการทำวิจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
4. ด้านเครื่องมือวัสดุ-อุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	2.38	1.19	1.48
	ภายในกลุ่ม	352	283.63	0.81	
	รวม	354	286.01		
5. ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.16	8.04	0.12
	ภายในกลุ่ม	352	244.74	0.70	
	รวม	354	244.90		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.25	0.13	0.32
	ภายในกลุ่ม	352	138.22	0.39	
	รวม	354	138.47		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีประสบการณ์ในการสอน คือ 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไปมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 23

ตาราง 23 การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนด้านการเงิน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการสอน		1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.22	3.17	3.25
1 - 5 ปี	3.22	-	-	-
6 - 10 ปี	3.17		-	*
11 ปีขึ้นไป	3.25			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี กับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไปมีปัญหาในการทำวิจัยด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย

ประสบการณ์การทำวิจัย	เคยทำวิจัย (N = 205)		ไม่เคยทำวิจัย (N = 150)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความรู้	3.01	0.71	3.48	0.70	-6.15*	0.00
2. ด้านการเงิน	3.55	0.83	3.51	0.80	0.38	0.70
3. ด้านเวลา	3.62	0.87	3.60	0.89	0.19	0.84
4. ด้านเครื่องมือวัสดุ-อุปกรณ์	3.53	0.88	3.66	0.91	-1.41	0.16
5. ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย	3.56	0.82	3.69	0.83	-1.47	0.14
รวม	3.40	0.62	3.57	0.61	-2.50*	0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร
และประเมินผลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ปัญหาในการทำวิจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	3	4.02	1.34	2.42
	ภายในกลุ่ม	351	194.20	0.55	
	รวม	354	198.22		
2. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3	5.75	1.92	2.87
	ภายในกลุ่ม	351	234.25	0.67	
	รวม	354	240.00		
3. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	3	0.82	0.27	0.35
	ภายในกลุ่ม	351	275.42	0.79	
	รวม	354	276.24		
4. ด้านเครื่องมือวัสดุ-อุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	3	1.93	0.64	0.79
	ภายในกลุ่ม	351	284.09	0.81	
	รวม	354	286.02		
5. ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.93	0.31	0.45
	ภายในกลุ่ม	351	243.97	0.70	
	รวม	354	244.90		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.02	0.67	1.73
	ภายในกลุ่ม	351	136.45	0.39	
	รวม	354	138.47		

จากตาราง 25 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

ความต้องการในการทำวิจัย	เพศชาย (N = 144)		เพศหญิง (N = 211)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความรู้	3.79	0.77	3.74	0.76	0.63	0.52
2. ด้านการเงิน	4.01	0.78	3.85	0.78	1.94*	0.05
3. ด้านเวลา	4.03	0.90	4.05	0.84	-0.13	0.90
4. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	4.05	0.95	4.08	0.78	-0.31	0.76
5. ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย	4.00	0.88	3.98	0.84	-0.17	0.86
รวม	3.96	0.71	3.91	0.63	-0.67	0.50

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่าอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเงินมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน
กรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความต้องการใน การทำวิจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	4.19	2.10	3.64*
	ภายในกลุ่ม	352	202.89	0.58	
	รวม	354	207.08		
2. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.23	1.62	2.61
	ภายในกลุ่ม	352	217.84	0.62	
	รวม	354	221.07		
3. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.19	9.46	0.13
	ภายในกลุ่ม	352	266.95	0.76	
	รวม	354	267.14		
4. ด้านเครื่องมือวัสดุ- อุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	0.99	0.50	0.67
	ภายในกลุ่ม	352	260.39	0.74	
	รวม	354	261.38		
5. ด้านบุคลากรช่วย งานวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.81	0.41	0.55
	ภายในกลุ่ม	352	261.20	0.74	
	รวม	354	262.01		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.90	0.45	1.01
	ภายในกลุ่ม	352	157.66	0.44	
	รวม	354	158.56		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน คือ การศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีความต้องการในการทำวิจัย โดยรวมแตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 28

ตาราง 28 การเปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
ด้านความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	3.88	3.77	3.36
ปริญญาตรี	3.88	-	-	*
ปริญญาโท	3.77		-	-
ปริญญาเอก	3.36			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงว่าอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีกับปริญญาเอก มีความต้องการในการทำวิจัยด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 29 เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน
กรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ความต้องการใน การทำวิจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	2.49	1.25	2.14
	ภายในกลุ่ม	352	204.59	0.58	
	รวม	354	207.08		
2. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.21	2.61	4.25*
	ภายในกลุ่ม	352	215.86	0.61	
	รวม	354	221.07		
3. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.36	0.68	0.90
	ภายในกลุ่ม	352	265.78	0.76	
	รวม	354	267.14		

ตาราง 29 (ต่อ)

ความต้องการในการ การทำวิจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
4. ด้านเครื่องมือวัสดุ- อุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	2.85	1.43	1.94
	ภายในกลุ่ม	352	258.52	0.73	
	รวม	354	261.37		
5. ด้านบุคลากรช่วย งานวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.11	1.05	1.43
	ภายในกลุ่ม	352	259.90	0.74	
	รวม	354	262.01		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.35	1.17	2.65
	ภายในกลุ่ม	352	156.22	0.44	
	รวม	354	158.57		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไปมีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเงินมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 30

ตาราง 30 การเปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
ด้านการเงิน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเป็นรายคู่

ประสบการณ์ ในการสอน		1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.10	4.03	3.72
1 - 5 ปี	3.10	-	-	-
6 - 10 ปี	4.03		-	*
11 ปีขึ้นไป	3.72			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี กับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป มีความต้องการในการทำวิจัยด้านการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย

ประสบการณ์การทำวิจัย	เคยทำวิจัย (N = 205)		ไม่เคยทำวิจัย (N = 150)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความรู้	3.72	0.82	3.82	0.67	-1.25	0.21
2. ด้านการเงิน	4.00	0.78	3.80	0.78	2.28*	0.02
3. ด้านเวลา	4.15	0.86	3.90	0.86	2.67*	0.01
4. ด้านเครื่องมือวัสดุ-อุปกรณ์	4.08	0.89	4.05	0.80	0.28	0.78
5. ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย	4.01	0.89	3.95	0.81	0.65	0.51
รวม	3.96	0.68	3.89	0.64	0.98	0.33

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย มีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเงิน และด้านเวลาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ความต้องการในการทำวิจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	3	4.26	1.42	2.46
	ภายในกลุ่ม	351	202.83	0.58	
	รวม	354	207.09		
2. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.97	0.66	1.05
	ภายในกลุ่ม	351	219.10	0.62	
	รวม	354	221.07		
3. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	3	2.15	0.72	0.95
	ภายในกลุ่ม	351	264.99	0.76	
	รวม	354	267.14		
4. ด้านเครื่องมือวัสดุ-อุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	3	1.21	0.40	0.54
	ภายในกลุ่ม	351	260.17	0.74	
	รวม	354	261.38		
5. ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.29	0.43	0.58
	ภายในกลุ่ม	351	260.72	0.74	
	รวม	354	262.01		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.82	0.61	1.36
	ภายในกลุ่ม	351	156.75	0.45	
	รวม	354	158.57		

จากตาราง 32 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ มีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 การเสนอปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากแบบสอบถามปลายเปิดโดยการแจกแจงความถี่
ดังแสดงในตาราง 33 - 34

ตาราง 33 ค่าความถี่ของปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพ-
มหานครและปริมณฑล

ลำดับที่	ปัญหา	ความถี่ของคำตอบ
1	อุปกรณ์สำหรับการทำวิจัยมีไม่เพียงพอกับความต้องการ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องอัดสำเนา เป็นต้น	113
2	อาจารย์มีชั่วโมงการสอนมาก	66
3	งบประมาณสำหรับการทำวิจัยมีไม่เพียงพอต่อความต้องการในการทำวิจัย	59
4	ผู้วิจัยไม่สามารถหาหัวข้อสำหรับการทำวิจัยได้	53
5	แหล่งเงินทุนต่างๆ สำหรับการทำวิจัยมีน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการ	42
6	หนังสือ ตำรา และเอกสารที่ใช้ประกอบการทำวิจัยในห้องสมุดมีน้อยไม่เพียงพอ	40
7	บุคลากรช่วยงานวิจัยไม่มีเวลาช่วยอาจารย์ทำการวิจัย เนื่องจากมีงานประจำอยู่แล้ว	12

จากตาราง 33 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยตามลำดับความถี่สูงสุด ดังนี้ คือ อุปกรณ์สำหรับการทำวิจัยมีไม่เพียงพอกับความต้องการ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องอัดสำเนา เป็นต้น ($f=113$) อาจารย์มีชั่วโมงการสอนมาก ($f=66$) งบประมาณสำหรับการทำวิจัยมีไม่เพียงพอต่อความต้องการในการทำวิจัย ($f=59$) และผู้วิจัยไม่สามารถหาหัวข้อสำหรับการทำวิจัย ($f=53$)

ตาราง 34 ค่าความถี่ของความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ลำดับที่	ความต้องการ	ความถี่ของคำตอบ
1	มหาวิทยาลัยควรลดชั่วโมงการสอนให้กับอาจารย์ที่กำลังทำการวิจัย	66
2	มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนอาจารย์ในการเข้ารับการอบรมด้านความรู้ในการทำวิจัย และคอมพิวเตอร์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลให้มากขึ้น	64
3	ควรมีการผ่อนผันเรื่องการลงเวลาในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ทำวิจัย	61
4	ควรเชิญวิทยากร ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวิจัยมาให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	60
5	ควรจัดเวลาว่างจากการสอนให้ต่อเนื่องกัน	59
6	ควรให้อาจารย์ไปทำงานวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง	54
7	ควรมีความยุติธรรมในการจัดสรรทุนการทำวิจัยจากหน่วยงานต่างๆ ให้แก่งานวิจัยที่มีประโยชน์แก่ส่วนรวม	52
8	มหาวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนให้ทราบทุกสถาบันการศึกษา	49
9	มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งเงินทุนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยให้ทราบโดยทั่วถึงกัน	34
10	ควรจัดผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะด้านสำหรับการวิจัยในแต่ละเรื่องมาให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอแก่อาจารย์	32
11	มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนบุคลากรช่วยในงานวิจัยให้อาจารย์ที่ทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น	29
12	มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีห้องสำหรับการวิจัยโดยเฉพาะสำหรับอาจารย์ที่กำลังทำวิจัย	25
13	ควรมีการนำเสนอผลงานวิจัยของอาจารย์ในที่ประชุมสัมมนา ทางวิชาการที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัด	21

ตาราง 34 (ต่อ)

ลำดับที่	ความต้องการ	ความถี่ของคำตอบ
14	ควรให้รางวัลสนับสนุน นอกเหนือจากงบประมาณที่ได้รับในการทำวิจัย	20
15	เงินงบประมาณที่ได้รับในการทำวิจัยควรมีการเบิกจ่ายเป็นงวดๆ ตามลักษณะของผลงานวิจัย	14

จากตาราง 34 แสดงว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยในด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยตามลำดับความถี่สูงสุด ดังนี้ คือ มหาวิทยาลัยควรลดชั่วโมงการสอนให้กับอาจารย์ที่กำลังทำการวิจัย ($f=66$) มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนอาจารย์ในการเข้ารับการอบรมด้านความรู้ในการทำวิจัย และคอมพิวเตอร์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลให้มากขึ้น ($f=64$) ควรมีการผ่อนผันเรื่องการลงทุนในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ทำวิจัย ($f=61$) ควรเชิญวิทยากร ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวิจัยมาให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ($f=60$) ควรจัดเวลาว่างจากการสอนให้ต่อเนื่องกัน ($f=59$) ควรให้อาจารย์ไปทำงานวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง ($f=54$) ควรมีความยุติธรรมในการจัดสรรทุนการทำวิจัยจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้แก่งานวิจัยที่มีประโยชน์แก่ส่วนรวม ($f=52$)

ตอนที่ 5 การเสนอค่าความสัมพันธ์ของสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนโดยรวมและในแต่ละด้าน ดังแสดงในตาราง 35

ตาราง 35 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในแต่ละด้าน

ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์	r_{xy}
ด้านความรู้	0.61**
ด้านการเงิน	0.61**
ด้านเวลา	0.69**
ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	0.62**
ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย	0.65**
รวมทุกด้าน	0.65**

** มีนัยสำคัญตามสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 แสดงว่าปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนโดยรวมและในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตำแหน่งทางวิชาการ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 13 แห่ง ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร 5,318 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 397 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่สอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ 15 ข้อ ด้านการเงิน 10 ข้อ ด้านเวลา 9 ข้อ ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ 9 ข้อ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย 7 ข้อ รวม 50 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สร้างตามแบบของไลเคิร์ต และในตอนท้ายของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน เท่ากับ 0.92 และด้านความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน เท่ากับ 0.91

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำหนังสือจากสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยถึงอธิการบดีของแต่ละมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อขออนุญาตนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลแบบสอบถามส่งไปทั้งสิ้น 397 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาเป็นสมบูรณ์ จำนวน 355 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.42

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย โดยรวมและในแต่ละด้าน พบว่าอาจารย์มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับมากซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

1.1 ด้านความรู้ อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลางซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนความต้องการในการทำวิจัยด้านความรู้ อยู่ในระดับมากซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

1.2 ด้านการเงิน อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยด้านการเงินอยู่ในระดับมากซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

1.3 ด้านเวลา อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยด้านเวลาอยู่ในระดับมากซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

1.4 ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยอยู่ในระดับมากซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

1.5 ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาและความต้องการในด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยอยู่ในระดับมากซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

2. การเปรียบเทียบระดับปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า

2.1 อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนด้านความรู้ ด้านการเงิน และด้านเวลามีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความต้องการในการทำวิจัยด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมเป็นรายคู่ พบว่า อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกับอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สำหรับการเปรียบเทียบด้านความรู้เป็นรายคู่ พบว่า อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกับอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก และอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกับอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก ส่วนด้านการเงิน พบว่า อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกับอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และอาจารย์มีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐาน ส่วนด้านความรู้มีความต้องการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความต้องการในการทำวิจัยแตกต่างกับอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก

2.3 อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 – 5 ปี , 6 – 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปีกับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไปมีปัญหาและความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และอาจารย์มีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเงิน และด้านเวลามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน คืออาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมและใน

แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

3. การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า มีปัญหาและความต้องการโดยรวมและในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

4. ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน จากคำถามปลายเปิดที่สำคัญ คือ อุปสรรคสำหรับการทำวิจัยมีไม่เพียงพอกับความต้องการ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องอัดสำเนา อาจารย์มีชั่วโมงสอนมาก งบประมาณสำหรับการทำวิจัยมีไม่เพียงพอต่อความต้องการในการทำวิจัย มหาวิทยาลัยควรลดชั่วโมงสอนให้กับอาจารย์ที่กำลังทำการวิจัย มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนอาจารย์ในการเข้ารับการอบรมด้านความรู้ในการทำวิจัย และคอมพิวเตอร์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลให้มากขึ้น เป็นต้น

อภิปรายผล

1. การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.1 ด้านความรู้ การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปจึงมีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนและกระบวนการในการทำวิจัยพอสมควร เช่น ความรู้เกี่ยวกับหลักการวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่ได้เรียนรายวิชาเกี่ยวกับหลักการต่าง ๆ ในการทำวิจัยมาบ้างแล้ว อาจารย์จึงมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541 : 83) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับอำนาจ ถาวร (2526 : 59) ที่ศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคกลาง พบว่า อาจารย์มีปัญหาด้านความรู้ทางการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะการวางแผนเพื่อรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความรู้และเทคนิคทางสถิติ และอาจารย์วิชาการและอาจารย์วิชาชีพส่วนใหญ่ก็มีปัญหาอยู่แล้วเพราะสถิติเป็นเรื่องที่ต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งอาจารย์จึง คิดว่าเป็นปัญหามาก รวมทั้งวิชาทางสถิติต้องมีความรู้อย่างลึกซึ้งในการเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับงานวิจัยนั้น ๆ และวิชานี้เป็นศาสตร์อีกศาสตร์หนึ่งที่ต้องศึกษาและทำความเข้าใจ เพราะการขาด

ความรู้ทางสถิตินั้นจะทำให้ผู้วิจัยมีความบกพร่องหลายประการ เช่น บกพร่องเกี่ยวกับความรู้ในการเลือกประชากรที่ใช้ในการวิจัย การใช้ตัวอย่างประชากรที่มีจำนวนน้อยเกินไป การใช้วิธีสุ่มตัวอย่างที่ไม่เหมาะสมและอาจจะเกิดความผิดพลาดในการรวบรวมข้อมูลให้รัดกุม จึงทำให้ผลการวิจัยเกิดความคลาดเคลื่อนได้ (ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. 2540 : 4)

ส่วนความต้องการด้านความรู้ การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับมาก จึงทำให้อาจารย์มีความต้องการที่จะให้มหาวิทยาลัยจัดอบรมความรู้ในเรื่องนี้อยู่ในระดับมาก และเนื่องจากบทบาทของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนนอกจากทำหน้าที่สอนแล้ว บทบาทของการวิจัยก็เป็นสิ่งสำคัญคือ ต้องสร้างองค์ความรู้ของศาสตร์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยเข้ากับสถานการณ์และเทคโนโลยีในปัจจุบัน ซึ่งองค์ความรู้นั้นจะได้มาก็ต้องอาศัยจากการทำงานวิจัย ซึ่งสิปปนนท์ เกตุทัต (2538 : 19) กล่าวว่า การวิจัยเป็นการเสริมสร้างภูมิปัญญาในแต่ละบุคคลเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์เศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ดี

1.2 ด้านการเงิน การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยจัดสรรเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัยไม่เพียงพอต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ประกอบกับในปัจจุบันค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่มีราคาสูงขึ้นจึงทำให้อาจารย์มีปัญหาด้านการเงินมาก ซึ่งในประเทศอุตสาหกรรมสถาบันอุดมศึกษาได้รับทุนอุดหนุนการทำวิจัยจากองค์การรัฐบาล องค์การเอกชน ส่วนอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยได้รับเงินอุดหนุนการทำวิจัยส่วนใหญ่จากเงินงบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้ และจากองค์การของรัฐบาล ส่วนบทบาทขององค์กรเอกชนต่องานวิจัยยังมีน้อย (ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์. 2522 : 9) จึงทำให้อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของไทยไม่มีทุนในการทำวิจัยอย่างเพียงพอ นอกจากนั้นอาจารย์ในวัยหนุ่มสาวในมหาวิทยาลัยยังมีการะทบทางการเงินที่ต้องรับผิดชอบมากเนื่องจากอยู่ในวัยก่อร่างสร้างตัวจึงไม่มีทุนส่วนตัวเหลือพอที่จะนำมาทำงานวิจัยได้ (เพ็ญศรี วายวานนท์. 2531 : 233) นอกจากนี้วัตถุประสงค์ของการวิจัยอาจจะไม่สอดคล้องกับความสนใจของแหล่งเงินทุน โดยเฉพาะในหน่วยงานเอกชนซึ่งส่วนใหญ่จะต้องมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ยิ่งกว่านั้นสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เกิดการผันผวนทางการเงินทำให้เกิดการขาดสภาพคล่องทางการเงินในหน่วยงานเอกชนมากขึ้นทำให้อาจารย์ไม่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อการวิจัย

ได้เท่าที่ควร (ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. 2541 : 83) ดังนั้น ปัจจัยที่จะทำให้การทำวิจัย โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาประสบผลสำเร็จ จำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ ซึ่งอาจมาจากภาครัฐบาลหรือมาจากภาคเอกชน หรือมาจากทั้งสองแหล่ง (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. 2541 : 8) ส่วนปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการทำวิจัย การให้บริการยืมเงินทดรองจ่ายแก่อาจารย์สำหรับการทำวิจัย การจัดรางวัลให้แก่อาจารย์ที่มีผลงานวิจัยดีเด่น อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาในการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเอกชนไม่ได้ผูกพันกับระเบียบการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบที่ทางราชการกำหนดไว้จึงมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการงบประมาณการเงินของมหาวิทยาลัยในการเบิกจ่ายเงิน การให้บริการยืมเงินทดรองจ่าย รวมทั้งการให้รางวัลแก่อาจารย์ด้วย

ส่วนความต้องการด้านการเงินการที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนไม่มีทุนในการทำวิจัยอย่างเพียงพอ นอกจากนั้นอาจารย์ไม่ทราบข้อมูลแหล่งเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนไม่ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอย่างทั่วถึง และอาจารย์มีปัญหาด้านเศรษฐกิจและครอบครัวจึงทำให้ไม่พร้อมที่จะทำวิจัยอาจารย์จึงมีความต้องการให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนและหาแหล่งเงินทุนสำหรับการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น

1.3 ด้านเวลา การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะอาจารย์มีภาระงานสอนมากซึ่งในสัปดาห์หนึ่งมีชั่วโมงสอน 12 - 15 ชั่วโมง นอกจากนี้ยังมีภาระงานด้านอื่น ๆ เช่น ทำหน้าที่เป็นอาจารย์แนะแนว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาประจำของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมของสโมสรนักศึกษา ค่ายอาสาพัฒนาชนบท กีฬา และสันตนาการ และเป็นที่ปรึกษาของชมรมต่าง ๆ เป็นต้น และเนื่องจากอาจารย์ได้รับผิดชอบในหน้าที่ต่าง ๆ จึงทำให้ไม่สามารถลาไปทำวิจัยได้ นอกจากนี้ภาวะวิกฤตปัจจุบันทำให้อาจารย์ประสบกับปัญหาเศรษฐกิจ รายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ทำให้อาจารย์ต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เสริม งานพิเศษดังกล่าวอาจแตกต่างกันออกไปตามองค์ความรู้ที่ได้ศึกษามา เช่น การสอนพิเศษ การรับจ้างออกแบบ การทำบัญชี ห้างร้านหรือรับตรวจสอบบัญชี การเปิดคลินิกส่วนตัว การเขียนบทความในสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น จึงทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาในการทำงานวิจัย ซึ่งในการวิจัยแต่ละเรื่องนั้นต้องใช้เวลาเป็นอันมาก นับตั้งแต่การเลือกเรื่องหรือปัญหาที่จะวิจัย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงานการวิจัย

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2523 : 33) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุธีระ ทานตวนิช (2519 : 82) ที่พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ไม่มีเวลาวิจัยเนื่องจากมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และเป็นปัญหาเดียวกันกับอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ที่ไม่มีเวลาวิจัยเพราะมีงานสอนและงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป

(มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2527 : 2) สำหรับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาเพื่อให้มีเวลาในการทำวิจัย การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานเพื่อให้มีเวลาในการทำวิจัยนั้น อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเอกชนมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการจึงสนับสนุนให้อาจารย์มีเวลาในการทำวิจัยได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานมองเห็นความสำคัญของการทำวิจัย และในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดให้การทำวิจัยเป็นภารกิจหนึ่งในภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเอกชนจึงสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีเวลาในการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2538 : 4)

ส่วนความต้องการด้านเวลาการทำวิจัยมหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีปัญหาในด้านเวลาเกี่ยวกับภาระงานสอน สำหรับอาจารย์ที่มีโครงการวิจัย หรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการ มหาวิทยาลัยควรจัดเวลาสอนให้เอื้อต่อการทำวิจัย รวมทั้งการผ่อนผันเรื่องเวลางานปฏิบัติงานให้แก่อาจารย์ที่ทำวิจัย เนื่องจากอาจารย์มีภาระงานสอนมากถึงสัปดาห์ละ 12-15 ชั่วโมง และรับผิดชอบงานหน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับประไพพรรณ โพธิ์กระจ่าง (2521 : 72) ได้ศึกษาบทบาทในด้าน การสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรกำหนดชั่วโมงสอนให้เหมาะสม เพื่อให้อาจารย์มีความสะดวกในการทำวิจัย นอกจากนี้ยังมีภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากภาระงานสอนอันได้แก่ งานที่ปรึกษาชมรมกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และประสพภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในปัจจุบันจึงทำให้อาจารย์มีความต้องการด้านเวลาสำหรับการทำวิจัยมากขึ้น

1.4 ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหายุ่งยากในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเอกชนได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยหลังจากที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ซึ่งการดำเนินงานในระยะแรกมหาวิทยาลัยเอกชนจะปฏิบัติการกิจเน้นด้านการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ สำหรับด้านการวิจัยมหาวิทยาลัยเอกชนได้ให้ความสำคัญและการส่งเสริม

สนับสนุนด้านการวิจัยน้อยกว่าด้านการเรียนการสอน จึงทำให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนมากในช่วงนั้นต้องทำหน้าที่สอนมากกว่าทำการวิจัย ดังนั้นการจัดหา การรวบรวมตำรา เอกสาร และหนังสือเพื่อการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์บางชนิด เพื่อช่วยเสริมในการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยเอกชนจึงไม่ได้จัดหาและสนับสนุนสำหรับการวิจัย โดยเฉพาะ สำหรับการจัดสถานที่เฉพาะเพื่อศึกษาค้นคว้าและ การเขียนรายงานวิจัยของอาจารย์ การให้บริการด้านการประมวลผลข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ และการให้บริการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นที่จะใช้ในการทำวิจัย พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาในการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อมหาวิทยาลัยเอกชนมีความเจริญก้าวหน้ามาระยะหนึ่งแล้ว ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจึงเห็นคุณค่าและความสำคัญของการทำวิจัย และเพื่อให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีความเป็นเลิศทางวิชาการและสร้างองค์ความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ จึงได้มีการจัดห้องและสถานที่เฉพาะเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และเขียนรายงานวิจัย ตลอดจนจัดให้มีบริการด้านต่าง ๆ เพื่อการศึกษาวิจัย ประกอบกับมหาวิทยาลัยเอกชนได้มีการก่อสร้างอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องประกอบอื่น ๆ เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศและสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในแต่ละสถาบัน

ส่วนความต้องการด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ทำวิจัยนั้นต้องการศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร และคอมพิวเตอร์สำหรับการค้นคว้าในห้องสมุดเพื่อให้ได้รับความรู้หรือหลักฐานที่มีอยู่เดิมใช้สำหรับการอ้างอิงเพื่อประกอบการทำวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเชฟเฟอร์ (Shaeffer, 1979 : 10) ที่ว่าการที่จะสร้างบรรยากาศการวิจัยที่ดีนั้นจะต้องมีปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน ปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ มีข้อมูลพื้นฐานเพียงพอและเชื่อถือได้ มีเอกสารตำราเพียงพอในการค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีอุปกรณ์เครื่องมือที่อำนวยความสะดวกในการวิจัย และมีงบประมาณสำหรับการวิจัย จึงกล่าวได้ว่าหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยที่เป็นแหล่งจำเป็นพื้นฐานของการวิจัย ได้แก่ ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลสนเทศ ห้องปฏิบัติการ เครื่องมืออุปกรณ์การวิจัย และศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

1.5 ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรายได้ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยมาจากค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม นอกจากนี้ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจมีผลทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนต้องประหยัดงบประมาณรายจ่ายด้านอื่น ๆ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัย และเพื่อให้มีงบประมาณเพียงพอที่จะเพิ่มเงินเดือนให้กับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยจึงไม่สามารถจัดหาผู้ช่วย

นักวิจัย ผู้ช่วยพิมพ์งานวิจัย เจ้าหน้าที่อัดสำเนา และผู้ช่วยในการเตรียมการวิจัยให้กับอาจารย์ที่มีความประสงค์จะทำการวิจัยได้อย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับพจน์ สะเพียรชัย (2520 : 127) ที่กล่าวว่าสถาบันอุดมศึกษาควรจัดผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัยแก่อาจารย์ และการส่งเสริมให้อาจารย์ในแต่ละหน่วยงานได้วางแผนการทำวิจัยร่วมกัน นอกจากนี้จากการศึกษาที่พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาในการทำวิจัยอยู่บ้างเล็กน้อยในเรื่องนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่เป็นผู้มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนและกระบวนการในการทำวิจัยและได้ทำการวิจัยจริงในส่วนของการทำงานปริญญาโท หรือวิทยานิพนธ์มาแล้ว และมหาวิทยาลัยเอกชนตระหนักถึงความสำคัญการทำวิจัยจึงได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ทำวิจัยได้ปรึกษาเป็นประจำจึงทำให้อาจารย์มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนความต้องการด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะในการทำวิจัยในปัจจุบันนั้นเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยทันต่อเหตุการณ์จึงจำเป็นต้องมีผู้ช่วยวิจัยที่จะช่วยทำงานวิจัยเพื่อให้มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง อาจารย์จึงต้องการผู้ช่วยสำหรับการทำวิจัย และในการทำวิจัยนั้นผู้วิจัยต้องมีการวางแผนการวิจัย และต้องรู้ว่ามีคนช่วยทำวิจัยหรือมีผู้ช่วยทำวิจัยกี่คน ต้องพิจารณาให้ละเอียดทุกขั้นตอนว่า แต่ละขั้นตอนจะมีผู้ช่วยเท่าใด (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2535 : 318)

2. การเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตำแหน่งทางวิชาการ

2.1 การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนเพศชายและอาจารย์เพศหญิงมีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์เพศชายและอาจารย์เพศหญิงทำงานในมหาวิทยาลัยที่มีสภาพแวดล้อมแบบเดียวกัน มีกิจกรรมและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยคล้ายคลึงกัน จึงทำให้มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความรู้ ด้านการเงิน และด้านเวลา อาจารย์เพศชายและอาจารย์เพศหญิงมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์เพศชายมีปัญหาด้านการเงินมากกว่าอาจารย์เพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์เพศชายมีหน้าที่เป็นผู้นำของครอบครัวซึ่งจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของครอบครัว และอาจารย์เพศชายยังมีบทบาทในสังคมอีกด้วยจึงทำให้อาจารย์เพศชายมีปัญหาด้านการเงิน

มากกว่าอาจารย์เพศหญิง ส่วนด้านความรู้ และด้านเวลา อาจารย์เพศหญิงมีปัญหามากกว่าอาจารย์เพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์เพศหญิงมีหน้าที่ต้องทำงานนอกบ้านและมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลครอบครัวทำให้ไม่มีเวลาที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

ส่วนการที่อาจารย์เพศชายและอาจารย์เพศหญิงมีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะอาจารย์เพศชายและอาจารย์เพศหญิงต่างก็ต้องการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของตน ซึ่งสอดคล้องกับศรีสุพรรณ ภิมย์ทอง (2541 : 86) ที่พบว่า ผู้ช่วยวิชาการเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการในการทำวิจัยแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาความต้องการในการทำวิจัยในแต่ละด้าน พบว่า อาจารย์เพศชายและอาจารย์เพศหญิงมีความต้องการในการทำวิจัย ด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์เพศชายมีความต้องการด้านการเงินมากกว่าอาจารย์เพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยที่พบว่า อาจารย์เพศชายมีปัญหาด้านการเงินมากกว่า ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ชายมีภาระหน้าที่รับผิดชอบใน ครอบครัวและมีหน้าที่ในสังคมทำให้อาจารย์เพศชายมีความต้องการด้านการเงินสนับสนุนสำหรับการทำวิจัยมากกว่า

2.2 การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก พบว่า อาจารย์มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก มีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรียังไม่มีความรู้ ความเข้าใจ และไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย หรือมีประสบการณ์น้อยกว่า จึงทำให้มีปัญหาในการทำวิจัยมากกว่าอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ซึ่งเคยผ่านการศึกษาในรายวิชาการระเบียบวิธีการวิจัย และสถิติเพื่อการวิจัยระหว่างการศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวมาแล้ว และได้มีการฝึกปฏิบัติเพื่อการทำวิจัยจริงในส่วนของการทำปริญญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ สำหรับด้านการเงิน พบว่า อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีปัญหาในการทำวิจัยด้านการเงินมากกว่าอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับค่าตอบแทนต่ำกว่าอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และมีรายได้จากการสอนพิเศษน้อยกว่าจึงทำให้มีปัญหาด้านการเงินมากกว่า

ส่วนการที่อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก มีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแม้ว่าอาจารย์มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน แต่การทำงานในมหาวิทยาลัยเอกชนมีภารกิจ สิ่งแวดล้อม และบรรยากาศทางวิชาการเดียวกันจึงทำให้อาจารย์มีความกระตือรือร้นเท่าเทียมกันเพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนางานให้มีคุณภาพและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ จึงมีความต้องการในการทำวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยมาประกอบการเรียนการสอนหรือเพื่อผลในการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการและความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของตนเหมือนกัน ส่วนด้านความรู้ อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความต้องการด้านความรู้มากกว่าอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยมากกว่าอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งไม่เคยทำงานวิจัยมาก่อนในระหว่างการศึกษาจึงทำให้มีความต้องการด้านความรู้มากกว่า

2.3 การเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีประสบการณ์ในการสอน คือ 1-5 ปี , 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป พบว่าอาจารย์มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทบาทของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนซึ่งทำหน้าที่ด้านการสอนมาเป็นเวลานาน หรือผู้ที่เริ่มทำงานด้านการสอนมาได้ไม่นาน ต่างตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมณ อมรวิวัฒน์ (2540 : 15) ที่ว่านักวิจัยเชื่อว่าจุดมุ่งหมายสูงสุดของการสอน คือ การเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการค้นคว้าวิจัยให้ค้นพบวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ และอาจารย์ได้อยู่ในสภาวะแวดล้อมการปฏิบัติงานในสถาบันเหมือนกัน ประกอบกับประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ได้สร้างสมความรู้ทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง จึงมีปัญหาและความต้องการไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเงิน อาจารย์มีปัญหาและความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป มีปัญหามากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมานานจึงทำให้อาจารย์คิดที่จะศึกษาและทำงานวิจัยมากขึ้นเพราะเมื่ออาจารย์มีประสบการณ์ในการสอนระยะหนึ่งแล้ว และเพื่อเป็นการพัฒนาตนเองจึงได้ทำการวิจัยมากขึ้น ประกอบกับอาจารย์ยังมีการะครบครันจึงทำให้อาจารย์มีปัญหาและความต้องการด้านการเงิน และการที่อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี มีความต้องการด้านการเงินมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี ได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนน้อยกว่าจึงทำให้ไม่สามารถนำเงินส่วนนั้นมาใช้ในการทำวิจัยได้จึงมีความต้องการด้านการเงินมากกว่า และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป มีความรู้เรื่องแหล่งเงินทุนอุดหนุนสำหรับการทำวิจัย และรู้วิธีบริหารเงินสำหรับการวิจัยได้เป็นอย่างดี

2.4 การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยคือ เคยทำวิจัย และไม่เคยทำวิจัย พบว่า อาจารย์มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีประสบการณ์ในการทำวิจัย และไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างก็มีปัญหาในการทำวิจัย แต่อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมาแล้วมีความรู้และความเข้าใจในการทำวิจัยมากกว่า และเคยผ่านปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการวิจัย และได้หาทางแก้ไขปัญหานั้นให้สำเร็จลุล่วง จนกระทั่งประสบผลสำเร็จทำให้มีปัญหาน้อยกว่าอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยก็ได้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อมาประกอบใช้ในการทำวิจัยอยู่เสมอ เนื่องจากการวิจัยเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ เป็นกระบวนการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ (Best, 1981 : 3) ดังนั้นการที่อาจารย์มีประสบการณ์ในการทำวิจัยอาจมีส่วนทำให้อาจารย์ได้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิจัยและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้

การที่อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยและอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมีความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความต้องการด้านการเงิน และด้านเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาโท ได้มีประสบการณ์ในการทำการวิจัยในส่วนของการทำงานปริญญาโท หรือวิทยานิพนธ์ในมหาวิทยาลัยมาแล้วจึงมีความรู้ความชำนาญ และมีประสบการณ์ในการทำวิจัยทำให้รู้แหล่งเงินทุนอุดหนุนสำหรับการทำวิจัย และสามารถแบ่งเวลาสำหรับการทำวิจัยได้เหมาะสมกว่าอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย

2.5 การเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีตำแหน่งทางวิชาการ คือ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์และยังไม่มีตำแหน่งทางวิชาการซึ่งอาจจะยังไม่เคยทำผลงานทางวิชาการหรือทำการวิจัย จึงทำให้มีปัญหา

ในการทำวิจัยเหมือนกัน แต่อาจารย์ก็มีความต้องการที่จะทำวิจัยเช่นกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ต่างต้องการที่จะมีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญอย่างหนึ่งของการเป็นอาจารย์ และอาจารย์สามารถนำผลงานวิจัยไปขอตำแหน่งทางวิชาการได้อีกด้วย จึงทำให้อาจารย์มีความต้องการที่จะทำวิจัย นอกจากนี้การที่อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทเป็นส่วนใหญ่อาจทำให้อาจารย์มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยไม่แตกต่าง

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยมีความสัมพันธ์กันทุกด้านซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีความสนใจ และมีความต้องการที่จะทำการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และผลงานทางวิชาการให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา และสังคมทั่วไปให้อยู่ในระดับสูง ดังนั้นเมื่ออาจารย์มีปัญหาในการทำวิจัยในด้านหนึ่งด้านใด ก็ย่อมมีความต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมในการทำวิจัยในด้านนั้น ๆ ด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมานิดา เพชรรัตน์ (2529 : 106) ที่พบว่า ปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยภาคใต้มีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผลการวิจัย พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีปัญหาในการทำวิจัยด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านความรู้มีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีความต้องการทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาดำเนินการในประเด็นต่อไปนี้ คือ

1.1 ด้านความรู้ ควรส่งเสริมให้อาจารย์ได้รับการอบรมด้านการทำวิจัยให้มากขึ้น หรือจัดโครงการการทำวิจัยร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่เคยทำวิจัยกับอาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัย

1.2 ด้านการเงิน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชน ควรเห็นความสำคัญ และให้การสนับสนุนส่งเสริมในการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยการจัดสรรทุนในการทำวิจัยให้กับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น โดยพิจารณาถึงการให้ทุนสำหรับอาจารย์ใหม่ผู้มีประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อยเป็นกรณีพิเศษ นอกจากการจัดสรรทุนภายในมหาวิทยาลัยแล้ว ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรแสวงหาแหล่งเงินทุน

ทั้งภายในประเทศ ต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อนำมาจัดสรรให้เป็นทุนวิจัยให้กับ อาจารย์ในมหาวิทยาลัย รวมทั้งต้องประชาสัมพันธ์แหล่งเงินทุนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาล ภาคเอกชน และแหล่งทุนจากต่างประเทศอย่างทั่วถึงและตลอดเวลา กำหนดนโยบายในการให้ทุนสนับสนุน การวิจัยเป็นระยะๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้มีการวิจัยมากขึ้น

1.3 ด้านเวลา ควรกำหนดให้มีนโยบายลดจำนวนชั่วโมงในการสอนให้กับอาจารย์ที่กำลังทำการวิจัย และหรือให้อาจารย์ลาเพื่อทำวิจัย โดยไม่มีผลกระทบต่อเงินเดือน สิทธิ และผลประโยชน์อื่น ๆ ของอาจารย์ นอกจากนี้ ควรมีการทบทวนบทบาทในการทำงานวิจัยของ อาจารย์ว่าต้องเป็นหน้าที่หลักอย่างหนึ่งเช่นเดียวกันกับหน้าที่การสอน และหน้าที่อื่น ๆ

1.4 ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ควรจัดให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ และห้องวิจัย พอสมควรที่จะเอื้อประโยชน์ให้แก่อาจารย์ผู้ทำวิจัย การจัดการด้านบริการการใช้ และการบำรุงรักษาอุปกรณ์เหล่านั้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ไม่เกิดความขัดแย้งกันในการ ทำงานวิจัย

1.5 ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนควรจัดบุคลากร- ช่วยงานวิจัยให้เพียงพอกับความต้องการของอาจารย์ที่กำลังทำการวิจัย

2. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนควรจัดให้อาจารย์เข้าร่วมสัมมนา ฝึกอบรม การให้ ความรู้เกี่ยวกับสถิติพื้นฐานและขั้นสูง การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย คอมพิวเตอร์ การสืบค้นหาข้อมูลพื้นฐานทางการวิจัย ตลอดจนการเขียนรายงานวิจัย และสำรวจ ความต้องการของอาจารย์ในการจัดสัมมนา ฝึกอบรม โดยแยกกลุ่มตามความต้องการของ อาจารย์ พร้อมทั้งหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนในการทำวิจัย และจัดเวลาว่างติดต่อกันเพื่อการ ทำ วิจัย

3. มหาวิทยาลัยเอกชนควรจัดตั้งหน่วยงานวิจัย เช่น สถาบัน ศูนย์ หรือสำนักวิจัย ขึ้นเป็นหน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัย เพื่อติดต่อขอรับการสนับสนุนด้านการวิจัยจากแหล่ง เงินทุนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยของ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่อไป

4. สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับ ดูแลสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรจัดสรรงบประมาณแผ่นดินเพื่อสนับสนุน ส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ทำการวิจัยเช่นเดียวกันกับงบประมาณการวิจัย ที่ได้จัดสรรให้กับอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในโอกาสต่อไปควรที่จะได้ทำการศึกษาวิจัยในประเด็นอื่นๆ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยเอกชนหรือมหาวิทยาลัยเอกชนในภูมิภาค
2. ศึกษาความพึงพอใจหรือแรงจูงใจในการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
3. ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน
4. ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่ง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา มณีแสง. หลักการวิจัยเบื้องต้นทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ธารนครการพิมพ์, 2522.
- กฤษฎา กรุดทอง และคนอื่น ๆ. แนวโน้มของการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน
กรมการฝึกหัดครู, ม.ป.ป.
- โกวิท ประวาลพุกษ์. "คำถาม 10 ข้อ สำหรับการวางแผนการวิจัย," ใน สรุปผลการสัมมนาเชิง
วิชาการด้านวิจัยการศึกษา. วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2522.
- คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, สำนักงาน. "นโยบายและแนวทางการวิจัยและพัฒนาของชาติ,"
ห้องสมุด. 34(4) : 1 - 13 ; ตุลาคม - ธันวาคม 2533.
- คณะกรรมการประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ระดับ
อุดมศึกษา, "สรุปสาระสำคัญจากการประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6
(พ.ศ. 2530-2534) ระดับอุดมศึกษา," การศึกษาแห่งชาติ. 28(2) : 58-87 ; ธันวาคม
2536 - มกราคม 2537.
- จรัส สุวรรณเวลา และคนอื่น ๆ. บนเส้นทางมหาวิทยาลัยวิจัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2534
- จุมพล สวัสดิยากร. การร่างแบบและ ABC ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวรรณภูมิ, ม.ป.ป. :
193.
- _____. หลักและวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สุวรรณภูมิ, 2533.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. "ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย," ใน รายงานการอบรมอาจารย์คณะ
อักษรศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- เฉลิม บุรีภักดี และสมใจ จิตพิทักษ์. "มหาวิทยาลัยกับการะงานด้านการค้นคว้าวิจัย,"
ศรีนครินทร์วิโรฒและพัฒนา. 1(2) : 14-30 ; เมษายน 2531.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์, 2527.
- ชวนพิศ นรเดชาพันธ์. การเสนอโครงการพัฒนาคณาจารย์เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการสอน :
การศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2525. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน ล. พันธมนาวิน. หลักและวิธีวิจัยในจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ศุภสภา, 2519.

ทบวงมหาวิทยาลัย. คู่มือการเสนอขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยสำหรับคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน, 2539 ก.

_____ . แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544).

กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์, 2539 ข.

_____ . พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2535.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน, 2538.

_____ . "ระเบียบทบวงมหาวิทยาลัยว่าด้วยการให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูน

ความรู้ทางวิชาการ พ.ศ. 2523." ลงวันที่ 11 มีนาคม 2523

_____ . รายงานประจำปี 2541. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2541 ก.

_____ . รายงานการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539). กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา, 2541 ข.

_____ . วัตถุประสงค์ นโยบาย มาตรการ และเป้าหมายของแผนอุดมศึกษาระยะยาว (พ.ศ. 2533 - 2547). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, นุสบา เป็ดทิพย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ทีมมหาวิทยาลัยศรีปทุม. เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2541.

ทวีป อภิสสิทธิ์. การศึกษาลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี 17 แห่ง ปริญญาโท คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.

เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. วิจัยการศึกษาเบื้องต้น. พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ม.ป.ป.

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. "การวางแผนการวิจัย," ใน อนุสารเพื่อการวิจัย เล่มที่ 7 เอกสารเพื่อการอบรมวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี, 2520.

นพรัตน์ ชูชาติวรรณกุล. สมรรถภาพนักวิจัยของครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2526 และ 2527 ตามการรับรู้ของตนเอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. ถ่ายเอกสาร.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : B&B Publishing. 2535.

บุญธรรม จิตต์อนันต์. การวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.

ประไพพรรณ โพธิ์กระจ่าง. บทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม

และการถ่ายทอดวิชาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. ปรินิพนธ์.

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.

พัทธา สายหู. "การส่งเสริมงานวิจัยในมหาวิทยาลัยด้านการจัดตั้งสถาบัน," ใน สรุปผลการสัมมนา

เชิงวิชาการด้านวิจัยการศึกษา. หน้า 10-127 กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทบุรีเกษม, 2522.

ไพฑูริย์ ลินลารัตน์. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. ม.ป.ท., 2522. ✓

ไพโรจน์ แสงจันทร์. สภาพการวิจัยและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครู ✕

กลุ่มภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ถ่ายเอกสาร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. เครื่องมือและวิธีการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2523.

_____. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบ

การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.

พจน์ สะเพียรชัย. "การวิจัยการศึกษาในประเทศไทย," ใน อนุสารเพื่อการวิจัยเล่มที่ 7 เอกสารเพื่อ

การอบรมวิจัยการศึกษา. หน้า 120-159 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

สำนักนายกรัฐมนตรี, 2520.

_____. "การอุดมศึกษาไทยในอนาคต," ศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา. 7(2) : 2-11 ; เมษายน

2537.

พรชัย มงคลวนิช. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, บุษผา เป็ดทิพย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ธนาคารไทยพาณิชย์

มหาชน จำกัด สำนักงานใหญ่. เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2541.

เพ็ญศรี วายวานนท์. "ผลประโยชน์เกื้อกูลของข้าราชการมหาวิทยาลัย," ใน การบริหาร

มหาวิทยาลัยในประเทศไทย. หน้า 233 - 234 . กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร

ศาสตร์, 2531.

ปิฎก สาธ. การบริหารบุคคล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2517.

มนตรี จุฬาวัดนทล. ระบบการวิจัยและพัฒนาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.

- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. "รายงานความก้าวหน้าของงานวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดินปี, 2527," 3 หน้า
- มานิดา เพชรรัตน์. การศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยภาคใต้. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา, 2529. อัดสำเนา.
- รวิวรรณ ชินะตระกูล. วิธีวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2536.
- เรืองอุไร ศรีนิลทา. ระเบียบวิธีวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.
- วัน เดชพิชัย. คู่มือการวิจัยและการประเมินโครงการทางการศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์.
ปัตตานี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2535.
- วัลลภ สุระกำพลธร. "แนวคิดบางประการในงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี,"
วารสารประชาคมวิจัย. 10 (10) : 13 ; พฤศจิกายน 2539.
- วิจารณ์ พานิช. การบริหารงานวิจัย แนวคิดจากประสบการณ์. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2539.
- _____. "กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการวิจัย ครั้งที่ 2," จุฬารวิจัย. 16(12) : 5 ; ธันวาคม 2540.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. "คำกล่าวสรุปการสัมมนา," ใน รายงานการสัมมนาเรื่องการพัฒนาการวิจัยด้านมนุษยศาสตร์. หน้า 112-113 สภาวิจัยแห่งชาติ, 2519.
- _____. "ความเป็นเลิศทางวิชาการ," รายงานการสัมมนาเรื่องรูปแบบที่เหมาะสมของมหาวิทยาลัยในอนาคต. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2525.
- วิชัย รูปขำดี. "สรุปผลการสัมมนาสภาอาจารย์ครั้งที่ 2 เรื่องการวิจัย," ใน รายงานการสัมมนาสภาอาจารย์ ครั้งที่ 2. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2526.
- วิเชียร เกตุสิงห์. คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติ. ม.ป.ท. 2537.
- _____. "สถานภาพของการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย," วิจัยการศึกษา 16(6) : 21 - 26 ; สิงหาคม - กันยายน 2536.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. "การพัฒนางานวิจัยกับทางรอดของชาติ และสถาบันการศึกษา," จุฬารวิจัย. 17(1) : 6-9 ; มกราคม 2541.

ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. ปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, 2541. อัดสำเนา.

สัจจวรรณ ทรรพสุ. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษาของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.

สวัสดี ทรัพย์จำนงค์. "ภารกิจของมหาวิทยาลัยที่สังคมไทยมุ่งหวัง," ใน รายงานการสัมมนา เรื่องภารกิจของมหาวิทยาลัยที่สังคมไทยมุ่งหวัง, 2517.

สวัสดี สุคนธ์รังษี. วิธีการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2515.

ลีปนันท์ เกตุทัต. "การวิจัยในอนาคตสร้างสรรค์ปัญญาเพื่อพัฒนาประเทศ," วารสาร การวิจัยทางการศึกษา. 25 (2-4) : 9-19 ; เมษายน – ธันวาคม 2538.

สิทธิชัย โกโคยอุดม. "ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาศักยภาพในการวิจัยของคณาจารย์ใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน," ใน รายงานการสัมมนาเรื่องการพัฒนาศักยภาพในการวิจัย ของคณาจารย์. 59 : 11 - 12 กรกฎาคม 2539.

ลีดา สอนศรี. วิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ การทำโครงร่างงานวิจัย และการวิจัยเอกสาร. แพรววิทยา, 2524.

เสน่ห์ ระหว่างบ้าน. สภาพปฏิบัติการและความต้องการเกี่ยวกับการให้การศึกษาระหว่าง ประจำการแก่อาจารย์วิทยาครูภาคตะวันออก. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์, กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์, 2538.

สุธีระ ทานตวนิช. บทบาททางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ปีการศึกษา 2517. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

สมน อมรวัดณ์. "เราสามารถนำการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างไร," วารสารจุฬาลงกรณ์. 16(1) : 15 ; มกราคม 2540.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

- สมชาย วงศ์เกษม. บทบาททางการสอน การวิจัย และการบริการสังคมของอาจารย์ในวิทยาลัยครู
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- สมชอบ ไชยเวช. การวางแผนพัฒนาคณาจารย์และแนวคิดการศึกษาช่างเทคนิคอุตสาหกรรม.
 กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2523.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. การวิจัยเชิงบรรยาย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525.
- _____. "เราสามารถนำการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างไร," วารสาร
จุฬารวิจัย. 16(1) : 14 ; มกราคม 2540.
- _____. "วิจัยอย่างไรจึงจะได้งานวิจัยที่มีคุณภาพสูง," ใน รวมบทความด้านการวิจัย
ทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เล่มที่ 1. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิจัยและวางแผนสถาบันภาษา
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2537 : 50-54.
- อนันต์ ศรีโสภณ. หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2527.
- อรรถัย โพธิสุข. พัฒนาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. ถ่ายเอกสาร
- อุทุมพร ทองอุไทย. การประเมินอาจารย์ : วิจัยและเครื่องมือ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2523.
- อำนวย ถาวร. ปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคกลาง.
 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ประสานมิตร, 2526.
 อัดสำเนา
- Best, John W. Research in Education. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1981.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed. New York :
 Harper and Row, 1970.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education 3rd ed.
 New York : McGraw-Hill Book Co., 1971.
- Fleming, Michael C. and Joseph G. Nellis. Principles of Applied Statistics. London :
 Routledge, 1994.
- Lyle, Guy. The Administration of College Library. New York : H. W. Wilson
 Company, 1967.

- McCaughey, R.A. "But Can they Teach? In Praise of College Professors Who Publish," Teachers College Record. 95 (2) : 242 – 257 ; February 1993.
- Rui Chen. "The Special Libraries and Information Services in China," Special Libraries. 85(3) : 139 - 141 ; Summer, 1994.
- Shaeffer, Sheldon F. Increasing National Capacity for Education Research : Issue Dynamic and Alternatives Prepared for the Research Review and Advisory Group. Ottawa : International Development Research Centre, 1979.
- Sowell, Evelyn J. Research Methods in Education. Belmont : Wadsworth, 1982.
- Yamane, Taro.. Statistics; An Introductory Analysis. New York : Harper and Row, 1976.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ที่ ทม 1007/1454

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ มีนาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนาณรงค์ และ ดร.สมสุข ชีระพิจิตร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้อาจารย์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 69 คน มหาวิทยาลัยเกริก จำนวน 11 คน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 28 คน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 28 คน มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น จำนวน 16 คน มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 48 คน มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 23 คน มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 30 คน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จำนวน 29 คน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 17 คน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จำนวน 62 คน มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ จำนวน 16 คน และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร จำนวน 20 คน ตอบแบบสอบถามปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในระหว่างเดือนเมษายน 2542

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ และจะกรุณามิหนังสือแจ้งไปยังมหาวิทยาลัยในสังกัดจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร./โทรสาร. 258-4119

ที่ สสอท.107/2542

10 พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต .ม.กรุงเทพ,มธบ. ,ม.สยาม,ม.หอการค้าไทย
ม.อัสสัมชัญ,ม. เกริก,ม. เซนต์จอห์น,ม.หัวเฉียวฯ,ม.ศรีปทุม,ม. เอเชียฯ,ม. เทคโนโลยี
มหานคร,ม. รังสิต

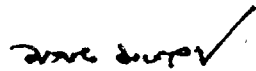
ด้วย น.ส.บุบผา เบ็ดทิพย์ ซึ่งเป็นนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง " ปัญหา
และความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และ
ปริณณทล "ซึ่งผู้วิจัยจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัย
เอกชนจำนวน 13 สถาบันคือ

1.มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
3.มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	4. มหาวิทยาลัยสยาม
5.มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	6. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
7.มหาวิทยาลัยเกริก	8. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
9.มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ	10. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
11.มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	12. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
13.มหาวิทยาลัยรังสิต	

2. ในการนี้..

ในการนี้ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้รับความร่วมมือจาก ศ.ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์
รองอธิการบดีอาวุโส มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการตรวจแบบสอบถาม
สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรด
อนุญาตให้ผู้ทราวจัยดังกล่าว ได้มีโอกาสเก็บรวบรวมข้อมูลในสถาบันของท่านได้

ขอแสดงความนับถือ

(นายพรชัย มงคลวนิช)

นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

ศูนย์ประสานงานสมาคม

โทร. 245-9327, 245-8548 โทรสาร 245-8548

ที่ ทม 1007/ ๒๕๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองอธิการบดีอาวุโส มหาวิทยาลัยศรีปทุม (ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์)

เนื่องด้วย นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์ และ ดร.สมสุข ชีระพิจิตร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร 258-4119

ที่ ทม 1007/๕๓๓๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๘ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

เนื่องด้วย นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนารงค์ และ ดร.สมสุข ชีระพิจิตร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๕ ๒.๓๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสยาม

เนื่องด้วย นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์ และ ดร.สมสุข ชีระพิจิตร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๑๙๖๙

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๘ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการวิทยาลัยราชธานี

เนื่องด้วย นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนารงค์ และ ดร. สมสุข ชีระพิจิตร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร 258-4119

ที่ ทม 1007/ 8 7 37

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นายฤทธิ จีวีรัตน์)

เนื่องด้วย นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการท้าววิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์ และ ดร.สมสุข ชีระพิจิตร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวบุบผา เบ็ดทิพย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร 258-4119

ภาคผนวก ข.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

1. ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาพสินธุ์ รองอธิการบดีอาวุโส
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. ศาสตราจารย์ นายแพทย์ เกษม วัฒนชัย อธิการบดีมหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
3. ดร.สถาพร มอญโพนาน อธิการวิทยาลัยราชธานี
4. นายพรชัย มงคลวนิช อธิการบดีมหาวิทยาลัยสยาม
5. นายฤทธิ นวีรัตน์ ผู้ช่วยปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำปริญญาโทระดับมหาบัณฑิต เรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล" โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษา และเปรียบเทียบสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เกี่ยวกับด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. สภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์

มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล รวมทั้งในด้าน และในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านจะมีแบบสอบถามปลาย เปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในด้านต่าง ๆ

ขอความกรุณาท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง และโปรด

ตอบทุกข้อ

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

(นางสาวบุบผา เป็ดทิพย์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. วุฒิสูงสุด

()ปริญญาตรี

()ปริญญาโท

()ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์ในการสอน (ถ้าเกิน 6 เดือนให้นับเป็น 1 ปี)

() 1 - 5 ปี

() 6 - 10 ปี

() 11 ปีขึ้นไป

4. ประสบการณ์ในการทำวิจัย

() เคยทำวิจัย

() ไม่เคยทำวิจัย

5. ตำแหน่งทางวิชาการ

() อาจารย์

() ผู้ช่วยศาสตราจารย์

() รองศาสตราจารย์

() ศาสตราจารย์

ตอนที่ 2

สภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ตามความคิดเห็นของท่าน โดยให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีปัญหา/ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	มีปัญหา/ความต้องการอยู่ในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง	มีปัญหา/ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	มีปัญหา/ความต้องการอยู่ในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	มีปัญหา/ความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างแสดงระดับความคิดเห็นของแต่ละข้อความ

ว่าท่านมีปัญหาและมีความต้องการสำหรับการทำวิจัยของท่านมากน้อยในระดับใด

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับปัญหา					ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	1. ด้านความรู้ ท่านมีปัญหาและมีความต้องการด้านความรู้สำหรับการทำวิจัยของท่านในระดับใด										
1.	ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี หลักการและแนวคิดทางวิชาการในหัวข้อ หรือประเด็นที่สนใจจะทำการวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
2.	การเลือกหัวข้อและกำหนดปัญหาในการวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
3.	ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการทำวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
4.	ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย...	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..

ข้อที่	ข้อความถาม	ระดับปัญหา					ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.	ความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
6.	ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
7.	ความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
8.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลความหมายข้อมูล.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
9.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านผลข้อมูลที่ใส่คอมพิวเตอร์วิเคราะห์.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
10.	ความรู้ความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
11.	ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนบทความเพื่อเผยแพร่ผลงานการวิจัยในวารสารทางวิชาการ.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
12.	ความรู้เกี่ยวกับวิธีเขียนโครงการเพื่อขอทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอก.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
13.	การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับความรู้ในการทำวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
14.	การจัดโครงการพัฒนาสมรรถภาพทางการวิจัยแก่อาจารย์.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
15.	การจัดฝึกอบรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลทางสถิติให้กับอาจารย์	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านความรู้

.....

.....

.....

ข้อที่	ข้อความ	ระดับปัญหา					ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2. ด้านการเงิน ท่านมีปัญหาและมีความต้องการด้านการเงินเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยของท่านในระดับใด										
16.	การเผยแพร่เรื่องแหล่งทุนวิจัยให้อาจารย์ รับทราบ.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
17.	ทุนอุดหนุนการวิจัยที่มหาวิทยาลัยจัดสรรสำหรับอาจารย์.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
18.	การให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากทบวงมหาวิทยาลัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
19.	การแสวงหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ในประเทศ.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
20.	การแสวงหาเงินทุนเพื่อการวิจัยจากแหล่งทุนหรือหน่วยงานจากต่างประเทศ.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
21.	การพิจารณาจัดสรรเงินทุนเพื่อการวิจัยให้แก่อาจารย์.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
22.	ขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการทำวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
23.	การให้บริการยืมเงินทดรองจ่ายแก่อาจารย์สำหรับการทำวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
24.	การจัดรางวัลให้แก่อาจารย์ที่มีผลงานวิจัย ดีเด่น.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
25.	ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัย ในกรณีที่ท่านไม่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย หรือได้รับเพียงบางส่วน										
	- ค่าใช้จ่ายในการพิมพ์เอกสาร.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
	- ค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
	- ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการเงิน

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ระดับปัญหา					ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3. ด้านเวลา ท่านมีปัญหามีความต้องการด้านเวลา สำหรับการทําวิจัยของท่านในระดับใด										
26.	การกำหนดภาระงานสอนสำหรับอาจารย์ที่มีโครงการวิจัย หรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
27.	การกำหนดภาระงานอื่นๆ สำหรับอาจารย์ที่มีโครงการวิจัยหรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
28.	การจัดวันและเวลาสอนให้เอื้อต่ออาจารย์ที่มีโครงการวิจัย จะได้มีเวลาทําวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
29.	การผ่อนผันเรื่องการลงเวลาปฏิบัติงานให้แก่อาจารย์ที่ทำวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
30.	การให้เวลาแก่อาจารย์ที่ทำวิจัย ในการเดินทางไปทําวิจัยหรือไปเก็บข้อมูลนอกมหาวิทยาลัยและ/หรือต่างจังหวัด.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
31.	การให้เวลาแก่อาจารย์ที่ทำวิจัย ในการไปปรึกษาหรือวิจัยร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิโดยไม่นับเป็นวันลา.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
32.	การอนุญาตในระดับภาควิชา/คณะให้อาจารย์ลาไปทํากิจการวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับปัญหา					ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33.	การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาเพื่อให้ อาจารย์มีเวลาในการทำวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
34.	การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานเพื่อให้ อาจารย์มีเวลาในการทำวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านเวลา

.....

.....

.....

.....

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับปัญหา					ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ท่านมี ปัญหาและมีความต้องการด้านเครื่อง มือวัสดุอุปกรณ์ สำหรับการทำวิจัยของ ท่านในระดับใด										
35.	การมีตำราและเอกสารที่เพียงพอใน ห้องสมุดมหาวิทยาลัย เพื่อการศึกษา ค้นคว้าสำหรับการทำวิจัยของอาจารย์.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
36.	ความสะดวกในการยืมตำรา เอกสาร และ รายงานการวิจัยจากห้องสมุด.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
37.	การจัดบริการพิมพ์งานวิจัยให้แก่อาจารย์ ในระดับภาคฯ/คณะ.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
38.	การให้บริการเครื่องอัดสำเนาเพื่ออาจารย์ จัดทำเอกสารการวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
39.	การมีฐานข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อ การศึกษาค้นคว้า.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับปัญหา					ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
40.	การจัดจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อให้ อาจารย์ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ..	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
41.	การจัดสถานที่เฉพาะเพื่อการศึกษาค้นคว้า และการเขียนรายงานการวิจัยของอาจารย์	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
42.	การให้บริการด้านการประมวลผลข้อมูลทาง คอมพิวเตอร์.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
43.	การให้บริการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นที่ จะใช้ในการทำวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับปัญหา					ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5. ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย ท่านมี ปัญหาและมีความต้องการในด้าน บุคลากรช่วยงานทำวิจัยของท่านอยู่ใน ระดับใด										
44.	การจัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยให้เป็น ที่ปรึกษาในโครงการวิจัยแก่อาจารย์.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
45.	การส่งเสริมให้อาจารย์ในแต่ละหน่วยงานได้ วางแผนการทำวิจัยร่วมกัน.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ระดับปัญหา					ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
46.	การให้อาจารย์มีโอกาสและแสดงความ คิดเห็น และมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการกำหนด นโยบายและระเบียบปฏิบัติต่างๆในการ ทำวิจัย.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
47.	การจัดผู้ช่วยนักวิจัยในการเก็บและรวบรวม ข้อมูล.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
48.	การจัดเจ้าหน้าที่ช่วยในเรื่องการพิมพ์งาน วิจัยและการอัดสำเนา.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
49	การจัดผู้ช่วยในการเตรียมการวิจัย เช่น การ เตรียมการทดลอง การเตรียมเอกสาร ฯลฯ	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..
50	การจัดคณะกรรมการพิจารณางานวิจัยที่ เหมาะสม.....	...	...	...	...	...	...	..	..	..	..

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	บุบผา เป็ดทิพย์
เกิดวันที่	25 กรกฎาคม พุทธศักราช 2507
สถานที่เกิด	อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	618 หมู่ 2 ตำบลลำโรงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	กองคลัง กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2523 มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนด่านลำโรง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (บัญชี) จากโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจ- กรุงเทพ พ.ศ. 2533 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (บัญชี) จากโรงเรียนเทคนิคเจ้าพระยา พ.ศ. 2537 ศศ.บ. (การจัดการทั่วไป) สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาคลองกรณ์ พ.ศ. 2543 กศ.ม. (การอุดมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

บทคัดย่อ

ของ

นุบผา เป็ดทิพย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2543

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ใน 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย 2) เปรียบเทียบสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตำแหน่งทางวิชาการ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่ปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 355 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที-เทสต์ ค่าความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า

1. อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาในการทำวิจัยด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความรู้ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และอาจารย์มีความต้องการในการทำวิจัยด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยอยู่ในระดับมาก

2. อาจารย์เพศชายและอาจารย์เพศหญิง มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัย โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาด้านความรู้ ด้านการเงิน และด้านเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความต้องการด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีกับปริญญาโท และปริญญาเอก มีปัญหาด้านความรู้ และด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกมีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี กับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาและความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเงินและด้านเวลามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

7. สภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ความสัมพันธ์กันโดยรวมและในแต่ละด้าน

PROBLEMS AND NEEDS IN DOING RESEARCH OF ACADEMIC STAFF OF
PRIVATE UNIVERSITIES IN BANGKOK METROPOLIS AND VICINITY

AN ABSTRACT
BY
BUBPHA PEDTIP

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

May 2000

The purposes of this study were : 1) to investigate the problems and needs in conducting research of academic staff at private universities located in Bangkok Metropolis and vicinity area focusing on 5 aspects : knowledge, financial support, time, equipment and facilities and research assistants. 2) to compare the problems and needs in overall and each aspect of research conducting of those mentioned staff classified by gender, academic background, teaching experience, research experience and academic rank, and 3) to investigate the relationship between the problems and needs in conducting research of the academic staff. The sample used in this study were 355 academic staff at private universities located in Bangkok Metropolis and vicinity areas who work in the first semester for the academic year 1999. The instrument used was a five rating scale questionnaire. Mean, standard deviation, t-test, One Way Analysis of Variance and Pearson Coefficient Correlation were used for data analysis.

The result were as follows:

1. The academic staff rated the problems in conducting research in overall and each aspect at a high level, except knowledge that was at a moderate level. Moreover, they rated the needs in conducting research in overall and each aspect at a high level.

2. There was no significant difference between the problems and needs in conducting research of male and female academic staff in overall. When considered in each aspect, it was found that there was a significant difference in the problems of knowledge, financial support and time, and the needs for financial support at the level of .05.

3. There was a significant difference among the problems in conducting research of academic staff who had bachelor degree, master's degree and doctoral degree in overall at the level of .05. When considered in each aspect, it was found that there was a significant difference between the problems of academic staff who had bachelor degree and the ones who had master's degree and doctoral degree at the level of .05. Moreover, there was no significant difference among the needs in conducting research of academic staff who had bachelor degree, master's degree and doctoral degree in overall. However, there was a significant difference between the needs of academic staff who had bachelor degree and the ones who had doctoral degree in knowledge at the level of .05.

4. There was no significant difference between the problems and needs in conducting research of academic staff who had teaching experiences for 1- 5 years, 6-10 years and more than 11 years in overall. When considered in each aspect, it was found that there was a significant difference between the problems and needs in financial support of academic staff who had teaching experience for 6-10 years and the ones who had teaching experience more than 11 years at the level of .05.

5. There was a significant difference between the problems in conducting research of academic staff who had research experience and the ones who had no research experience in overall. When considered in each aspect, it was found that there was a significant difference in knowledge at the level of .05. Moreover, there was no significant difference among the needs in conducting research of academic staff who had research experience and the ones who had no research experience in overall. However, there was a significant difference between the needs for financial support and time at the level of .05.

6. There was no significant difference among the problems and needs in conducting research of academic staff who were lecturers, assistant professors, associate professors and professors in overall and each aspect.

7. There was a relationship between the problems and the needs in conducting research of academic staff in overall and each aspect.